

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

MET HET BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

donderdag

19-10-2000

14:15 uur

jeudi

19-10-2000

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Bespreking van de verklaring van de regering (voortzetting)	1

Sprekers: **Marc Van Peel**, voorzitter van CVP-fractie, **Yves Leterme**, **Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, **Didier Reynders**, minister van Financiën, **Guy Verhofstadt**, eerste minister, **Dirk Pieters**, **Richard Fournaux**, **Daniel Bacqueline**, voorzitter van PRL FDF MCC-fractie, **Hugo Coveliers**, voorzitter van VLD-fractie, **Aimé Desimpel**, **Jean-Pierre Viseur**, **Hagen Goyvaerts**, **Karine Lalieux**, **Alfons Borginon**, **Peter Vanvelthoven**, **Alexandra Colen**, **Jacques Lefevre**, **Leen Laenens**, **Ferdie Willems**, **Herman Van Rompuy**, **André Frédéric**, **Olivier Maingain**, **Gerolf Annemans**, voorzitter van VLAAMS BLOK-fractie, **Jean-Pol Poncelet**, voorzitter van PSC-fractie

SOMMAIRE

Excusés	1
Discussion de la déclaration du gouvernement (continuation)	1

Orateurs: **Marc Van Peel**, président du groupe CVP, **Yves Leterme**, **Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale, **Didier Reynders**, ministre des Finances, **Guy Verhofstadt**, premier ministre, **Dirk Pieters**, **Richard Fournaux**, **Daniel Bacqueline**, président du groupe PRL FDF MCC, **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD, **Aimé Desimpel**, **Jean-Pierre Viseur**, **Hagen Goyvaerts**, **Karine Lalieux**, **Alfons Borginon**, **Peter Vanvelthoven**, **Alexandra Colen**, **Jacques Lefevre**, **Leen Laenens**, **Ferdie Willems**, **Herman Van Rompuy**, **André Frédéric**, **Olivier Maingain**, **Gerolf Annemans**, président du groupe VLAAMS BLOK, **Jean-Pol Poncelet**, président du groupe PSC

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 19 OKTOBER 2000

14:15 uur

La séance est ouverte à 14.16 heures par M. Herman De Croo, président.
De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:
Guy Verhofstadt, Olivier Deleuze

Le **président**: La séance est ouverte.
De vergadering is geopend.

Excusés**Berichten van verhindering**

Jean-Marc Delizée, Claudine Drion, Jacqueline Herzet, Arnold Van Aperen, pour raison de santé / wegens ziekte;
Erik Derycke, Union interparlementaire / Interparlementaire Unie;
Georges Clerfayt, Conseil de l'Europe / Raad van Europa;
André Schellens, à l'étranger / buitenslands.

01 Bespreking van de verklaring van de regering (voortzetting)**01 Discussion de la déclaration du gouvernement (continuation)**

Nous poursuivons la discussion de la déclaration du gouvernement.
Wij zetten de bespreking van de verklaring van de regering voort.

Nous entamons tout de suite le volet « Finances-Fiscalité ».

01.01 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, u hebt dit debat thematisch georganiseerd. Wij zijn nu bij het fiscale luik beland. Is het dan niet logisch dat de minister van

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 19 OCTOBRE 2000

14:15 heures

Begroting hier ook aanwezig zou zijn? Dat lijkt mij toch logisch. Het gaat hier niet over mobiliteit, niet over veiligheid, niet over sociale zaken. Het gaat over de begroting.

De **voorzitter**: Ik heb minister Vande Lanotte vanmiddag gezien. Hij komt hierheen.

01.02 Marc Van Peel (CVP): Mijnheer de voorzitter, het zou logisch zijn dat hij hier is. Laten wij dus even wachten tot de minister hier is.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, spreekt u vanmiddag in uw uiteenzetting alleen over de begroting?

Mijnheer de eerste minister, ik laat vragen dat minister Vande Lanotte hierheen komt. Hij was hier vanochtend en gisteren, mijnheer Van Peel. Hij was hier bijna de hele tijd. Ik zal erover waken dat hij zo dadelijk terugkomt.

01.03 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, heren ministers, collega's, namens de CVP-fractie wens ik in mijn uiteenzetting over het begrotingsbeleid en de fiscale politiek van meet af aan stellen dat wij, als een constructieve oppositiepartij, een aantal van de voornemens uit de beleidsverklaring steunen. Ik zal er een viertal opsommen.

Ten eerste is er het Zilverfonds. Onze fractieleider heeft het daar gisteren al over gehad. Wij steunen voluit het plan van de regering om het zogenaamde Zilverfonds een wettelijke basis te geven. Zes maand geleden hebben enkele van onze fractieleden trouwens reeds een eigen wetsvoorstel tot instelling van een Zilverfonds ingediend. Wij vinden het ook positief dat de alimentatie van dit fonds reeds een jaar vroeger dan gepland wordt verzekerd door de verkoop van de UMTS-licenties. Minder positief vinden wij dat het niet zeker is dat de rentewinst uit de versnelde

schuldafbouw in de toekomst naar dit Zilverfonds zal gaan.

Ten tweede wil ik uitdrukkelijk als positief vernoemen dat uw beleidsverklaring, ik zei bijna uw verkiezingsfolder, in elk geval op papier een aantal belangrijke onderdelen van de aangekondigde belastinghervorming bevat. Er worden een aantal huwelijksvriendelijke correcties in de fiscaliteit voorzien. Dit wordt althans in het vooruitzicht gesteld. Uiteraard is het minder positief dat de uitvoering van deze belofte minder zeker is. Daar kom ik straks op terug.

Ten derde zijn wij tevreden dat deze regering de strijd tegen de fiscale fraude verder wenst op te voeren. Als kanttekening daarbij merken wij wel op dat we hopen dat de regeringscommissaris die zich daar speciaal mee zal inlaten wat meer toegevoegde waarde zal brengen dan enkele van zijn voorgangers en collega's deden.

Ten vierde vinden wij het positief dat de begrotingsorthodoxie in deze beleidsverklaring gerespecteerd wordt. De gezondmaking van de overheidsfinanciën, die van de bevolking belangrijke inspanningen heeft gevraagd - iets waar de premier pas dinsdag voor het eerst naar durfde te verwijzen, wat ons trouwens verheugt -, is er gekomen onder impuls van christen-democratische beleidsverantwoordelijken, soms tegen de vox populi in.

Het zijn mensen die het lef en de politieke moed hebben gehad om het tij te doen keren. Wij vinden het positief dat in deze beleidsverklaring de begrotingsorthodoxie opnieuw aan de orde is. De voorbije zomer hebben we mensen uit uw regering, die zich minister mogen noemen, met verbijstering gadeslagen toen zij met een miljardenstroom aan onbetaalbare beloften de grenzen van het kiezersbedrog aan het verleggen waren. Wij zijn blij dat met deze beleidsverklaring enige aanzet tot budgettaire verantwoordelijkheidszin terugkeert. Het is daarvoor geen minuut te vroeg.

Ik wil even terugkomen op het debat dat wij hier vorig jaar, in juli 1999, hebben gevoerd. Dat was het debat over het regeerakkoord. Mijn goede collega Dirk Pieters waarschuwde u toen, mijnheer de eerste minister. Hij merkte op dat de catalogus van beloften - het cement van deze veelkleurige coalitie - die toen over het land werd uitgestrooid, onmogelijk tijdens één legislatuur, binnen een budgettair orthodox kader zou kunnen worden gerealiseerd. Collega's, Dirk Pieters werd

toen door Guy Verhofstadt, op zijn eigen zelfvoldane wijze, onder applaus van vooral de VLD-fractie, terechtgewezen. Dirk Pieters en de CVP waren pessimisten en zwartkijkers, die van het nieuwe wonderrecept van de heer Verhofstadt niets hadden begrepen. Het kon wel, het kon allemaal en het kon allemaal tegelijk, zei men toen.

Intussen, 10 dagen na de gemeenteraadsverkiezingen, is de zelfvoldaanheid van de premier uiteraard niet helemaal verdwenen, maar zij die in die beloften hebben geloofd staan wel terug met hun twee voeten op de grond. Ook deze regering kan niet anders dan de budgettaire orthodoxie respecteren.

Het budgettaire kader dat in deze beleidsverklaring wordt opgehangen volgt het pad van de Hoge Raad voor Financiën, weliswaar met dat verschil dat voor volgend jaar - het goudhamsterprincipe indachtig - wordt gerekend op een groei van 2,5% in plaats van de door velen aangekondigde minimumgroei van 3,1%. Daardoor komt men in 2000 uit op een overschot van 0,2% op het BBP in plaats van 0,5%. Tot daar krijgt het begrotingsbeleid, dat in de beleidsverklaring werd toegelicht, onze steun.

Toch wil ik een eerste punt van kritiek formuleren. Wij willen de budgettaire stoerdoenerij van de regering in het algemeen en de eerste minister in het bijzonder, enigszins relativeren en nuanceren. De waarheid heeft immers haar rechten. Ik neem het verslag van de Hoge Raad voor Financiën er even bij. In de periode van hoogconjunctuur ligt de nadruk meer dan vroeger op het onderscheid tussen de werkelijke evolutie van de overheidsfinanciën en de structurele - lees conjunctuurgezuiverde - evolutie. De Hoge Raad beweert terecht dat vooral de conjunctuurgezuiverde, structurele evolutie van de schuld en het tekort moeten worden gehanteerd om de resultaten van het begrotingsbeleid te evalueren.

Collega's, als we deze stelling toepassen op het regeringsbeleid stellen we vast dat de stoerdoenerij van de eerste minister en van de regering al een stukje minder geloofwaardig wordt. Als we de cijfers omzetten naar een indicator die rekening houdt met de economische groei - de conjunctuur - en dat aanzuivert om in te schatten wat de structurele evolutie van schuld en tekort is, dan komen wij bij heel andere resultaten uit. Als we de economische groei relateren aan de inspanning die op jaarbasis wordt geleverd, stellen

wij vast dat sinds 1993, vanuit dit opzicht, met uitzondering van deze begroting nog nooit zo zwak werd gepresteerd.

Als we de berekening maken van de budgettaire sanering die rekening houdt met de economische groei die de conjunctuur wegzuivert, stellen we vast dat de structurele sanering in de voorliggende beleidsverklaring een zesde bedraagt van hetgeen onder Jean-Luc Dehaene werd gepresteerd. Er wordt nog geen tiende van de economische groei gesaneerd. Nog geen tiende van de groei wordt omgezet in een structurele sanering van het tekort.

Laat het duidelijk zijn dat de CVP niet gekant is tegen het invullen van een beleidsruimte. De CVP gaat ermee akkoord dat het niet het hoofddoel van de regering moet zijn om overschotten op te bouwen. De afbouw van de schuld moet echter sterk worden voortgezet, zeker in een periode van hoogconjunctuur. Het is niet goed dat terzake een verslapping optreedt. De hoogconjunctuur is immers geen vast gegeven. De CVP geeft toe dat de macro-economische hypothesen die de regering bij de opmaak van de begroting gehanteerd heeft voorzichtig zijn. Een trendgroei van 2.5 voor de komende 5 tot 7 jaar is een relatief hoge inschatting die betwifelbaar is. Ondanks het kader van de Hoge Raad voor de Financiën dat door de regering consequent werd ingevuld, zou het wel eens kunnen dat we over een paar jaar spijt hebben dat er niet meer inspanningen inzake de sanering van de schuld werden geleverd.

01.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, de heer Leterme wekt de indruk dat de sanering vertraagd wordt. Ik beklemtoon dat de regering de adviezen van de Hoge Raad volgt. We zijn voorzichtig en hebben geen rekening heeft gehouden met de verwachtingen van een hoge groei van de Hoge Raad. Ofwel zal men de volgende jaren de adviezen van de Hoge Raad slechts als een verre richtlijn beschouwen, ofwel zal men er sterk rekening mee houden. Deze regering heeft er sterk rekening mee gehouden. U zegt dat we meer moeten doen. Meer doen is ook de opening creëren om minder te doen.

Gelukkig, zou ik zeggen, kan het besparingsritme verminderen. Ik heb periodes meegemaakt dat men een nulgroei in de uitgaven had omdat de besparing heel groot moest zijn. Als de waterleiding in een woning bevroren is, moet men een hoge temperatuur creëren. Op het ogenblik dat het water opnieuw loopt, mag de temperatuur

weer zakken. Dit gebeurt op dit ogenblik. Men werd geconfronteerd met 6%. Dit percentage moest dalen. De inspanning was heel groot. Op dit ogenblik is de begroting in evenwicht. Dit betekent niet dat men lukraak mag uitgeven. De inspanning wordt echter afgevlakt. Men evolueert naar een overschot van 0,7% overschot. Men kan niet beweren dat de regering onvoorzichtig is. Als men de besparing onverkort wil voortzetten, is er geen ruimte voor onder meer lastenverlagingen, correcties en nieuwe investeringen in de informatiemaatschappij. De proportionaliteit tussen de noodzaak aan besparingen en de investeringen in de toekomst moet worden afgewogen. Onze richtlijn was het advies van de Hoge Raad.

01.05 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de minister, ik betwist uw analyse niet. Ik heb alleen willen aantonen dat de stoere uitspraken van de eerste minister over deze historische begroting met de huidige hoogconjunctuur een verdienste is waarover men niet te erg moet pochen. In een hoogconjunctuur is het iets makkelijker de norm van de Hoge Raad na te leven dan in een laagconjunctuur. De CVP wenst eveneens te beklemtonen dat de hoogconjunctuur tijdelijk is. Mijn fractie neemt akte van de voorzichtige inschatting van de macro-economische parameters. Een groei van 2.5 over 5 tot 7 jaar is geen absoluut gegeven. We willen wel eens zien of deze coalitie –om het in olietermen te zeggen – wel even gesmeerd loopt op het ogenblik dat de macro-economische parameters minder gunstig evolueren.

01.06 Minister **Johan Vande Lanotte**: De voorbije zeven jaar, dus van 1993 tot 2000, was de gemiddelde groei iets hoger dan 2,5%, zonder dat er sprake was van een echte hoogconjunctuur.

01.07 **Yves Leterme** (CVP): We verwijzen bijvoorbeeld naar de terugslag van de conjunctuur in 1993. We accepteren die parameter, maar we willen toch waarschuwen voor een mogelijke conjunctuuromslag. We zetten dus een kanttekening bij het succesverhaal zoals het nu wordt gepresenteerd, want er zijn wel degelijk nu al verschillende signalen dat de conjunctuur zou kunnen vertragen. Zo is er de conjunctuurbarometer van de Nationale Bank die begint te verslappen. Die is over zijn hoogtepunt heen. Voorts zijn er ook de olieprijsen, waarover we het al zo dikwijls hebben gehad en waarvoor de regering een beetje blind en doof is, die hoog blijven. Er is de opflakking van de inflatie en de rentestijgingen van de Europese Centrale Bank.

Er is het vermogensverlies van zovele landgenoten door de dalende aandelenkoersen. Wij willen geen paniek zaaien, we willen alleen zeggen dat voorzichtigheid en ernst in het begrotingsbeleid altijd aanwezig moeten zijn. Wanneer we dat toetsen aan de houding van de ministers de voorbije maanden, dan zal iedereen het met ons eens zijn dat juist de beleidskwaliteiten voorzichtigheid en ernst niet aanwezig zijn bij een aantal leden van deze regering.

Een tweede reeks opmerkingen, collega's, heeft betrekking op de zogenaamde belastinghervorming. Ik zeg 'zogenaamd', omdat er vooralsnog van een echte hervorming geen sprake is. Daarvoor is het wachten op enkele adviezen, ook die van de Hoge Raad voor Financiën, die door de ministers gevraagd zijn. Ook in dit geval wil ik, met het oog op een constructieve, alternatieve oppositie, beginnen met enkele positieve kanttekeningen. Allereerst krijgt het wegwerken van fiscale discriminatie voor de gehuwden volop onze steun. Ik kom straks terug op een aantal vragen en kanttekeningen daarbij. Wij staan eveneens achter de verlaging van belasting op arbeid. Vervolgens steunen wij de verhoging van de forfaitaire beroepskosten, een idee dat trouwens al door collega Greta D'Hondt was omgezet in een wetsvoorstel. De aanvulling, zij het onvoldoende, van het oorspronkelijke plan-Reynders met een weliswaar zeer beperkt aantal kindvriendelijke maatregelen, is positief, net zoals de fiscale stimuli met betrekking tot de energiebesparende isolatie van woningen.

Deze positieve elementen kunnen volgens ons nog verbeterd worden, niet altijd met maatregelen die een enorme budgettaire impact hebben, maar met maatregelen die wij in ons alternatief plan voor de belastinghervorming hebben voorgesteld. Daarbij heb ik het onder andere over de omzetting van de fiscale aftrek voor kinderen ten laste in hogere en gelijke kinderbijslagen voor alle kinderen.

Betreffende de mobiliteitsproblematiek - en ik richt mij tot de collega's van de groene fractie - bepleiten wij de afschaffing van de registratierechten van de gezinswoning. Daardoor kunnen mensen makkelijker dicht bij hun werk gaan wonen of bij wijziging van de gezinssamenstellingen goedkoper en makkelijker een andere woning betrekken.

Sta me toe in dit verband mij kort tot de Agalev-

fractie te richten. Ik herinner mij dat ongeveer een week nadat de heer Reynders, al dan niet in afspraak, zijn plan naar buiten had gebracht, de heer Geysels of de heer Tavernier van de Agalev-Ecolo-fractie gezegd heeft dat de fiscale hervorming groener moest worden. Er werd gesteld dat het plan-Reynders niet zou doorgaan, tenzij er een heel zware groene correctie zou komen. Wij hoorden al niks meer van een aantal doelstellingen die in het regeerakkoord staan zoals CO²-heffing, accijnsverlagingen, eco-boni, harmonisering van belastingen op inkomens uit kapitaal enzovoort. In ieder geval, er was vanuit de groene fractie kritiek op het plan Reynders, met name dat het alleen zou doorgaan in geval van een belangrijke groene correctie. De heer Reynders heeft betreffende de evaluatie van die groene correctie ons werk vergemakkelijkt. In de documenten die hij, niet aan het Parlement, maar aan de pers heeft voorgesteld, heeft hij een tabel opgesteld met de vier assen van de hervorming en met voor elk van die 4 assen de budgettaire impact. Welnu, we stellen vast dat de ecologische as staat voor 4 miljard frank van de 135 miljard.

Collega's van de groene fractie, dat is wat u bereikt hebt. Dat is blijkbaar uw soortelijk gewicht in de coalitie. In het voor de coalitie belangrijke plan inzake de fiscale hervorming haalt u slechts 3% van wat u vooropgesteld had. Hiermee zijn meteen de ronkende verklaringen over de grote principes van de heren Geysels en Tavernier van enkele weken geleden in het juiste perspectief geplaatst.

Naast een aantal positieve elementen in de aangekondigde belastinghervorming, zeg maar de beloften terzake, hebben we toch nog heel wat vragen. Dat is niet verwonderlijk, zeker wanneer we moeten vaststellen dat zelfs ministers bepaalde punten blijkbaar niet op dezelfde manier hebben begrepen of dat ze misschien meenden wat anders te hebben goedgekeurd. Mevrouw Aelvoet, u moet toch toegeven dat we gisteren - ik zal het u niet te moeilijk maken -, toen u als vice-eerste minister eerst hebt uitgelegd hoe alles in mekaar zit om twee uur nadien te komen verklaren dat u zich had vergist, een pijnlijke vertoning hebben gezien.

Een eerste bedenking bij de geplande fiscale hervorming is dat de regering blijkbaar niet de intentie heeft om alle fiscale discriminaties voor gehuwden weg te werken. In de huidige versie van het plan vallen bijvoorbeeld de gehuwde werklozen en gehuwde bruggepensioneerden van het nieuwe stelsel niet onder de regeling waarbij

de belastingvermindering voor vervangingsinkomens wordt veralgemeend. Welnu, wij zullen er de komende weken en maanden voor ijveren dat wel degelijk alle fiscale discriminaties voor gehuwden worden weggewerkt. Daarvoor verwijs ik naar een tekst die ik samen met onder meer collega Pieters reeds vorig jaar heb ingediend, waarin wij alle discriminaties gedetailleerd op een rijtje hebben gezet met daaraan concrete voorstellen toegevoegd om ze weg te werken.

Samenvattend, mijn eerste kritiek is dat u wel iets doet aan de huwelijksongevriendelijkheid - we steunen dat -, maar dat u niet alle discriminaties oplost.

Een tweede belangrijke kritiek is dat het noch voor ons, noch voor de bevolking en wellicht evenmin voor een aantal regeringsleden duidelijk is in welke fasen precies het belastingplan zal worden uitgevoerd. Dat er de eerste jaren niet veel te verwachten valt, dat hebben de mensen intussen begrepen. De ontgoocheling daarover is trouwens groot. Meer bepaald rijst de vraag of de geleidelijke groei van de budgettaire impact van de belastinghervorming van 10 miljard in 2002 tot 135 miljard in 2006 betekent dat alle maatregelen geleidelijk zullen worden ingevoerd, dan wel of het de bedoeling is om de ene maatregel na de andere door te voeren. Ik verduidelijk mij even in de hoop dat we op het juiste moment, op het einde van het debat, daarop een klaar antwoord krijgen. Hopelijk zal dat twee uur nadien niet worden tegengesproken en later opnieuw worden gecorrigeerd.

Mijnheer de eerste minister, zal een belangrijk deel van de impact van de belastinghervorming op de begroting ten belope van 10 miljard in 2002, 35 miljard in 2003 en 135 miljard wanneer de hervorming op kruissnelheid is gekomen, worden gereserveerd voor het wegwerken van de fiscale discriminaties van de gehuwden? Wij vragen duidelijkheid dienaangaande in het antwoord van de regering op het einde van het debat.

Dames en heren van de meerderheid, geef toe dat, nadat de politiek van het optrekken van belastingvrije minima, wat de vorige regering in 1999 heeft beslist, in 2000 noch in 2001 wordt voortgezet, nadat de crisisbelasting op een bijzonder huwelijksongevriendelijke manier wordt afgebouwd, nadat tenoren van de meerderheid nog deze zomer uitdrukkelijk stelden dat de wegwerking van de fiscale discriminaties van gehuwden voor hen geen prioriteit is en nadat we

gemerkt hebben wat de beloften van vóór 8 oktober van de meerderheid waard zijn, het wantrouwen van de bevolking, de gezinsbeweging en anderen gerechtvaardigd is. Wij zullen alvast op dit onderwerp blijven hameren. Hopelijk kunt u op het einde van het debat meedelen dat er reeds bij het begin van de operatie werk zal worden gemaakt van de wegwerking van de discriminaties.

Mijn derde punt van kritiek op het belastingplan gaat over de onduidelijkheid en de tegenspraak over het tijdstip waarop de burger, de belastingplichtige, het effect van de belastingverlaging zal gewaarworden.

Mijnheer de eerste minister, u heeft hier vorige dinsdag uitdrukkelijk verklaard dat de belastingverlaging ingevolge het plan tot hervorming van de personenbelasting reeds betrekking zal hebben op de inkomsten van 2001. Ook in het Canvasprogramma TerZake hebt u herhaald dat de burger de effecten van het belastingplan reeds in 2001 zou voelen. Nochtans hebben we vastgesteld dat in de meerjarentabel die u heeft voorgelegd er slechts sprake is van een zeer bescheiden budgettaire impact van 10 miljard in het jaar 2002.

Hoewel de eerste minister uitdrukkelijk beweert dat de effecten reeds voelbaar zullen zijn vanaf begin 2001, stellen we via de verrekening in de bedrijfsvoorheffing vast dat die budgettaire impact nergens terug te vinden is in de documenten over de begroting van 2001.

Ik hoop dus dat u de stelling kunt ontkrachten dat het verre van zeker is dat de aangekondigde maatregelen reeds op de inkomens van 2001 van toepassing zullen zijn. Daarom vraag ik de eerste minister in naam van de regering te bevestigen dat die aangekondigde belastingverlaging reeds van toepassing zal zijn in 2001.

De **voorzitter**: De heer Reynders wenst blijkbaar te antwoorden.

01.08 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, de fiscale hervorming geldt voor de inkomens van 2001 en dat tot 2004. Mijn eerste voorstel betrof de inkomens van 2001 tot 2003. Op begrotingsvlak is dat echter een heel andere zaak. Daar krijgen we een impact die loopt van 2001 tot 2006. Er is dus een jaar verschil tussen mijn eerste voorstel en wat we effectief hebben besloten.

Een andere verschil is dat tussen de inkomens

van 2001 en de bedrijfsvoorheffing. Dit is hetzelfde als voor de crisisbijdragen en andere maatregelen. Er is een verschil tussen de fiscale hervorming die voor de inkomens van 2001 geldt en die in de bedrijfsvoorheffing van 2001.

01.09 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, collega's, dat betekent dus dat de maatregelen die op de inkomens van 2001 van toepassing zullen zijn, niet in de bedrijfsvoorheffing zullen worden verrekend.

01.10 Minister Didier Reynders: Dat is inderdaad niet zo voor de fiscale hervorming, maar wel voor de crisisbijdrage. Voor de burger komt dat op hetzelfde neer.

01.11 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de minister, waar het om gaat is dat u bevestigt dat in de bedrijfsvoorheffing van 2001 niets van het hervormingsplan zal te merken zijn.

01.12 Minister Didier Reynders: Mijnheer Leterme, wat de fiscale hervorming betreft is dat inderdaad zo. Wij hebben echter nooit iets anders beweerd. Dat is niet nieuw. In 2001 geldt er alleen een vermindering van de belasting op de crisisbijdrage.

01.13 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de minister, dat wil dus zeggen dat het belastingplan niet geldt voor 2001.

01.14 Minister Didier Reynders: U moet natuurlijk wel luisteren naar wat ik zeg! Het geldt wél voor de inkomens van 2001. Wat echter de bedrijfsvoorheffing betreft zal slechts het effect van de afschaffing van de crisisbelasting merkbaar zijn. Dat komt neer op 1% in 2001, 2% in 2002 en 3% in 2003. Vanaf 1 januari 2003 is er een belastingverlaging van 3% op de crisisbijdrage alleen.

01.15 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de minister, wat de premier ons dinsdag mededeelde over de effecten voor de burger vanaf 2001, is dus iets anders dan wat u nu vertelt.

De **voorzitter:** Mijnheer de eerste minister, verklaart u die zaken eens.

01.16 Eerste minister Guy Verhofstadt: Mijnheer de voorzitter, de heer Leterme weet perfect wat in de belastingen het verschil is tussen een inkomensjaar en een aanslagjaar. Hij tracht hier gewoonweg mist te spuiten en alles door elkaar te

vegen.

De zaak is zeer eenvoudig, mijnheer de voorzitter. Ten eerste is de belastinghervorming van toepassing op de inkomens van 2001. Dat betekent dus een effect voor de burger in het aanslagjaar 2002.

Ten tweede, het is niet juist om, zoals de heer Leterme, te beweren dat de mensen niets zullen voelen van wat hij de belastingplannen van de regering noemt. Het tegendeel is waar. In 2001 zal er al een voelbare vermindering van 3% zijn. Dat is de optelsom van het afschaffen van de crisisbelasting en de indexering. In 2002 zal dit oplopen tot 5% omdat dan de fiscale hervorming effect begint te krijgen op de inkomens van 2001. In 2003 zal dit oplopen tot 8%, in 2004 tot 9% en in 2005 tot 12%. Als de heer Leterme daar dus zit te zwaaïen met de advertentie van de heer De Gucht, dan heeft hij op één punt gelijk. Het zal namelijk een jaar langer duren dan voor de verkiezingen was aangekondigd. Na 2004 zal dit echter verder oplopen tot een belastingvermindering van 12%. Mijnheer de voorzitter, ik heb de cijfers hier en ik stel voor dat ik er een kopie van maak en ze uitdeel aan alle collega's in het Parlement.

01.17 Yves Leterme (CVP): Mijnheer de voorzitter, voor ik verder ga, wil ik drie zaken opmerken. Ten eerste heeft de heer Van Peel er gisteren naar verwezen dat Karel De Gucht, nationaal voorzitter van de VLD, in "Knack" heeft gezegd: "Na één jaar regering met de VLD gaat de personenbelasting met 10% omlaag". Goed, dat is een partijstandpunt dat blijkbaar in het regeringsbeleid van nu en generlei waarde is. Dat plaatst meteen het soortelijk gewicht van de VLD in deze coalitie in zijn juiste proporties.

Ten tweede erkent u dat het belastingplan, dat los staat van de afbouw van de crisisbelasting en de herindexering van de belastingschalen waartoe reeds door de vorige regering werd beslist, in 2001 geen effect zal hebben op de bedrijfsvoorheffing, dus op het deel dat de mensen voelen. De premier heeft dit trouwens vandaag ook niet ontkend, terwijl hij dinsdag vanop dit spreekgestoelte voor de camera's het tegendeel beweerd heeft.

Collega's, mijn laatste opmerking over de belastinghervorming heeft betrekking op de relatieve omvang van de hele operatie.

De **voorzitter:** Ik ben het ermee eens dat men

repliceert, maar ...

Mijnheer Reynders, wenst u in te gaan op een punt dat hier besproken werd?

01.18 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, ik heb het deze morgen reeds aan de heer Viseur, mijn voorganger op het departement Financiën, gezegd.

Il existe une différence entre ce qui est fait aujourd'hui en matière d'impôts complémentaires de crise et ce qui a été fait auparavant en matière d'indexation. Je tiens à le souligner de nouveau, car je viens d'entendre le contraire. Il est vrai que trois mois avant les élections de juin 1999 – soit au mois d'avril 1999 –, une réindexation des barèmes fiscaux a été opérée – sans toutefois l'intégrer dans les précomptes pour le début de l'année 1999. Actuellement, nous sommes toujours en train de rembourser la mesure d'indexation du premier trimestre de 1999, qui fut décidée trois mois avant les élections, renvoyant ainsi la facture au gouvernement suivant. Aujourd'hui, soit en principe trois ans avant la prochaine échéance électorale, nous annonçons une suppression de la cotisation de crise, laquelle sera totalement réalisée au 1er janvier 2003 et qui équivaut à une baisse des impôts de 3% pour le 1er janvier 2003 – soit six mois avant l'échéance électorale législative.

Et lorsque vous évoquez les plans en général, je peux vous confirmer que la réforme fiscale et la suppression de l'impôt de crise correspondront à une diminution d'impôts de 10% en 2005 et, mieux encore, de 14% en 2006. Et si vous y ajoutez l'indexation en « francs d'aujourd'hui » dont vous n'avez pas tenu compte dans les budgets précédents, ces chiffres s'élèveront à 12% pour 2005, et à 16% pour 2006. Force est de constater que nous devons maintenant payer la facture laissée par le gouvernement précédent: Maribel, dioxine ou bien encore la non-indexation pour le 1er trimestre, tandis que nous avons budgété l'ensemble des mesures fiscales. Ici réside toute la différence: l'on ne devra pas rembourser à l'avenir ce que l'on n'aurait point prévu.

01.19 **Yves Leterme** (CVP): Waar haalt de minister van Financiën het lef om te verwijzen naar de onbetaalde facturen van zijn voorganger, als u zwaait met een plan dat eigenlijk een verkiezingsfolder is voor de verkiezingen van 2003, terwijl de budgettaire impact slechts in 2006 volledig zal doorwegen.

De **voorzitter**: Mijnheer Reynders, laat mijnheer Leterme uitspreken. Mijnheer Tant, collega's van

de CVP, ik begrijp uw reactie, maar de heer Leterme heeft het woord. Mijnheer Leterme, wilt u uw betoog afronden?

01.20 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik herhaal tot slot dat vandaag duidelijk blijkt – en dinsdag was dat niet het geval – dat er in 2001 voor de burger geen enkel voelbaar effect zal zijn van de door de regering aangekondigde belastingverlaging. Mijn volgende opmerking ging over wat ik zou noemen de relatieve impact.

De **voorzitter**: Collega's, u hebt mij gisteren en vandaag gevraagd om een maximale dialoog toe te laten. Welnu, de regering doet dat, maar ik wil aan de regering vragen dat zij de spreker zijn gedachtegang laten afmaken om dan terug te komen op een bepaald punt. De spreker heeft namelijk ook het recht zijn redenering rustig uiteen te zetten. Mijnheer Leterme, u hebt het woord.

01.21 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, dit gezegd zijnde kan ik er begrip voor opbrengen dat wat ik zeg onrust creëert.

Mijn laatste opmerking over de belastinghervorming heeft betrekking op wat ik eufemistisch zal noemen de relatieve, beperkte omvang van wat in deze legislatuur en door deze regering zal worden gerealiseerd op fiscaal vlak".

Collega Van Peel heeft gisteren met "res delicti", met de bewijsstukken in de hand verwezen naar het schrille contrast tussen wat in de realiteit wordt omgezet en de hoogdravende beloften van onder meer Karel De Gucht.

Ik geef u slechts een cijfer om dit te situeren. Advertenties tot de dag voor de verkiezingen spreken over "na één jaar regeren met de VLD 10% minder belastingen". Aan het einde van deze legislatuur komen wij – uitgaande van het plan – uit op 3%.

Ik wil nog verdergaan en een andere vergelijking maken, die misschien even goed als de advertenties in de verkiezingstijd voor de modale burger zeer toegankelijk en begrijpelijk is.

Volgens dit belastinghervormingsplan betekent dit voor een gemiddeld gezin ten vroegste in 2003 een vermindering van 9.000 frank per jaar, of met andere woorden 750 frank per maand. De realiteit is dat datzelfde modale gezin – Emilie en Ivan uit de Burgerkrant – alleen al door de gestegen brandstofprijzen op jaarbasis op dit ogenblik aan de Staat meer dan 10.000 frank extra belastingen

betaalt. Met andere woorden, indien de brandstofprijzen rond dit peil blijven hangen – en niets wijst op het tegendeel –, zal elk modaal gezin zich reeds “blauw” hebben betaald met bedragen die twee tot driemaal hoger liggen dan de met veel bombarie en als een wortel voor de neus van de burgers uithangende vermindering die de regering tegen 2003 vooropstelt. De statistieken van Financiën zelf leren ons dat de 10 miljard belastingvermindering – het budgettaire impact in 2002 – reeds in 2000 als gestegen BTW-opbrengsten op de verkoop van brandstoffen zijn geïnd. De regering Verhofstadt pakt de volgende twee jaar ongeveer tweemaal zoveel van de mensen af als wat zij belooft in 2002 en 2003 terug te betalen.

Trouwens, voor het relatieve impact van deze belastinghervorming hoef ik niet verder te kijken dan naar de historisch en huwelijksvriendelijke hervorming van 1988. Die hervorming levert in reële termen de bevolking op jaarbasis 220 miljard frank op.

Mijnheer de voorzitter, ik besluit met een zeer belangrijke vaststelling over de evolutie van de fiscale druk onder deze regering en deze meerderheid. Het regeerakkoord van 1999 voorziet in een continue daling van de fiscale en parafiscale druk tijdens deze legislatuur. Vandaag, na inzage van het aangepaste beleidsplan van deze paarsgroene meerderheid, blijkt de werkelijkheid er totaal anders uit te zien. Vandaag kan op sluitende wijze worden aangetoond dat onder deze regering de globale fiscale en parafiscale druk tot op heden niet gestadig daalt, maar integendeel gestadig stijgt. Er kan nu zelfs onweerlegbaar worden aangetoond dat de globale fiscale druk op het einde van de regeerperiode Verhofstadt I hoger zal liggen dan bij de start van deze regering van de grote beloften.

Toen ik reeds enkele maanden geleden hiervoor waarschuwde, ontkende minister Reynders het probleem van de sterk stijgende fiscale ontvangsten niet. Trouwens, hij had het in zijn antwoord op een vraag van mijn hand neergeschreven. Hij noemde mijn conclusie op deze legislatuur voorbarig, in het licht van de toen nog grootscheeps aangekondigde belastingverlaging, die tegen de verkiezingen volledig op kruissnelheid zou zijn.

Geachte collega's, vandaag valt de realiteit niet langer te ontkennen. De globale fiscale en parafiscale druk stijgen. Onder deze regering stijgt in het bijzonder de fiscale druk heel sterk. Voor die

stelling baseer ik mij op uw eigen cijfers. Ik zal er dan ook naar verwijzen. Ik maak een vergelijking uit tabel 4 in de bijlage bij de beleidsverklaring van 1999, tabel 7 in de bijlage bij de beleidsverklaring van 2000 en de statistieken van uw Ministerie.

Uit die cijfers blijkt dat de fiscale en parafiscale druk gestegen is in 2000. In tabel 4 bij de beleidsverklaring van 1999 wordt de fiscale en parafiscale druk op 41,5% van het BBP geschat. De regering had in 1999 aangekondigd dat het 41,4% zou zijn, maar die raming is ondertussen door de realiteit achterhaald. Welnu, in tabel 7 bij de beleidsverklaring 2000 – uw tabel – wordt de fiscale en parafiscale druk voor 2000 geraamd op 42,1% van het BBP; U kunt niet ontkennen dat dit een stijging is van de fiscale en parafiscale druk, alleen al over het voorbije jaar, met 0,6% van het BBP of ten belope van ongeveer 60 miljard frank. Collega's, de belastingontvangsten zullen in één jaar tijd met een kleine 8% of 138 miljard frank stijgen. Die 138 miljard moet men plaatsen tegenover de 134 miljard frank die ten vroegste in 2006 aan de bevolking wordt uitgekeerd, tenminste als alles goed gaat. Over het geheel van de legislatuur en rekening houdend met de belastinghervorming en met de vroeger besliste maatregelen, zal de fiscale druk in de loop van vier jaar Verhofstadt stijgen met 1,5% van het BBP, om exact te zijn, op basis van uw cijfers, van 28,6% in 1999 naar iets meer dan 30% in 2003. Eén van de kernstukken van het sociaal, economisch en fiscaal hoofdstuk van het regeerakkoord – het blauwe luik van dit regeerakkoord – stevent recht op een mislukking af.

Sta mij toe even te verwijzen naar de voetbalbeeldspraak die collega Coveliers – thans afwezig, misschien met reden – gisteren heeft gebruikt. Collega's, als ik dit resultaat zie, durf ik vandaag beweren dat inzake de fiscale politiek weliswaar de liberalen de beste roepers aan de kant zijn en misschien zelfs de kampioenen van de oefenmatchen, maar dat bij de eerste echte competitie match zij met forfaitcijfers verliezen van de socialisten. Wat de groenen betreft, laten wij eerlijk zijn, die geraken zelfs met moeite op het veld, laat staan dat ze echt zouden meespelen.

Ik vat dit betoog samen met de vaststelling dat, naast een aantal positieve elementen met betrekking tot begroting en fiscaliteit die wij uitdrukkelijk hebben opgesomd, deze beleidsverklaring ons leert dat deze begrotingssanering weliswaar de adviezen van de Hoge Raad voor Financiën volgt, maar kansen op

versnelde sanering laat liggen. Van de grootscheeps aangekondigde belastinghervorming blijft alleen een met veel vragen en onduidelijkheden omgeven belastingvermindering over, die zelfs niet de bijkomende belasting uit de gestegen brandstofprijzen compenseert. De regering-Verhofstadt zal aan het einde van de rit het land opzadelen met een gestegen fiscale druk.

01.22 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik heb intussen de berekeningen van de heer Leterme nagekeken. Hij beweert dat in het jaar 2000 de fiscale druk ongeveer 30% zal bedragen. Dat staat ook in onze beleidsverklaring; die cijfers zijn gekend. Hij beweert dat deze zal stijgen naar 30,6% in 2003. Ik moet zeggen dat noch zijn raming van de belastingontvangsten, noch zijn raming omtrent het BBP kloppen. Ze zijn totaal in strijd met de officiële cijfers van de economische vooruitzichten 2000-2005, die ik hier bij heb en die ik ter beschikking stel van de heer Leterme.

Ik geef een voorbeeld: voor 2003 raamt hij de belastingontvangsten op 3.299 miljard frank.

Daar is een fout ingeslopen omdat geen rekening werd gehouden met de afbouw van de anticrisisbelasting. Volgens de werkelijke berekeningen is dit bedrag 3.260 miljard. Voor het bruto binnenlands product geeft het Planbureau van de Nationale Bank - deze cijfers zijn zeer pessimistisch - 10.781 miljard op. De economische vooruitzichten worden geraamd op 11.103,3 miljard. Bij het bekijken van de werkelijke en niet de gemanipuleerde cijfers komt men tot een daling van de fiscale druk van bijna 30% naar 29.4%.

01.23 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ten eerste, u zegt dat wij geen rekening houden met de afbouw van de crisisbelasting. Als u de voetnoot bekijkt, ziet u dat deze werd ingecalculleerd.

Ten tweede, onze cijfers zijn gebaseerd op de werkelijke evolutie van de fiscale ontvangsten zoals ze blijken uit de communiqués van het Ministerie. U kunt niet ontkennen dat de groei van 28.6% naar 29.8% is ingezet. Met dit belastinghervormingsplan "light" zal op het einde van de legislatuur de fiscale druk ten aanzien van 1999 zijn gestegen en niet zijn gedaald.

01.24 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, de heer Leterme geeft foute cijfers voor het bruto nationaal product. Ze zijn strijdig

met de cijfers uit alle officiële documenten. Het is gemakkelijk te beweren dat de fiscale druk stijgt als men het BNP met honderden miljarden lager inschat dan wat het in werkelijkheid zal zijn. Op die manier kunt u morgen bewijzen dat de fiscale druk 100% bedraagt. Dit is een intellectuele oneerlijkheid van formaat.

01.25 **Dirk Pieters** (CVP): Mijnheer de voorzitter, liever dan de polemiek met de eerste minister te rekken, kunnen we beter zijn woorden goed noteren. Over enkele maanden zullen we over de cijfers voor het jaar 2000 beschikken. De eerste minister zegt nu dat de fiscale druk in 2000 niet zal stijgen. U zult het tegendeel zien.

De discussie over het tweede luik zullen we in de commissie voor de Financiën voeren. U zult echter nog door deze woorden worden achtervolgd.

De **voorzitter**: Mijnheer de eerste minister, wilt u nog repliceren?

01.26 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, als de heer Leterme foute cijfers gebruikt om een stelling te poneren, moet dat hier worden uitgeklaard.

De **voorzitter**: Mijnheer Leterme, u hebt het woord.

01.27 **Yves Leterme** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik zal het woord niet misbruiken, maar het Ministerie van Financiën heeft er ons de voorbijzomer reeds terecht op gewezen dat dit verhaal niet klopt. Uiteindelijk moet men toegeven dat het wel zo is, althans voor dit jaar. Wij zullen met veel plezier maand na maand de evolutie van de fiscale druk onder de regering Verhofstadt volgen. Wij weten heel zeker waar wij zullen uitkomen.

01.28 **Richard Fournaux** (PSC): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, mon intervention a été placée dans le chapitre « Finances et fiscalité ». Elle s'étend, en réalité, quelque peu au-delà de ce thème. Je m'en excuse dès lors, mais je m'en remets pleinement au choix du président.

Le **président**: Je vous prie de m'excuser, monsieur Fournaux. J'ai transmis aux chefs de groupe mes propositions de répartition des interventions dans les différents chapitres - n'est-ce pas, monsieur Poncelet?

01.29 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, je me permettais cette remarque afin d'éviter que l'on ne m'interrompe par la suite à ce sujet. Monsieur le premier ministre, chacun de nous au sein de cette assemblée est un adepte de la nouvelle culture politique. Et l'on ne peut dès lors que vous donner raison à son propos.

Ainsi affirmez-vous régulièrement que cette nouvelle culture politique implique de ne plus nous limiter à nos rôles respectifs – selon lesquels la majorité doit soutenir systématiquement toute action gouvernementale et l'opposition faire le contraire. Pour ma part, je souhaiterais démontrer que, pour une fois, des parlementaires appartenant à l'opposition peuvent aussi reconnaître ce qui va bien, ce qui est bien fait ou ce qui, plus généralement, est bien dit.

Monsieur le premier ministre, je n'ai pas peur de vous avouer le contentement que m'a procuré votre intervention, lorsque vous y avez reconnu la qualité du travail que d'aucuns ont fourni par le passé et qui permet aujourd'hui cette conjoncture favorable. J'y vois là un élément significatif sur le plan démocratique. En outre, il m'apparaît qu'une telle attitude rend plus confortable la situation de vos collègues socialistes qui, par le passé, se trouvaient en porte-à-faux à chaque fois que l'un de vos amis s'en prenait à l'action du gouvernement précédent. Ce que fit d'ailleurs encore M. Bacquelaine hier soir en attaquant directement les sociaux-chrétiens qui, selon lui, auraient mal géré les finances de l'État pendant quelques années ! Et bien, monsieur Bacquelaine, je pense que si vous voulez vous montrer un peu plus respectueux de la nouvelle culture politique dont vous vous faites l'apôtre, vous devriez commencer par vous montrer plus respectueux de vos amis socialistes lorsque vous évoquez l'histoire financière et fiscale de ce pays.

Sachez que si nous n'avions pas travaillé aussi bien, eux et nous, vous n'auriez pas d'héritage aujourd'hui.

(M. Bacquelaine lève la main pour intervenir.)

Monsieur Bacquelaine, vous êtes arrivé en retard, laissez-moi au moins terminer.

Le président: Vous aurez la parole, monsieur Bacquelaine, mais permettez à M. Fournaux de finir sa phrase. Ce n'est pas parce que vous entendez votre nom qu'il faut nécessairement lever la main. Monsieur Fournaux, finissez votre

phrase, réglez vos comptes avec qui vous voulez et M. Bacquelaine vous répondra ensuite.

01.30 Richard Fournaux (PSC): Je ne règle de comptes avec personne, monsieur le président. Parler ainsi ne tient d'ailleurs pas du langage politique. Quant à votre discours d'hier soir, monsieur Bacquelaine, puisqu'il était de coutume hier de répondre systématiquement aux interventions des uns et des autres, même de manière impromptue, je tiens à vous signaler que le discours quelque peu manichéen que certains membres de la majorité tiennent maintenant pour dire qu'avant la date des dernières élections législatives, rien n'allait et qu'aujourd'hui tout va bien, ce discours ne peut désormais plus être d'actualité. S'il offense ceux qui ont travaillé dans cet État pour que nous ayons aujourd'hui un bas de laine à dépenser, il est tout aussi peu respectueux vis-à-vis de vos collègues de la majorité.

En outre, monsieur Bacquelaine, permettez-moi de vous dire que pour nous dans l'opposition, PSC ou CVP, ce ne sont pas vos leçons sur la nouvelle culture politique et la nouvelle démocratie - j'ai même entendu parler de nouvelle culture politique durable hier - ou la lutte des places, et non la lutte des classes, à laquelle le PRL nous a habitués depuis quelques jours, qui donneront une nouvelle image de la culture démocratique dans ce pays. Les leçons doivent se donner des deux côtés de cette assemblée. Il convient que chacun reste raisonnable.

01.31 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Monsieur le président, je suis quelque peu étonné de la charge de M. Fournaux. Je ne pensais pas l'avoir touché à ce point hier lorsque j'ai décrit objectivement la situation. En tout cas, contrairement à ce qu'il pense et comme je l'ai dit hier, nous estimons que ce sont les citoyens de ce pays et non les coalitions gouvernementales qui ont fourni les efforts. Il s'agit aujourd'hui de leur rendre ce à quoi ils ont droit. Ce sont leurs efforts qui ont engendré la situation actuelle permettant aujourd'hui de diminuer la fiscalité.

Je comprends que cela vous dérange de nous voir dans une phase où l'on parle de réduction de fiscalité, d'équilibre budgétaire et même d'excédent budgétaire. Vous n'êtes pas habitué à ce type de discours. Vous êtes habitué à parler de déficit budgétaire, de fiscalité dans le sens d'une augmentation des impôts. Le discours a forcément changé aujourd'hui et je comprends que vous vous trouviez en décalage total par

rapport à ce nouveau discours.

01.32 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le président, avant de clôturer ce petit incident, je voudrais parler très sincèrement à M. Bacquelaine. Monsieur Bacquelaine, c'est un jeune parlementaire social-chrétien qui vous dit ceci. Je n'en suis pas gêné mais j'en suis fier, des hommes et des femmes d'Etat ont pris leurs responsabilités, à un certain moment dans l'histoire de notre pays. Il y en a aussi dans votre majorité et chaque fois que vous parlez comme vous l'avez fait hier, si vous nous insultez, vous les insultez eux aussi, sachez-le !

Monsieur le président, je reviens au fond du débat. Permettez-moi d'aborder cinq points en toute sincérité. Je le ferai rapidement par correction vis-à-vis de mes collègues de ce parlement.

Le premier élément que je souhaite aborder est la simplification administrative qui, vous le savez, monsieur le premier ministre, est une volonté que vous avez souhaité voir concrétiser dans votre accord de gouvernement et qui a du mal à porter ses fruits.

Monsieur le premier ministre, vous avez voulu faire en sorte que la simplification administrative soit quelque chose de concret pour notre pays et en particulier pour les entreprises. Je voudrais vous inviter à faire en sorte que ce projet aboutisse. Nous devons tenir compte des leçons du passé même récent

Monsieur le premier ministre, à la fin de mon intervention, je vous ferai un petit cadeau et vous remettrai la copie du dernier courrier que Mme André, en qualité de commissaire à la simplification administrative, a envoyé aux communes. Il s'agit d'une lettre de 72 pages. Je puis vous assurer que pour être crédible ce document devrait être quelque peu simplifié. En tout cas, en ce qui me concerne, j'ai dû confier ce document à trois personnes différentes de l'administration communale pour comprendre ce que l'on attendait de nous.

Monsieur le premier ministre, je voudrais faire quelques suggestions et ce, non pas dans un esprit critique mais positif. J'ai la chance de connaître un peu - nous devons tous faire œuvre de modestie dans ce parlement - le monde des entreprises et en particulier des petites entreprises. Ce qu'elles attendent ce n'est pas des bornes interactives, des discours lénifiants sur la

simplification administrative, mais tout simplement une communauté d'esprit entre les ministres quels qu'ils soient et l'administration qui a l'obligation d'appliquer les décisions prises par les politiques. Je peux vous donner la preuve, monsieur le Premier ministre, en me basant sur des documents, que certaines directives prises notamment en matière d'ONSS et des plans de redistribution de charges sociales, trouvent difficilement leur application étant donné la manière dont fonctionne l'administration. C'est ainsi que l'on assiste à des effets d'annonces qui ne sont pas concrétisées par l'administration, ce qui est tout à fait anormal et contribue à discréditer l'institution.

Monsieur le premier ministre, le deuxième élément que je voudrais aborder est celui de la répression contre la fraude fiscale. Dieu sait que l'on doit vous donner raison. Chacun sait que nombre de ministres, quelle que soit leur couleur politique, ont eu à cœur de combattre la fraude fiscale. Il ne faut pas en faire une question d'idéologie. On a souvent considéré dans les rangs verts et rouges de ce parlement que la répression de la fraude fiscale pouvait résoudre beaucoup de problèmes d'ordre budgétaire. Mais je souhaite attirer l'attention du Premier ministre et en particulier du ministre des Finances sur le fait qu'on a un peu l'impression que chaque fois que l'on a voulu prendre des mesures radicales ou qui se voulaient efficaces et louables pour réprimer la fraude fiscale, les premières entreprises touchées ne furent pas celles qui s'adonnent à la criminalité en col blanc, mais souvent et malheureusement les plus petites qui avaient parfois le sentiment - et je demande à M. Bacquelaine et au ministre des Finances de bien vouloir le reconnaître car il fut une époque où se trouvant dans l'opposition, ils tenaient le même genre de propos - d'être les victimes d'une chasse aux sorcières. Il ne faut pas oublier que ces petites entreprises n'ont souvent pas les moyens de faire appel à une «ingénierie» fiscale.

01.33 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, je voudrais abonder, pour une fois, dans le sens de l'intervenant. En effet, il a tout à fait raison. Lors de ces dernières années, en matière de fiscalité, on s'est très souvent acharné sur un certain nombre de contribuables. Comme vous l'avez dit, de petites et moyennes entreprises ont également été concernées. Mais il serait peut-être opportun que vous organisiez une réunion de groupe pour savoir qui donnait les instructions et que vous interrogiez tant M. Viseur que M. Maystadt. Vous devez savoir que j'ai reçu un

certain nombre de plaintes sur la manière dont les choses se sont passées. Que fait-on aujourd'hui? Nous nous concentrons – et j'espère que vous nous appuierez dans cette voie – sur la lutte contre la délinquance financière, la criminalité organisée dans le cadre de quelques grands dossiers.

Le premier type de dossiers reprend ceux que mon prédécesseur ne m'a malheureusement pas remis mais que j'ai découverts progressivement dans la presse : je fais allusion à de grands dossiers financiers. Monsieur Fournaux, cela peut paraître risible mais ce sont des dossiers pour lesquels, lorsqu'on tente de prendre des mesures, on est parfois attaqué sur le plan personnel. Les fonctionnaires de mon département le savent, je le sais aussi puisque j'ai subi ce type d'attaque; elle survient dès que l'on veut s'en prendre à la grande criminalité financière ou à des dossiers importants.

Qu'avons-nous fait en outre qui n'avait jamais été fait ces dernières années? Passer des accords avec les procureurs généraux. A ce jour, je dispose déjà de deux protocoles qui concernent les deux plus grands thèmes de fraude aujourd'hui: la fraude aux produits pétroliers et les carrousels à la TVA. Ces protocoles doivent nous permettre de lutter plus efficacement en ces matières où, depuis des années, on constate une aggravation de la situation.

C'est vrai que nous avons décidé d'inverser la tendance : ne pas s'acharner sur tout contribuable, quel qu'il soit, comme si c'était là qu'il fallait aller chercher la criminalité financière, mais enfin oser ce qui n'a pas été tenté depuis des années, c'est-à-dire s'attaquer au crime organisé, à la délinquance financière, à la grande fraude.

Un exemple très concret de technique : nous mettrons à disposition du pouvoir judiciaire des agents de l'ISI, qui disposeront de pouvoirs plus importants mais travailleront sous l'autorité de magistrats. Je me suis suffisamment plaint, quand je siégeais sur les bancs de l'opposition, du manque de moyens mis à la disposition de parquets ou de juges d'instruction dans des dossiers financiers importants que pour ne pas agir autrement aujourd'hui.

Vous avez donc raison : nous inversons la tendance, nous faisons en sorte que la fraude, la délinquance financière soit prise en compte de manière correcte, là où elle sévit le plus gravement, le plus lourdement. D'ailleurs en

accord avec les secteurs concernés, car ils souhaitent aussi que l'on s'attaque à cette grande fraude. C'est vrai que c'est un changement de tendance : nous essayons d'inverser la progression, de changer les choses par rapport à ce qui s'est passé ces dernières années.

01.34 Richard Fournaux (PSC): Monsieur le ministre, je vous dirai simplement et honnêtement que, si vous voulez travailler dans cet esprit, vous trouverez sur les bancs de ce parlement, dans la majorité et dans l'opposition, des gens pour vous y aider mais je trouve inutile de motiver ce que vous voulez faire en vous justifiant chaque fois par rapport au passé; vos idées suffisent.

Deuxièmement, je connais particulièrement bien mes amis Philippe Maystadt et Jean-Jacques Viseur, des passionnés sur le plan social, comme il se doit : j'estime injuste de croire que ces gens ont usé de leur fonction pour protéger ou ne pas suffisamment chasser la criminalité en col blanc que tous ici nous dénonçons.

01.35 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, une phrase encore. D'abord, je n'ai jamais évoqué l'idée d'une quelconque protection à l'égard de qui que ce soit mais, en outre, je constate simplement qu'en prenant mes fonctions, sur tous ces thèmes comme sur beaucoup d'autres, je n'ai reçu aucun dossier; je les ai obtenus progressivement et j'ai reçu essentiellement l'information par le biais de la presse. Je trouve cela tout à fait anormal lorsqu'on veut lutter efficacement contre de la fraude.

01.36 Richard Fournaux (PSC): Peut-être.

Le troisième élément, monsieur le premier ministre, est la problématique de la réduction des charges sociales et de la diminution du coût du travail dans ce pays. A lire votre projet, j'ai l'impression qu'en fait, vous souhaitez utiliser la fiscalité – et pratiquement uniquement la fiscalité – pour réduire le coût du travail. Cette option est peut-être louable mais je souhaiterais cependant vous poser une question à caractère technique : qu'en est-il de la volonté exprimée par les précédents gouvernements et par vous-même au début de cette législature de diminuer le coût du travail, en particulier sur les bas salaires? Le contenu de votre projet est-il simplement la suite de ce qui avait été prévu initialement ou devons-nous nous attendre à de nouvelles avancées en la matière? C'est donc bien une précision à caractère technique que je souhaite obtenir.

Quatrième élément, monsieur le premier ministre : la société solidaire. Dans votre gouvernement, beaucoup de ministres ont sans doute eu à cœur de préciser que l'ensemble des couches de la population devait bénéficier des fruits de la croissance. Or permettez-moi de vous dire en toute sincérité que j'ai un peu l'impression que vous avez oublié une catégorie, qui me tient particulièrement à cœur : les indépendants et, en particulier, les petits indépendants et surtout les retraités. J'ai bien pris note de l'augmentation que vous souhaitez leur conférer : 2% en 2002 et puis, si je comprends bien la logique de votre déclaration, encore 2% en 2003 et 2% en 2004.

Cela signifie qu'à partir de 2005, la pension des indépendants augmentera de 6%. Savez-vous, chers collègues, à combien se monte cette augmentation? Concrètement, en 2002, les pensionnés indépendants recevront donc 400 francs en plus par mois. Monsieur le premier ministre et monsieur le ministre des Finances, je n'ai pas peur de vous dire qu'à l'heure où tous nous parlons ici de la redistribution des fruits de la croissance, donner entre 1.200 et 1.500 francs en 2005 à cette catégorie socioprofessionnelle est dérisoire. Vous savez que tous les indépendants ne sont pas multimillionnaires et que la réussite n'est pas là pour tous au moment de la retraite. Je pense donc que cette catégorie socioprofessionnelle ne bénéficie pas des fruits de la croissance, qu'il y a là une injustice fondamentale et je vous demande, en toute franchise, de vérifier s'il n'est pas possible de faire quelque chose pour cette catégorie de travailleurs.

Enfin, je voudrais terminer par un ultime élément. Monsieur le président, je vous demande de m'excuser mais je serai bref. Cet élément pourrait donner l'impression de ne pas figurer dans le chapitre « fiscalité et finances » mais aurait plutôt sa place dans le secteur « intérieur, sécurité », etc. Vous le savez, je suis aussi un mandataire communal, comme beaucoup d'entre nous. La presse se faisait l'écho, encore ce matin, des inquiétudes de M. Eerdeken sur l'impact de toute une série de mesures que vous proposez aujourd'hui sur les finances publiques au niveau communal. Il est légitime que l'on s'inquiète de ce que tout cela va engendrer comme conséquences, même si j'ai bien entendu hier les déclarations rassurantes de M. le premier ministre.

Monsieur le premier ministre, je vais simplement vous poser une question et j'aimerais que, lors de votre réponse tout à l'heure, vous puissiez, si vous

le voulez bien, y répondre de manière tout à fait claire, nette et précise. Voici quelques semaines, avant les élections communales, nous avons, avec trois collègues de mon groupe, interpellé M. le ministre de l'Intérieur et c'est M. Reynders qui a répondu ce jour-là, sur l'impact de la réforme des polices sur les communes. Il nous a été répondu que l'impact serait neutre. Dans votre déclaration, monsieur le premier ministre, vous le dites aussi et je vous en remercie. Mais j'exprime ici mes plus grandes craintes. J'ai en effet reçu un document venant d'un des groupes de travail que votre gouvernement a mis en place. Je m'empresse de dire que ce document n'est pas encore arrivé sur la table du gouvernement. Il n'empêche, il est issu d'un des groupes de travail que vous avez mis en œuvre. J'y constate par exemple que la norme minimale de sécurité qu'on propose d'appliquer est assez fidèle à ce qui se fait dans chacune de nos communes aujourd'hui. Je peux remettre copie de ce texte à nombre de bourgmestres que je vois dans la salle – monsieur Eerdeken, votre commune est citée – et qui sont concernés. Au niveau de la norme minimale de sécurité, il n'y a donc pas de problème. Par contre, je constate que le pourcentage du budget que le comité de travail propose de prendre en charge est de 38%, ce qui correspond, par exemple en ce qui concerne mon arrondissement, à une différence située entre 55 et 38%. Concrètement, dans ma zone interpolices, cela représente l'obligation, pour 5 communes dont 4 petites, de prendre en charge 20 gendarmes.

Je vois M. Coveliers qui dit « natuurlijk ». Et bien, si c'est « natuurlijk », monsieur Coveliers, il y a 3 semaines, on nous a menti ! Si c'est « natuurlijk », pendant la campagne électorale, on nous a menti ! Si c'est « natuurlijk », dans le texte du premier ministre, on nous ment ! Je demande une réponse. La réforme des polices sera-t-elle neutre pour les communes, oui ou non ? Qu'on dise aujourd'hui la vérité ! Si c'est faux, alors les textes venant des groupes de travail que vous avez mis en place sont erronés ou les gens qui écrivent ces documents ne devraient pas rédiger de la sorte !

01.37 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, dat is evident indien men rekening houdt met de veiligheidsnorm voor het hele land. De veiligheidsnorm wordt bepaald over het hele land. Als u het anders wenst, moet u het maar zeggen. Voorlopig gaat het over het hele land.

Mag ik niet meer spreken, mijnheer Poncelet? Hebt u er schrik van? Dat is een deel van de democratie. Ik weet dat u sommigen wilt uitsluiten

van de democratie. Ik wil dat niet. Iedereen krijgt van mij de mogelijkheid om te spreken.

Mijnheer Fournaux, het is evident dat indien men vroeger te weinig gedaan heeft, dat nu aangepast moet worden. Dat is toch evident. Dat is toch rechtvaardig.

01.38 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik stel voor dat we dat straks behandelen in aanwezigheid van de minister van Binnenlandse Zaken. Mijnheer Fournaux had zich tweemaal kunnen inschrijven. Wanneer de minister van Binnenlandse Zaken er is zal hij perfect op die vraag kunnen antwoorden. Wat in mijn tekst staat, is juist. Het betekent echter dat sommigen inspanningen zullen moeten doen omdat ze in het verleden hun verplichtingen niet nagekomen zijn.

01.39 **Richard Fournaux** (PSC): Monsieur le président, je signale à M. Coveliers que je ne voulais pas l'agresser. Je tiens à préciser que nous savons très bien qu'il existe une énorme différence dans la façon dont sont organisées les polices entre le sud et le nord du pays. La prise en charge budgétaire par les communes est différente au nord et au sud du pays. Chacun ici dans la salle sait que je ne suis pas le champion des conflits communautaires. Mais je voudrais savoir si la vision flamande concernant le budget alloué aux polices l'a emporté sur la vision francophone.

01.40 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Monsieur le président, il est tout de même fort dommage qu'un membre du PSC fasse de ce sujet une affaire communautaire. Il est évident qu'il existe également des différences au sein des communes flamandes. Ceci n'est donc en rien un problème communautaire.

01.41 **Richard Fournaux** (PSC): Monsieur le premier ministre, si vous nous affirmez que la réforme des polices sera totalement neutre pour les budgets des communes, il n'y aura aucun problème.

01.42 **Aimé Desimpel** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, heren ministers, geachte collega's, in mijn uiteenzetting zal ik hoofdzakelijk ingaan op de fiscale hervorming die door de regering aangekondigd wordt en die vanaf volgend jaar gefaseerd doorgevoerd zal worden. Niemand kan er nog aan voorbij dat de totale lastendruk in ons land

bijzonder hoog is in vergelijking met deze van onze belangrijkste handelspartners. Het gaat om 46,3% van het BBP in 1998 tegenover 41% in Nederland, 37,1% in Duitsland en 45,2% in Frankrijk. Het verschil ten opzichte van het Europees gemiddelde bedraagt 4,7% van het BBP. Ten opzichte van het OESO-gemiddelde bedraagt het verschil 9,1%. Deze situatie weegt zwaar door op het concurrentievermogen van onze economie en maakt de productiefactor arbeid relatief onaantrekkelijk. Het wordt dan ook tijd dat onze globale lastendruk op tenminste hetzelfde niveau van onze belangrijkste handelspartners gebracht wordt als ons land een concurrentiële positie binnen Europa wil innemen. De meeste internationale instellingen geven ons land dan ook de raad de lastendruk op arbeid te verlagen en de werkloosheidsvallen te bestrijden. De regering komt tegemoet aan deze problematiek door een aantal lastenverlagende maatregelen te treffen, samen goed voor een bedrag van 69 miljard frank. Meer bepaald gaat het om de invoering van een terugstortbaar belastingkrediet, de verhoging van het laagste tarief van de forfaitaire beroepskosten, de aanpassing van het barema voor de middeninkomens en de afschaffing van de twee hoogste belastingtarieven. Ook de fiscale maatregelen die worden getroffen in het kader van de mobiliteitsproblematiek, met name de uitbreiding van het forfait van 6 frank per kilometer voor woon-werkverkeer tot alle vervoersmodi en de afschaffing van de taxatie als voordeel van alle aard van de terugbetaling door de werkgever van de kosten van gemeenschappelijk vervoer, maken deel uit van dit globale pakket. De voorgestelde maatregelen vallen volledig binnen de visie van de VLD om, enerzijds, het fiscale spanningsveld te verhogen tussen de inkomsten van actieven en niet-actieven, en, anderzijds, belastingtarieven in te voeren die de belasting opnieuw aanvaardbaar moeten maken.

De regering komt daarnaast ook tegemoet aan een tweede bezorgdheid van de VLD, namelijk het wegwerken van de fiscale discriminaties tussen gehuwden en ongehuwd samenwonenden. Hoewel vroeger het woord gezin steeds de betekenis had van samenwonende gehuwden, met of zonder kinderen, heeft deze term door de jaren heen een veel ruimere betekenis gekregen. Meer en meer mensen kiezen immers voor andere vormen van samenleven. Het fiscaal recht is echter nog steeds hoofdzakelijk gesteund op de klassieke vorm van samenleven, namelijk twee mensen die met elkaar gehuwd zijn en al of niet kinderen hebben die bij hen wonen. Iedereen is

het er intussen echter over eens dat het niet langer houdbaar is dat gehuwden en samenwonenden op fiscaal vlak op fundamenteel verschillende wijze worden behandeld, als deze verschillende fiscale behandeling hoegenaamd niet meer te verantwoorden is vanuit een maatschappelijke realiteit. Om een oplossing te bieden aan dit probleem, stelt de regering een pakket aan maatregelen voor, met een budgettaire weerslag van 59 miljard frank. Terzake gaat het om de invoering van gelijke belastingvrije sommen voor gehuwden en alleenstaanden, de individuele berekening van de belastingvermindering voor vervangingsinkomsten, de decumul van de niet-beroepsinkomsten en de uitbreiding van het huwelijksquotiënt tot de personen die een samenlevingscontract sluiten. De aankondiging van dit maatregelenpakket bewijst dat deze regering zich niet alleen tevreden stelt met de formulering van de problematiek, zoals de CVP heeft gedaan, maar dat ze werkelijk overgaat tot actie om de discriminaties weg te werken, iets waar de vorige regering nooit toe is gekomen.

De VLD kan zich verder ook terugvinden in de maatregelen die tot doel hebben beter rekening te houden met de kinderlast, goed voor een bedrag van 5 miljard frank. Terzake gaat het om het terugbetaalbaar maken van de belastingvermindering voor kinderen ten laste, de verhoging van het gunstbedrag van de bestaansmiddelen om ten laste te kunnen zijn van een alleenstaande en de toekenning van een aanvullende vermindering aan eenoudergezinnen.

Tot slot, de VLD steunt de aangekondigde maatregelen om de energiebesparing in de woonsector te bevorderen, maatregelen die goed zijn voor anderhalf miljard frank.

Het zal u echter geenszins verwonderen dat ik in dit debat nogmaals een oproep doe om twee uiterst belangrijke sectoren, namelijk de horeca en de bouwsector, niet uit het oog te verliezen. De VLD pleit immers reeds geruime tijd voor het fiscaal stimuleren van deze sectoren. Vanuit de bouwsector vraagt men onder meer in eerste instantie de herinvoering van het verlaagde BTW-tarief dat van toepassing was van 1 januari 1996 tot 30 juni 1998. De horecasector zou volgens de VLD aanzienlijk gestimuleerd moeten worden door het invoeren van de volledige aftrekbaarheid van de beroepsmatig gedane restaurant- en receptiekosten en door diverse andere maatregelen die door de minister voor KMO's werden beloofd.

Naast de maatregelen voor de personenbelasting kondigt de regering een hervorming van de vennootschapsbelasting aan met de bedoeling ondernemingen aan te moedigen meer in België te investeren en vooral er te blijven. Het regeerakkoord bepaalt hierover dat de regering de internationale trend zal volgen inzake de vennootschapsbelasting, namelijk de nominale tarieven te verlagen en dit te compenseren door een vermindering van de aftrekmogelijkheden. Concreet stelt de regering voor, ten eerste, een basistarief in te voeren dat vergelijkbaar is met dat van de omringende landen en, ten tweede, een verlaagd tarief toe te passen voor KMO's, innovatievennootschappen en vennootschappen die investeren in onderzoek inzake het internet.

De VLD stelt reeds geruime tijd voor het basistarief van de vennootschapsbelasting te verlagen en de belastbare grondslag grondig te herzien. Dit betekent dat een aantal aftrekposten en fiscale stimuli in vraag gesteld moeten worden. Uit de recente studie van Merrill Lynch blijkt immers dat de verlaging van de vennootschapsbelasting die in Duitsland en Italië zal worden doorgevoerd tot gevolg heeft dat België volgend jaar de hoogste bedrijfsbelasting van Europa zal hebben. Ook in Nederland en Ierland bereidt men een verlaging van de vennootschapsbelasting voor. Straks zullen wij de recordhouders zijn in Europa. In ons land bedraagt het tarief van de vennootschapsbelasting immers al jaren 39%, nog vermeerderd met een aanvullende crisisbelasting van 3 opcentiemen, wat dus overeenkomt met 40,17%. Het gemiddelde tarief in de Europese landen bedraagt 36%. Merrill Lynch merkt op dat de Europese landen de vennootschapsbelasting verlagen met de bedoeling buitenlandse investeringen aan te trekken.

Op dit ogenblik zou ik drie verduidelijkingen willen vragen, mijnheer de eerste minister. Ten eerste, welke termijn voorziet u voor de twee aangekondigde verlagingen van de vennootschapsbelastingen? Kunnen zij reeds op 1 januari 2001 in werking treden? Vele firma's wachten op deze maatregelen, onder andere in het kader van EURONEX, om te beslissen of ze hier blijven of definitief emigreren.

Ten tweede, in april 2000 werd de brutoloonkost reeds verlaagd met 32.000 frank. Een tweede verlaging werd in het vooruitzicht gesteld, waarschijnlijk voor 2002. Kunt u mij de exacte datum geven van die volgende

loonkostenverlaging en iets meer zeggen over de consistentie ervan?

Ten derde, hoe zit het met de competitiviteit van de bedrijven?

01.43 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik wil onmiddellijk reageren op deze drie vragen. In het debat zijn deze zaken al enkele keren aan de orde gekomen en ik wil daarover geen misverstand laten bestaan.

Ten eerste, wij verwachten begin januari 2001 een verslag over de vennootschapsbelasting. Op basis daarvan zal een definitief voorstel worden uitgewerkt, waarbij we een tarief van ongeveer 30% willen bereiken. Dat heb ik ook aangekondigd. Onze buurlanden hebben dat allemaal. We wensen ook een verlaagd, hopelijk gehalveerd tarief te bereiken voor KMO's, innovatiemaatschappijen, internetbedrijven en dies meer.

Uw tweede vraag, die de vorige spreker ook heeft gesteld, heeft betrekking op de tweede lastenverlaging. Ik kan bevestigen dat wij vasthouden aan de inhoud van het regeerakkoord. Eind 2001 zal een evaluatie worden gemaakt. Als in 2002 blijkt dat de tewerkstellings- en terugverdieneffecten, van de verlaging met 32.000 frank die dit jaar werd doorgevoerd, positief zijn – en tot nu toe wijst alles hierop – dan zullen wij die verlaging nogmaals herhalen. We zullen het bedrag als het ware verdubbelen. Dat staat letterlijk in het regeerakkoord.

Uw derde vraag over de wet op de competitiviteit en de loonnorm werd deze namiddag reeds enkele keren gesteld. Het akkoord met de sociale partners zal worden geëvalueerd in functie van de bepalingen van de wet op de vrijwaring van de competitiviteit. In de wet op de competitiviteit is het element van de vorming, de activiteitsgraad en de loonnorm opgenomen. Dat zijn de elementen waarmee rekening zal worden gehouden bij de evaluatie van het sociaal en interprofessioneel akkoord. Dat zijn de letterlijke bepalingen uit de wet op de vrijwaring van de competitiviteit van onze bedrijven.

01.44 **Marc Van Peel** (CVP): Mijnheer de voorzitter, de heer Desimpel vroeg naar een verlaging van de vennootschapsbelasting. Als ik de uitspraken van de eerste minister goed heb begrepen, streeft hij naar een meer doorzichtige structuur met een lager tarief en de vermindering van allerlei uitzonderingstoestanden. In globo zou de operatie wel budgettair neutraal blijven. Er zou

geen sprake zijn van een verlaging van de vennootschapsbelasting, maar wel van een betere en transparantere structuur. Dat is toch de correcte omschrijving?

01.45 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, de heer Van Peel geeft de juiste omschrijving, maar men mag het niet voorstellen alsof het ten opzichte van de investeringen neutraal zou zijn. Dat is helemaal niet het geval. Vandaag verliezen wij veel, vooral buitenlandse investeringen, precies omdat het nominaal tarief, met 40,17% te hoog en het reële tarief, na alle aftrekposten te laag is. Veel bedrijven spiegelen zich aan België, zien het nominaal tarief, kennen het echte tarief niet en besluiten niet in België te investeren. Daarom zal deze hervorming – ook al is ze budgettair neutraal – veel aantrekkingskracht op buitenlandse investeringen uitoefenen.

De **voorzitter**: Collega's, u zal hebben opgemerkt dat er een camera in de zaal is. Het is de camera voor de bedrijfsfilm van het Parlement. Mijnheer Van Peel, collega's, u weet dat men vandaag de bedrijfsfilm zou mogen afwerken. Wees dus niet gegeneerd. Het is een pro domo-opname. De heer Desimpel heeft het woord.

01.46 **Aimé Desimpel** (VLD): Mijnheer de voorzitter, het is blijkbaar geen opname voor Big Brother. Collega's, naast de verlaging van het tarief en de verbreding van de belastbare grondslag, vraagt de VLD aan de regering of op het vlak van de vennootschapsbelasting nog een aantal andere maatregelen kunnen worden onderzocht. Vindt de regering het niet opportuun om – zoals voor de personenbelasting – de aanvullende crisisbelasting van 3 opcentiemen op de vennootschapsbelasting onverwijld af te schaffen? De redenen die gelden voor de afschaffing van de aanvullende crisisbijdrage in de personenbelasting gelden immers evenzeer voor de vennootschapsbelasting.

Vervolgens vraagt de VLD zich af of de regering het niet noodzakelijk vindt een stelsel van fiscale consolidatie of fiscale eenheid in te voeren. Fiscale eenheid is ongetwijfeld de meest verregaande toepassing van het principe van de fiscale neutraliteit ten opzichte van de ondernemingsgroepen. De invoering van een stelsel van fiscale consolidatie creëert ongetwijfeld een vrijere economische ruimte waarin strategische bedrijfseconomische beslissingen van de ondernemingsgroep minder worden beïnvloed door fiscale overwegingen. De belastingheffing wordt voor ondernemingsgroepen

veel doorzichtiger gemaakt. Nederland, Frankrijk en Duitsland hebben de voordelen van de fiscale eenheid ingezien en passen dit principe reeds geruime tijd in hun belastingsrecht toe.

Ten slotte wens ik in te gaan op de problematiek van de overdreven reglementitis, de enorme papierberg. Het is een vaststelling dat elke ondernemer permanent mea culpa moet slaan. De zeer ingewikkelde wetgeving heeft tot gevolg dat de ondernemer bijna voortdurend in overtreding is met een of andere reglementering. Dit uiterst oncomfortabel gevoel is een van de oorzaken waarom ons land, in vergelijking met de andere geïndustrialiseerde landen, op ondernemingsvlak veeleer slecht scoort. De overdreven reglementering geeft immers een permanent gevoel van rechtsonzekerheid. De VLD dringt erop aan dat de regering de nodige maatregelen neemt om de administratieve rompslomp aanzienlijk terug te dringen. De aanstelling van een regeringscommissaris voor de administratieve vereenvoudiging zal hiertoe ongetwijfeld bijdragen.

Het is eveneens noodzakelijk een samenwerkingsverband tot stand te brengen tussen de burger en de onderneming enerzijds en de administratie anderzijds.

Op fiscaal vlak houdt de VLD reeds geruime tijd een pleidooi voor een aanzienlijke vereenvoudiging van de fiscale wetgeving. Deze vereenvoudiging zal onder meer bereikt worden door de invoering van het zogenaamde korvensysteem met betrekking tot de fiscale aftrekken. Bovendien vindt de VLD dat het Belgotaks -systeem zo snel als mogelijk operationeel moet worden. Op die manier worden de loontrekkers en de genietters van vervangingsinkomens ofwel volledig vrijgesteld van de indiening van de belastingaangifte of wordt de indiening ervan sterk vereenvoudigd. De vereenvoudiging van de belastingaangifte staat immers in het regeerakkoord. Deze vereenvoudiging zal bijdragen tot een betere aanslag en inning van de verschuldigde belasting.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, de VLD kan zich in zeer grote mate terugvinden in het regeringsbeleid inzake fiscaliteit. De vermindering van de belasting met 10% is een van onze belangrijkste doelstellingen.

Onmiddellijk bij haar aantreden heeft de regering een aantal zeer belangrijke fiscale maatregelen genomen. De herindexering van de belastingschalen, de geleidelijke afschaffing van

de crisisbijdrage, de verbetering van de aftrek voor kinderopvang en de invoering van het verlaagd BTW-tarief voor arbeidsintensieve diensten komen voor de belastingplichtige neer op een belastingvermindering van 11,4 miljard voor 1999 en van 24,5 miljard voor 2000. Bij het verstrijken van deze legislatuur zullen deze maatregelen op jaarbasis een gunstig effect van ongeveer 80 miljard frank voor de belastingplichtige sorteren.

Met de hervorming van de personenbelasting die de regering vandaag voorstelt, is een budgettaire weerslag gemoeid van 134,5 miljard frank, of 1,3% van het BBP, wat neerkomt op een vermindering van de personenbelasting met meer dan 10%. Samen met de afschaffing van de aanvullende crisisbelasting en de herindexering van de belastingschalen heeft deze hervorming tot gevolg dat de fiscale druk met ongeveer 2% van het BBP zal worden verminderd.

De VLD vraagt met aandrang dat de regering de ingeslagen weg van belastingvermindering zal voortzetten, om op die manier de fiscale convergentie met de ons omringende landen te bewerkstelligen in het kader van een budgettaire strategie op een middellange en lange termijn.

De **voorzitter**: Vooraleer het woord te geven aan de volgende spreker, breng ik een Latijnse spreuk in herinnering. Het is vandaag festina lente. Er zijn slechts 11 sprekers op 34 ingeschrevenen aan de beurt geweest. Ik zou er dus geenszins bezwaar tegen hebben wanneer we wat vlugger gaan. La parole est à M. Jean-Pierre Viseur.

01.47 Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO): Monsieur le président, il est vrai qu'il règne une certaine ambiance dans cet hémicycle cet après-midi. Je voudrais prévenir les membres de l'opposition de façon à ce qu'ils ne soient pas surpris que je ne dise pas que du bien de la déclaration gouvernementale. Je n'en dirai pas que du mal non plus.

Le **président**: Monsieur Viseur, chez les jésuites, cela s'appelle une « captatio benevolentiae »

01.48 Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO): Monsieur le président, je vois que vous ne reniez pas vos origines !

Pour une fois, je suis d'accord avec ce que M. Fournaux a dit tout à l'heure quant au contenu des interventions qui doivent avoir lieu à cette tribune lorsque nous discutons d'une déclaration gouvernementale. Je n'aime pas les discours

extrêmes - bons ou mauvais -, surtout lorsqu'ils n'émanent pas de partis extrémistes car cela vide le débat parlementaire de son sens. Je m'efforcerai donc de faire le bilan de cette déclaration gouvernementale avec le moins de parti pris possible.

Comme nous le savons tous, il existe deux grands moyens de répartir les richesses dans une société économiquement développée comme la nôtre : d'une part, la fiscalité et, d'autre part, la sécurité sociale. Il est clair que leur orientation globale doit être complémentaire et cohérente. On peut s'attendre de la fiscalité qu'elle impulse des comportements collectifs qui soient favorables à l'intérêt de tous, particulièrement en matière de consommation et d'environnement.

C'est donc au travers de trois clés que j'analyserai la déclaration gouvernementale :

- ce qui nous est proposé permet-il une redistribution des moyens?
- ce qui nous est proposé au point de vue fiscal est-il en synergie avec les mesures sociales proposées?
- ce qui nous est proposé est-il générateur de comportements nouveaux?

Sur le plan de la redistribution, il y a toute une série de motifs de réjouissance. Le crédit d'impôts pour les faibles revenus du travail. Ce point figurait au programme des écolos depuis quasiment la création du parti. Le crédit d'impôts a été étendu aux enfants à charge. C'est rendre justice aux familles qui ont des enfants bénéficiant de faibles revenus et qui jusqu'ici ne profitaient pas des possibilités de déduction d'impôts.

Je me félicite aussi de l'augmentation de la déduction des frais professionnels sur la première tranche, c'est-à-dire sur les revenus les plus faibles.

En outre, je me réjouis de la désignation d'un commissaire du gouvernement pour coordonner la lutte contre les fraudes à l'argent public, en particulier la fraude fiscale. Au début de la législature, j'avais d'ailleurs interpellé le ministre des Finances pour lui proposer la création de ce poste; je ne peux donc que m'en féliciter aujourd'hui. J'ai entendu aussi avec intérêt que la priorité serait accordée à la grande criminalité et à la grande fraude fiscale. J'ai appris que des membres de l'ISI seraient mis à la disposition des parquets. Ce sont des décisions qui devaient être prises depuis 1995 et qui n'avaient jamais été concrétisées. Si le détachement de fonctionnaires

fiscaux auprès des parquets devient une réalité, c'est une excellente nouvelle.

Par contre, je déplore - revers de la médaille - l'accélération du démantèlement de la cotisation de crise. Cette suppression était déjà appliquée sur les petits revenus et les tranches supérieures pouvaient, selon moi, attendre que la crise financière soit réellement passée. Car pour l'instant, notre dette s'élève toujours à 10.000 milliards. La crise financière n'est pas terminée, elle est en voie de résorption. Demandez donc aux minimexés s'ils ont l'impression que la crise est terminée ! Evidemment, la réponse sera négative et l'augmentation de leur allocation de minimex se fera attendre plus longtemps que l'effet de la suppression de l'imposition de crise sur les tranches supérieures des revenus. Celles-ci en verront la trace avant-même que le minimex soit augmenté. Il y a là une inversion des priorités.

Ce qui est le plus antiredistributif, c'est la suppression des taux marginaux supérieurs sans limitation. Cela signifie que cette mesure profitera surtout aux revenus les plus élevés, qui auront également bénéficié des autres mesures, puisque l'indexation des barèmes est profitable aux tranches supérieures de revenus, en raison des modulations des tranches. Je l'ai dit, les tranches supérieures bénéficient aussi de l'accélération du démantèlement de la cotisation de crise. Donc, les bénéficiaires de revenus élevés profitent de toutes les mesures appliquées aux tranches des revenus les moins élevés et il convenait, à mes yeux, de ne pas supprimer ces taux marginaux.

Depuis longtemps, la limitation à 50% des impôts figure au programme de la famille libérale. On aurait pu imaginer limiter l'ensemble de la contribution à 50% et non supprimer, pour autant, les taux applicables à la plus haute tranche des revenus. On pouvait garder ces taux les plus élevés sur la dernière tranche et éventuellement imposer un plafond, ce qui aurait permis de respecter vos engagements électoraux : plafonner à 50% pour l'ensemble du revenu. C'était déjà très différent.

Certes, on établit parfois la comparaison avec les procédés mis en œuvre dans les pays voisins, où des taux inférieurs sont appliqués à la tranche supérieure des revenus. Mais, on constate que, dans ces pays, le secret bancaire n'est pas aussi développé que dans le nôtre, qu'une taxe sur les plus-values est appliquée ainsi qu'un impôt sur la fortune. Donc, si on ne compare que les taux, évidemment, nous sommes perdants mais cette

comparaison des taux ne justifie pas la suppression des taux marginaux de 52,5% et 55%.

En ce qui concerne la cohérence avec les autres mesures redistributives, nous avons fait le bon choix, me semble-t-il. Nous nous orientons dans le sens redistributif par l'adjonction de mesures relatives à l'augmentation des pensions et des minimex, l'accélération du mécanisme d'indexation, l'augmentation de l'intervention dans les soins de santé, etc...

01.49 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, je voudrais apporter un commentaire sur l'évolution en matière de cotisation de crise, puisque vous avez évoqué la diminution des précomptes de l'ordre de 1% par an, ce pour tous les contribuables. Ceux-ci connaîtront une réduction d'impôts de 1% en l'an 2001, de 2% en 2002 et de 3% dès le 1er janvier 2003.

Je tiens à rappeler que nous avons déjà entamé la suppression de la cotisation pour les revenus les plus bas. Cela signifie que l'an prochain, par exemple, non seulement les précomptes diminueront de 1% pour tous, mais ceux qui ont un revenu inférieur à 850.000 francs recevront également un remboursement d'un deuxième pour-cent de 1999. Si nous passons à 2002, cette diminution équivaudra à 2% pour chacun, mais pour les personnes qui ont un revenu inférieur à 850.000 francs, non seulement, les précomptes diminueront de 2% mais elles bénéficieront d'un remboursement de 2%.

Cela démontre que nous travaillons avec une suppression de la cotisation de crise pour tous, mais l'effet en est accéléré pour les revenus les plus bas. C'est au 1er janvier 2003 que chaque contribuable bénéficiera de la réduction totale des 3%. Mais en 2001 et en 2002, l'effet sera largement plus important pour les revenus les plus faibles. C'est important dans la manière de présenter la cotisation de crise. Certes, il s'agit d'une réduction d'impôts de 1% pour tous, dès l'an prochain, mais des remboursements interviendront aussi pour les revenus les plus faibles.

01.50 Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO): Monsieur le ministre, je ne conteste ni la progressivité, ni le fait que l'on commence par les revenus les plus faibles. Nous en avons d'ailleurs déjà discuté ici. Mais l'effet d'accélération que vous venez d'expliquer se trouve un peu en porte-à-faux, en tout cas en ce qui concerne ceux qui se

trouvent dans la troisième tranche des revenus les plus hauts, par rapport à d'autres mesures inscrites dans la déclaration gouvernementale mais qui, elles aussi, sont reportées. Je serais tenté de comparer cela au calendrier de l'augmentation du minimex, qui est postposée à 2002. Les minimexés ne recevront donc rien avant 2002, alors que pour les tranches de revenus supérieures, la suppression de l'impôt de crise sortira partiellement ses effets dès l'année prochaine.

01.51 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, monsieur Viseur, lorsque l'on regarde les différentes tranches concernées, celle dont vous dites qu'elle est la plus haute est la tranche des revenus supérieurs à 1.200.000 francs par famille. Si vous prenez les revenus d'un ménage où les deux conjoints travaillent, ce plafond n'est pas particulièrement élevé. Ce n'est donc pas les minimexés d'un côté et les grosses fortunes de l'autre.

Les ménages dont les revenus cumulés dépassent 850.000 francs pour la première tranche et 1.200.000 pour la seconde, ne sont pas des ménages qui disposent d'une grande fortune.

01.52 Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO): Ce ne sont pas des grandes fortunes, mais ce chiffre fait rêver un minimexé.

J'en reviens à mon propos. J'en étais à la troisième clé de lecture en ce qui concerne les aspects incitatifs. Il y a là aussi des mesures positives: les aspects fiscaux favorisent les déplacements vers le lieu de travail par un autre moyen que la voiture, les économies d'énergie, les plans de mobilité des entreprises, le carburant propre (en particulier le LPG), etc. A ceux qui ont prétendu que la réforme fiscale ne contenait aucun accent vert, je réponds que c'est faux.

Par contre, il n'y a rien sur la fiscalité des produits et des emballages. J'anticipe votre réplique en disant qu'il ne s'agit pas d'impôt sur les personnes physiques mais cela nous amène à parler des autres aspects de la fiscalité qu'il ne faudra pas tarder à aborder.

La fiscalité sur les revenus du capital est un chapitre que l'on discute au niveau européen. Mais il faudra que l'on fasse des avancées significatives dans ce domaine, notamment pendant la présidence belge. Il y a aussi toute la fiscalité des entreprises, chapitre qui exigera un important travail de redistribution. Je n'adhère pas

aux propos de M. Desimpel : nos entreprises ne sont pas écrasées d'impôts. Au contraire, les très grosses entreprises bénéficient de très larges déductions. Ainsi que le premier ministre l'a rappelé, le taux facial est important, mais il existe des possibilités de déduction qui s'adressent principalement aux grandes entreprises : les centres de coordination dont nous avons déjà tant parlé, les QFIE, les revenus définitivement taxés, etc. C'est là toute une série de dépenses fiscales qui font perdre à notre Trésor des centaines de milliards et dont il faudra tenir compte lorsque l'on reverra le taux d'imposition des sociétés.

D'autres mesures proposées vont dans la bonne direction. Je pense notamment à la diminution générale de la fiscalité sur les revenus du travail ou encore à l'égalité fiscale face aux choix de vie, même si l'extension du quotient conjugal est un sujet que l'on devra réétudier.

En bref, l'accord gouvernemental contient du bon, du très bon et du moins bon. Le bilan s'avère toutefois meilleur que celui que j'avais craint à la lecture du premier plan de réforme fiscale. Le ministre a concédé que celui-ci avait été amélioré par le débat. Des orientations intéressantes sont prises, pour autant bien sûr que les bonnes perspectives économiques qu'on nous annonce aujourd'hui se vérifient, ce qui n'est évidemment pas certain.

Parmi lesdites perspectives, il en est une que je considère comme moins réjouissante : c'est celle de l'autonomie fiscale. Je suis un partisan – comme tous les membres de notre groupe – de l'harmonisation. Or ici, nous nous dirigeons vers une plus grande inégalité de traitement entre les citoyens. Je veux bien admettre qu'il existait déjà des différences entre les communes. A celles-ci s'ajouteront maintenant des différences régionales. Les hauts revenus auront donc deux fois plus de raisons d'aller se faire domicilier à Knokke, par exemple.

Il n'était peut-être pas possible de faire autrement tant la loi de 1989 avait été mal faite, mal torchée et il fallait bien y revenir et la corriger. Il n'était peut-être pas possible de faire autrement, mais en tout cas, j'adjure tous les démocrates, qu'ils soient flamands ou francophones, de ne jamais toucher aux mécanismes d'autonomie fiscale à l'impôt des sociétés car ce serait à contresens de l'histoire au moment où nous essayons d'harmoniser les impôts au niveau européen.

Bref, en conclusion, nous appuierons les plans de

ce gouvernement parce que les marges de l'année prochaine et des années suivantes ont une orientation globalement positive : moins de pression fiscale, des mesures sociales qui aideront les plus démunis à améliorer leur quotidien, des mesures écologiques et pour la première fois dans l'histoire du pays, une réelle prise en compte des problèmes de mobilité. Ce sont des problèmes dont nous parlons depuis des années mais pour lesquels nous n'avons jusqu'ici absolument rien fait.

Je tiens à préciser que ce vote de soutien ne signifie pas que nous approuvions toutes les mesures reprises dans le plan gouvernemental.

Il reste donc encore beaucoup de travail en perspective pour ce gouvernement, mais je crois que le premier ministre – qui ne m'écoute pas pour le moment, mais ce n'est pas grave – a déjà pris une bonne avance parce qu'en ayant écrit son discours de cette année, j'ai l'impression qu'il a déjà écrit les discours des deux prochaines rentrées parlementaires. C'est du travail réalisé d'avance.

01.53 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK):
Mijnheer de voorzitter, vandaag bespreken wij de begroting voor 2001 en de perspectieven voor de jaren die daarop volgen.

Ik heb het betoog van de eerste minister van vorige dinsdag aandachtig beluisterd, de bijhorende beleidsverklaring gelezen en de cijfers van het historisch begrotingsoverzicht bestudeerd die relevant zijn voor het departement financiën en fiscaliteit.

Ik moet eerlijk bekennen dat deze regering, op zijn zachtst gezegd, blijk geeft van grote ambitie. Dit geldt in de eerste plaats voor de cijfers – de tientallen miljarden worden ons om de oren geslagen –, maar vooral voor de tijd. Beleidsplannen en voorspellingen maken voor de volgende regeerperiode – ik veronderstel met dezelfde coalitie –, zelfs tot na 2010, dat is pas de moeite. Men kan zich afvragen welke economie zich durft wagen aan een voorspelling op zo'n lange termijn. Het is droevig om vast te stellen dat de ambities, de vooruitzichten, de aangekondigde concrete invulling en de realisaties van deze regeringscoalitie tot 2003, dat het hoogtepunt zou moeten worden van deze legislatuur, de verwachtingen niet echt inlost.

Alvorens hierop dieper in te gaan, moeten we

even terugblikken op de voorbije dagen en weken. Begin september was de plannenlawine van de verschillende ministers vrijwel niet te stoppen. In de loop van de weken die aan de verkiezingen voorafgingen, kwam bijna elke minister met cadeauvoorstellen op de proppen, die op kruissnelheid enkele tientallen miljarden zouden kosten, om tegemoet te komen aan de maatschappelijke noden. Men beloofde de blauw-rood-groene hemel op aarde. Of was het dan toch niets meer dan verkiezingspropaganda? Het moest op dat ogenblik bij wijze van spreken het afsluitend vuurwerk zijn na een euforisch jaar van de paars-groene coalitie. In hun ongetemperde euforie en profileringsdrang waren de ministers haast vergeten dat de man in de straat dit alles maar zeer matig kon appreciëren en het bijgevolg stilaan belachelijk begon te vinden. Ten slotte moest de eerste minister zelfs ingrijpen om een einde te maken aan het circus.

Zoals ik in juni reeds heb opgemerkt tijdens de bespreking van de begrotingsaanpassing 2000, was er toen reeds een gebrek aan politieke keuzes. De politieke beslissingen over de dossiers waarover in de huidige coalitie meningsverschillen bestonden, werden uitgesteld tot na 8 oktober.

Blijkbaar heeft de uitslag van de verkiezingen van 8 oktober aardig wat roet in het eten gegooid en heeft hij een domper gezet op de vreugde binnen de coalitie. De meerderheidspartijen werden nogmaals met de neus op de feiten gedrukt. De kiezer heeft zijn visie op de maatschappelijke problemen in het kieshokje kenbaar gemaakt. Spijtig genoeg zijn er momenteel geen centen om deze problemen op te lossen. In 2001 zal hiervoor evenmin geld voorhanden zijn, maar misschien wel in 2005. Het uur der waarheid is stilaan aangebroken. Aangezien het kostenplaatje van het sinterklaasverlanglijstje van de regeringsleden ongeveer 390 miljard frank bedraagt en de financiële ruimte niet eens de helft van dit bedrag is, rijst er natuurlijk een probleem. Dat het financiële plaatje er de jongste dagen niet zo rooskleurig uitzag, hebben we kunnen merken aan de reacties van verschillende ministers tijdens het begrotingsconclaaf.

Hoe pakt een regering zo'n probleem aan? Ofwel bekent ze aan de bevolking dat ze haar met onrealistische beloften heeft voorgelogen, ofwel probeert ze het gezichtsverlies te beperken. Mijns inziens heeft men voor de tweede optie gekozen en dit via twee scenario's. Ten eerste moesten sommige ministers inleveren op hun beloften, ten tweede moesten andere ministers hun plannen

spreiden in de tijd.

Natuurlijk loopt een begroting niet af op het einde van de legislatuur. De regering kan dus gerust beleidsopties nemen voor de volgende legislatuur. Daarover gaat de discussie echter niet. Eerst echter de hemel op aarde beloven en dan vaststellen dat het financiële plan niet haalbaar is, heeft niets te maken met langetermijnstrategie. Het is toch merkwaardig dat het groots aangekondigde plan voor de belastinghervorming plots tot in 2006 wordt uitgesmeerd. Of was het zelfs 2007? Dat is al ruim in de volgende legislatuur.

Ook het effect van de aangekondigde belastingverlaging is maar geleidelijk voelbaar. In het jaar 2001 is er nagenoeg niets. In 2002 merken we een voorzichtige start tot 10 miljard, in 2003, het jaar van de verkiezingen, tot 35 miljard, in 2004 tot 50 miljard, in 2005 tot 80 miljard en in 2006 komt pas de maximale verlaging tot uiting tot 134,5 miljard.

Terloops merk ik op dat het toch wat merkwaardig is om in tijden van bloeiende hoogconjunctuur - de regering zit immers op een berg geld - aan een belastingverlaging te denken. Dat is in tegenspraak met een aantal orthodoxe economische theorieën die stellen dat men in een periode van loon- en winststijging geen belastingverlaging mag doorvoeren omdat het risico bestaat dat de economische machine vastloopt.

Het enige dat in 2003, op het einde van deze legislatuur, volledig zal zijn gerealiseerd, is de afschaffing van de aanvullende crisisbelasting en de herindexering van de belastingschalen. Dat zijn maatregelen die reeds door de vorige coalitie werden beslist. De vraag blijft natuurlijk wat de herindexering zal opbrengen. Dat is uiteraard afhankelijk van de hoogte van de inflatie. Nochtans maakte de voorzitter van de VLD een maand geleden, op 19 september, de afschaffing van de crisisbelasting tot een prioriteit. Tevergeefs, maar niet getreurd, hij zal enkele jaren moeten wachten.

In de begrotingsopmaak voor 2001 werd opnieuw een eerder voorzichtige en dus behoudsgezinde houding aangenomen bij het vooropstellen van groeihypotheses en budgettaire overschotten. Het zou wel eens kunnen dat de conjuncturele toestand niet blijft duren, maar dat is volgens mij wel waar de regering op gokt. De meerjarenplannen veronderstellen het

onverminderd voortduren van de gunstige economische conjunctuur. Ik wijs erop dat de gemiddelde economische groei van de afgelopen 25 jaar gemiddeld 1,5% bedraagt en dat voor de huidige uitgangshypothesen, van vandaag tot 2005, een economische groei van 2,5% wordt gehanteerd.

Zonder een doemscenario te willen ophangen, wijs ik er toch op dat economen en analisten het erover eens zijn dat een aantal donderwolken zich stilaan samenpakt. Wie de financiële commentaren van de voorbije weken en van vandaag in de Financieel Economische Tijd heeft gelezen, weet waarover het gaat. Ik denk bijvoorbeeld aan de duurdere olieprijs. Terwijl de minister van Financiën meent dat het hier om een tijdelijk probleem gaat, blijkt nu dat het veeleer een structureel probleem is. Voorts denk ik aan de aanzwellende inflatie, derhalve ook aan een stijgende rente en tenslotte aan de dalende trend, de harde landing zelfs, van een aantal technologie- aandelenmarkten.

Of we op termijn een onweer of een gunstige wind zullen krijgen, kan ik niet beoordelen, maar een ding weet ik zeker: het verder wegglijden van de euro ten opzichte van dollar speelt een zeer belangrijke rol, afgezien van tijdelijke of blijvende internationale politieke moeilijkheden.

Het is toch wel merkwaardig te moeten vaststellen dat met een huidige ontwaarding van nagenoeg 25% ten opzichte van de initiële waarde van de euro de economische groei geen hogere vlucht neemt. Zonder nieuwe steuninterventies van Europese en Amerikaanse banken zal de euro verder wegglijden tot 80 dollarcent. Dit betekent dat we straks opnieuw 50 frank voor een dollar zullen betalen.

Ik kom dan bij het thema belastinghervorming. Een belastinghervorming heeft niet alleen tot doel de belastingen te verlagen teneinde iets te doen aan de totale – fiscale en parafiscale – belastingdruk en de lastendruk op arbeid. België is trouwens met 46,3% van het BBP nog steeds koploper in de Europese Unie. Er moet ook voor gezorgd worden dat de hervorming gezins-, arbeids- en kindvriendelijk is en dat het belastingstelsel rechtvaardiger wordt. Het werd dan ook de hoogste tijd dat er eindelijk iets werd gedaan aan de fiscale discriminatie van gehuwden ten opzichte van ongehuwd samenwonenden. Dat is een thema waar het Vlaams Blok de laatste jaren op gehamerd heeft. Voorgaande coalities waren blijkbaar niet in staat hier iets substantieels

aan te doen.

Tevens moet van de belastinghervorming worden gebruikgemaakt om het belastingstelsel te vereenvoudigen voor alle betrokken partijen, de belastingplichtigen, de ondernemingen en de belastingadministratie zelf. De belastinghervorming houdt ook in dat de bestrijding van de fiscale fraude en het innen van achterstallen op grondige wijze moeten worden aangepakt. Lapmiddelen volstaan hier niet meer. Dat hebben wij tijdens de discussies van de laatste zes maanden met schade moeten vaststellen. Men kan nochtans onmiddellijk twee kandidaat-staatssecretarissen naar voren schuiven voor deze domeinen: een gewezen staatssecretaris die heel wat ervaring heeft met fraude en een gewezen curator die weet hoe duistere zakenconstructies praktisch in elkaar zitten.

Ik heb nog een vraag bij de invoering van het belastingkrediet omdat iemand met een zeer laag beroepsinkomen het krediet pas ontvangt na de afrekening van de belastingaanslag, in de praktijk één of in het slechtste geval twee jaar later. Bijgevolg ziet de betrokkene zijn netto inkomen met vertraging toenemen. Dit lijkt mij een onnodig ingewikkelde manier van werken die aanleiding geeft tot administratieve rompslomp. Dit is dus niet echt een goed voorbeeld van vereenvoudiging. Bij gebrek aan cijfermateriaal kan ik het niet controleren, maar het is merkwaardig dat de pers melding maakt van 18 miljard frank voor het belastingkrediet terwijl het oorspronkelijk ontwerp voor de fiscale hervorming het heeft over 28 miljard frank.

Wat de gezins- en kindvriendelijkheid van de fiscale hervorming betreft, zijn wij ten eerste benieuwd naar de inhoudelijke voorstellen ter zake.

Mijnheer de voorzitter, om te besluiten kan ik stellen dat de brandstof en het cement van deze paars-groene coalitie verandering en vernieuwing zijn. Deze regeringsverklaring en de eraan gekoppelde begroting waren niet echt overtuigend. Op basis van de cijfers die we de laatste dagen verzameld hebben, blijkt deze legislatuur niet echt een hoogvlieger te zijn. Op termijn is de realisatie van al deze beloften de grote gok. Ondertussen brengen de burgers natuurlijk wel het geld naar de federale geldberg. Denk maar aan de meerinkomsten als gevolg van de steeds hoger wordende olieprijs. Dat is goed voor meerdere miljarden aan meerinkomsten dit jaar alleen al. De

eerste tastbare resultaten van de belastinghervorming zullen zich pas binnen enkele jaren in de geldbeugel van de gezinnen laten voelen. Zoals zojuist besproken zal dit vanaf 2002 het geval zijn. Samengevat probeert deze regering haar beleid aan de burgers in dit land te verkopen onder het motto: "Heb nog wat geduld, onze beloften tellen ook nog voor de volgende verkiezingscampagne". Zowel de regeringsverklaring als de begroting voor 2001 heeft in de Vlaams Blok-fractie niet echt de vonk doen overslaan. Wij kunnen hier bijgevolg onze goedkeuring niet aan geven.

01.54 **Karine Lalieux** (PS): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, comme d'aucuns l'auront remarqué, ce n'est pas une fiscaliste qui monte maintenant au perchoir, mais toute réforme – et particulièrement une réforme fiscale – se doit d'être lisible, palpable et compréhensible pour tout citoyen. Aussi ai-je fait cet exercice.

La volonté du gouvernement de mettre en œuvre une réforme fiscale qui a pour principaux objectifs, d'une part, de réduire la pression sur les revenus du travail et, d'autre part, d'assurer l'égalité fiscale entre les couples mariés et les couples cohabitant, est soutenue par le groupe socialiste. Cette réforme fiscale que nous présente le gouvernement et que mettra en œuvre le ministre des Finances, s'articule autour de quatre axes aux aspects fort séduisants.

Tout d'abord, le Parti socialiste a veillé à ce que la diminution de la pression fiscale sur les revenus du travail soit profitable aussi aux faibles et aux moyens revenus. En effet, pour les faibles revenus, l'allègement fiscal générera un gain de l'ordre de 24 000 francs belges par an pour un contribuable isolé. Pour les revenus supérieurs, ce gain variera entre 17 000 et 22 000 francs belges.

Nous ne pouvons que nous réjouir de cette moindre pression fiscale sur les revenus du travail. Dans cette optique, l'augmentation des charges forfaitaires sur la première tranche des revenus est une mesure que les socialistes ont toujours défendue. Il va de soi que la réduction de l'imposition sur les revenus professionnels et sur les revenus de remplacement sera toujours privilégiée par mon parti.

De la même manière, nous soulignons les avancées en termes de neutralisation des traitements différents entre les couples mariés et

les couples cohabitant – le second axe de cette réforme. Grâce à la majorité arc-en-ciel, la fiscalité s'est enfin adaptée aux contours de la réalité sociale. Et le rôle du Parti socialiste a été – j'ose le dire – prépondérant en la matière. Ainsi, nous nous réjouissons de constater que l'accord de gouvernement a pu – sur ce point et de manière aussi remarquable – mettre fin aux discriminations entre couples mariés et couples cohabitant, non seulement dans le discours mais aussi dans la pratique.

Seulement, il convient de souligner que l'octroi du quotient conjugal ne constitue qu'une première étape. Celle-ci sera approfondie sur la base de l'analyse qu'effectuera le comité d'experts, chargé de réduire toute discrimination fiscale à l'IPP – discrimination dont les femmes sont généralement les victimes. Pour exemple, le précompte immobilier peut toujours, à l'heure actuelle, être établi au nom du mari sur les revenus des biens immobiliers personnels de la femme mariée. Ou bien encore, l'arrêté royal instituant le Code des impôts sur les revenus prévoit, en son annexe III, que les réductions pour charges familiales doivent être accordées au mari quand les deux conjoints travaillent. Nous espérons que ces discriminations d'un autre âge seront effacées dans les plus brefs délais – comme l'a promis d'ailleurs M. le ministre des Finances lors d'une réponse à une question orale.

En outre, soulignons encore d'autres avancées. Nous avons veillé à introduire une nouvelle formule en matière de recouvrement, grâce à laquelle on évitera à l'avenir de pénaliser un conjoint séparé de fait à cause des dettes fiscales contractées par l'ex-conjoint. Dans le même ordre d'idées, la réforme veillera à ce qu'un conjoint qui perçoit des revenus de remplacement ne soit pas pénalisé dans l'octroi de sa réduction d'impôts dans l'hypothèse où son partenaire perçoit également des revenus.

01.55 **Didier Reynders**, ministre: Monsieur le président, pour qu'il n'y ait pas de doute, je voudrais confirmer à Mme Lalieux que notre intention est évidemment de supprimer toutes les discriminations. Et afin de résoudre les problèmes techniques que soulèveront ces modifications, nous avons mis en place un comité d'experts. Partant, dans la mesure du possible, nous veillerons à supprimer toute discrimination dans le Code des impôts sur les revenus.

En ce qui concerne la réforme elle-même, je suis ravi que toutes les propositions que j'avais

déposées sur la table à la rentrée en matière de neutralité des choix de vie, aient été acceptées et reprises dans la réforme. Certes, une légère modification a été apportée sur l'un des aspects. Mais pour le reste, tout ce qui avait été proposé en termes de neutralité des choix de vie a été repris dans la présente réforme.

Je vous confirme que nous irons au-delà de ce qui a été décidé dans la réforme en ce qui concerne les discriminations dans certains cas psychologiques, mais qui sont lourdes de sens et qui existent encore dans le Code des impôts sur les revenus.

L'intention est clairement de mettre fin à toutes ces discriminations. Si vous en trouviez d'autres, on ne sait jamais, en relisant le Code des impôts sur les revenus, le soir -c'est un bon somnifère mais c'est peut-être aussi une manière de déceler des discriminations !-, n'hésitez pas à m'en faire part.

01.56 Karine Lalieux (PS): Je ne manquerai pas de m'attacher à cette tâche !

Monsieur le ministre, il ne faut pas pour autant oublier les isolés. Le Parti socialiste continuera d'encourager à l'avenir une meilleure prise en considération des personnes isolées, en tenant encore mieux compte de leur moindre capacité contribuable.

Le troisième axe de cette réforme vise à une meilleure prise en compte de la présence des enfants dans le cadre de l'imposition des parents. Le Parti socialiste n'est pas peu fier d'avoir introduit ces mesures dans le projet de réforme fiscale. Ainsi, certaines familles qui, compte tenu de l'insuffisance de leurs revenus, ne pouvaient pas profiter des quotités exemptées d'impôt, percevront à l'avenir un remboursement des quotités d'impôts non épuisées. De même, pour les familles monoparentales, la présence d'enfants pourra, sur le plan fiscal, être valorisée à 100%, ce qui n'était pas le cas auparavant. Il faut savoir que 100.000 familles étaient exclues de ce bénéfice qui offre un gain minimum d'impôt de plus de 13.000 francs.

En ce qui concerne la fiscalité verte, quatrième axe de cette réforme, nous sommes favorables à la mesure qui rend non imposable le remboursement des frais de transport par l'employeur et ce, il faut le souligner, quel que soit le moyen de transport. Nous sommes toujours demandeurs, comme l'ensemble du

gouvernement, d'une réflexion concertée sur la fiscalité comme incitant encore plus efficace à une grande politique de la mobilité.

Au-delà de ces quatre axes, monsieur le ministre, je voudrais revenir sur certaines mesures. Ce n'est une surprise pour personne, la suppression des taux marginaux les plus élevés n'était bien évidemment pas une priorité socialiste. Néanmoins, nous pouvons nous réjouir que la lutte contre la fraude fiscale devienne enfin une priorité pour ce gouvernement. En effet, nous avons obtenu l'intensification des mesures de contrôle dans des secteurs particulièrement sensibles à la fraude fiscale, comme vous l'avez dit tout à l'heure, notamment le secteur pétrolier.

De plus, un commissaire du gouvernement sera chargé d'élaborer un plan d'action en matière de simplification des procédures et de lutte contre la grande fraude fiscale.

Permettez-moi, monsieur le ministre des Finances, d'attirer votre attention sur le fait que la mise en œuvre de cette réforme fiscale ne doit pas occulter d'autres aspects de la politique fiscale. A ce propos, il nous semble important d'attirer l'attention du gouvernement sur les points suivants.

D'abord, ne faut-il pas songer à l'élargissement de l'assiette imposable?

Ensuite, un rapport de la Cour des comptes adopté le 28 juin 2000 indique que la probabilité réelle de contrôle des dossiers fiscaux des sociétés et des indépendants n'est que de 3,6%, alors qu'en théorie, le nouveau programme de contrôle prévoit une vérification approfondie tous les six ans. Il me semble impératif de mener une réflexion sur les causes qui peuvent conduire à un tel constat.

Enfin, la situation s'avère également inquiétante dans le domaine de l'arriéré fiscal, tant en matière d'impôt sur les revenus que de TVA. Si mon parti appuie une réforme favorable aux citoyens, je tiens à rappeler que le Parti socialiste a toujours demandé et continue à exiger que les impôts correctement établis soient effectivement payés par ceux qui les doivent.

01.57 Didier Reynders, ministre: Monsieur le président, je voudrais formuler une remarque sur ce point.

Je remercie Mme Lalieux d'apporter son soutien à une réforme qui, il est vrai, pour intégrer un certain

nombre de préoccupations, a dû être quelque peu majorée. J'avais proposé une réforme de 131 milliards sur les revenus de 2001 à 2003. Avec un certain nombre d'ajouts, on arrive à une réforme de 134,5 milliards sur les revenus de 2001 à 2004. Cette réforme sera donc un peu plus importante en bout de course, notamment pour tenir compte de certaines préoccupations qui ont été émises.

Je voudrais ajouter deux commentaires. Le premier concerne un regret que j'ai au sujet des mesures portant sur les différents niveaux de revenus. Le crédit d'impôt est une nouvelle technique, une nouvelle mesure qui permet de donner aux plus bas revenus un avantage beaucoup plus important qu'une réduction d'impôt puisqu'il s'agit de l'octroi d'un montant. Les choses sont inversées: au lieu de l'obligation pour le contribuable de payer le fisc, c'est le fisc qui paie ce contribuable.

Nous avons d'abord prévu une technique de crédit d'impôt à concurrence de 25.000 francs. Pour permettre de mettre en place d'autres mesures, on a finalement dû réduire -ce que je peux comprendre- ce crédit d'impôt à 20.000 francs. J'espère qu'à l'avenir, on pourra aller plus loin dans la démarche et concentrer une bonne part des moyens à ces revenus les plus faibles. Mais je conçois qu'il faille aussi, comme vous l'avez évoqué tout à l'heure, s'occuper des revenus moyens.

Vous avez également abordé le problème de l'arriéré en matière d'impôt des sociétés. M. Viseur, qui ne va sans doute pas tarder à nous rejoindre, a évoqué tantôt le problème de l'impôt des sociétés en disant qu'il y avait des centaines de milliards de déductibilité. Je rappelle que l'impôt des sociétés représente à peu près 290 milliards de francs. Si l'on supprimait toutes ces déductibilités, on pourrait, si je le comprends bien, supprimer l'impôt des sociétés ou presque. Quand vous parlez, madame, de l'arriéré, c'est un peu la même chose. On cite souvent dans la presse, à travers des déclarations de responsables du département d'ailleurs, des chiffres astronomiques, mais qui sont souvent irrecevables, notamment parce qu'on a affaire à des sociétés qui sont en faillite depuis longtemps et qui ont purement et simplement disparu. C'est d'ailleurs là un des obstacles en matière de lutte contre la grande fraude des carrousels TVA. Quand enfin on obtient une condamnation, la société et les hommes de paille ont disparu. N'oubliez pas qu'en matière de recouvrement, on se trouve parfois confronté à des situations

dramatiques. Et quand on parle de surendettement, on se trouve parfois face à des personnes qui ont notamment des dettes à l'égard du fisc.

Selon moi, il est plutôt honorable de discuter avec ces personnes sur un échelonnement dans le temps. Ne mélangeons donc pas trop tout ce qui se trouve dans l'arriéré fiscal. Des éléments doivent certainement être récupérés plus rapidement, mais certains sont totalement irrecevables et il faudra accepter de les faire disparaître. On ne va pas faire croire que l'on peut récupérer de l'argent auprès d'une société qui n'existe plus, par exemple, depuis des années. Mais il ne faut pas oublier non plus que dans l'administration du recouvrement, nous devons tenir compte de nombreuses situations sociales et faire en sorte que l'on ne s'acharne pas sur des personnes qui sont surendettées pour recouvrer une dette fiscale. Il y a donc là un équilibre à trouver qui n'est pas toujours facile. Et je reconnais que les receveurs éprouvent de grandes difficultés en la matière. Mais très souvent -et je peux vous dire que j'en reçois beaucoup-, il y a des dossiers à conséquences sociales dont il faut tenir compte. On ne doit pas s'acharner sur un contribuable surendetté et souvent très faible parce qu'il a contracté une dette fiscale plutôt qu'une autre. Nous avons tous ensemble mis en place des systèmes de lutte contre le surendettement. Nous devons tenir compte des dettes fiscales dans ce contexte pour les plus faibles.

01.58 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je ne peux que suivre le ministre lorsqu'il évoque le problème des personnes les plus faibles et le surendettement. D'ailleurs, la loi Di Rupo permet également de résoudre ce problème.

Je ne parlais pas de toutes les situations de recouvrement. Mais selon les dires de votre administration, il existe un arriéré en ce qui concerne ce recouvrement. Le paiement de ce que chacun doit à l'Etat est également une question de justice et d'équité sociales.

Dans ce cadre, nous vous avons proposé, par exemple, que l'administration du recouvrement qui a été créée en décembre 1998, dispose prochainement d'une réelle autonomie tant en moyens humains qu'en moyens matériels pour pouvoir répondre à cet arriéré.

01.59 Didier Reynders, ministre: Monsieur le

président, je voudrais encore répondre sur ce point à Mme Lalieux. Madame, je n'éprouve aucune difficulté à accorder plus d'autonomie à cette administration créée en 1998.

Lorsqu'il y a un an, je suis arrivé au département des Finances, cette administration était composée de deux personnes : un directeur général et un directeur général adjoint. Vous avouerez que c'est peu. Nous avons donc mis du personnel à disposition. Depuis, nous essayons de créer une véritable administration avec son personnel propre, son propre statut et ses méthodes de recouvrement. Un des enjeux importants de ces prochaines années est de faire en sorte que l'on puisse, à travers cette administration, répondre aux deux préoccupations qui viennent d'être évoquées : recouvrer correctement l'impôt de ceux qui doivent payer cet impôt, les sociétés comme les personnes physiques d'ailleurs, mais aussi avoir une approche un peu plus sociale à l'égard de ceux qui éprouvent des difficultés à payer l'impôt pour des raisons souvent très justifiables. Je pense ici encore une fois au problème du surendettement. C'est là l'objectif de cette administration. Il ne s'agit pas simplement d'aller chercher l'impôt dû partout où il se trouve, c'est aussi de tenir compte de situations parfois dramatiques que vivent un certain nombre de contribuables.

01.60 Karine Lalieux (PS): Monsieur le ministre, je ne puis que vous suivre sur ces pistes.

De **voorzitter**: Collega's, ik wil toch opmerken dat de minister op elke uiteenzetting correct antwoordt, zodat de replieken straks zullen kunnen worden ingekort. Ik geef nu het woord aan collega Borginon.

01.61 Alfons Borginon (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, ik heb goed nieuws en ik heb slecht nieuws. Het goede nieuws is dat sinterklaas wel degelijk bestaat, een hele opluchting voor een vader van jonge kinderen. Anders zou ik op 6 december weer meer moeten betalen.

Als ik rekening houd met de opmerking van collega Leterme ben ik trouwens al meer aan het betalen aan de Staat en dan wordt de eindejaarsperiode toch wel erg duur.

Ik heb ook slecht nieuws: sinterklaas komt dit jaar niet. Hij lijdt blijkbaar aan artritis en hoopt dat het volgend jaar niet te nat is om opnieuw op zijn schimmel te kruipen.

Dit is eigenlijk voor mij de essentie van het fiscale luik in deze begroting: niks dit jaar en volgend jaar mogen we opnieuw een verlanglijstje indienen in de hoop dat het tegen dan geregeld is.

Eigenlijk zou ik mijn uiteenzetting hier kunnen stoppen, temeer omdat wij alles nog eens zullen nakauwen in discussies rond de begrotingsbesprekingen in de fiscale programmawet. Dit plezier wil ik u echter niet gunnen en daarom formuleer ik hier enkele bedenkingen.

Ten eerste, de afschaffing van de crisisbelasting, vaak vergeten in de discussies is eigenlijk ook een dode mus, of een halflevende mus. Er is blijkbaar geen sprake van een versnelde afschaffing van deze crisisbelasting waarover met name de collega's van de PRL in de commissie herhaaldelijk vragen stelden. Het gaat enkel om het reeds in de bedrijfsvoorheffing incorporeren van het reeds geplande luik. Dit betekent dat niet de fiscale wetgeving maar gewoon het koninklijk besluit wordt veranderd.

01.62 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, collega, een versnelling van de afschaffing van de crisisbelasting, een incorporatie in de bedrijfsvoorheffing is toch een versnelling. Vanaf 1 januari 2001 komt er een% minder belasting op alle inkomens, een tweede vermindering vanaf 2002 en een derde vanaf 1 januari 2003. Het is een versnelling in de bedrijfsvoorheffing en niet in de terugbetaling twee jaar later. Het is dus nu een echte versnelling in de afschaffing van de crisisbijdrage.

01.63 Alfons Borginon (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik betwist niet dat het in uw begroting een verschil zal maken, maar de opbrengst voor de mensen is uiteindelijk de interest op dat bedrag de komende twee jaar.

01.64 Minister Didier Reynders: Mijnheer de voorzitter, collega's, het gaat in vanaf 1 januari van volgend jaar. In de begroting van 2001 hebben wij tegelijkertijd een eenmalige terugbetaling van de crisisbelasting van 1999, maar ook een incorporatie in de bedrijfsvoorheffing van 2001. Er zijn dus twee verschillende maatregelen voor de lage lonen. Voor de lonen beneden 850 000 frank hebben wij een terugbetaling van één% in 2001, maar ook een incorporatie van één% in de bedrijfsvoorheffing. Het gaat om meer dan 27 miljard voor rekening van de begroting 2001. Het gaat om 27 miljard meer koopkracht door een

belastingwijziging in de belasting van 2001.

01.65 Alfons Borginon (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is 27 miljard die u dit jaar betaalt, maar die u eigenlijk volgend jaar had moeten betalen. Het is geen wijziging in de fiscale wetgeving, maar een loutere aanpassing van de bedrijfsvoorheffing. De opbrengst is dezelfde.

01.66 Minister Didier Reynders: Collega, het is toch een versnelling?

01.67 Eerste minister Guy Verhofstadt: Collega, als u het allemaal hetzelfde vindt, kunnen we het voor u persoonlijk ongewijzigd laten.

01.68 Alfons Borginon (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als u dat principe wilt installeren, dan had ik dat veel vroeger gewild; dan had ik er tenminste nog voordeel uit gehaald.

Mijn tweede punt gaat over de timing van de belastinghervorming. Die timing bleef in uw regeringsverklaring een beetje "hangen".

Wij hebben nadien de persknipsels kunnen lezen over de persconferentie van de minister van Financiën waaruit blijkt dat er in 2001 0 frank zal zijn. Ik neem de tabel er even bij die we net kregen. In de loop van deze legislatuur loopt de fiscale hervorming tot 35 miljard frank op. Ik betrek daar de volgende legislatuur niet bij om de discussie eerlijk te houden. Deze 35 miljard frank omvat de verschillende componenten van de belastingverlaging. Dat wil zeggen dat u tegen 2003 een kwart van de fiscale discriminatie voor gehuwden hebt opgelost en dat u daarnaast ongeveer 1500 frank per persoon aan lastenverlaging toepast. Dat is heel wat, maar de concretisering daarvan in de wetgeving zal nog veel zoden aan de dijk zetten. U creëert immers een bijzonder ingewikkelde wetgeving als u dit tenminste onmiddellijk in de fiscale wetgeving wilt inschrijven. U hebt een planning voor de financiering, maar het blijft onduidelijk wat u nu voor de fiscale wetgeving zult doen. Zult u een fiscale wetgeving creëren met bijhorend tijdsschema tot in 2006 die ieder jaar, naar analogie van het mechanisme van de crisisbelasting en de afschaffing ervan, elk jaar wijzigt? Dat is een ingewikkelde werkwijze die een aantal neveneffecten met zich brengt. Ik noem er één. De lokale overheden berekenen hun belastingopbrengsten aan de hand van wat zij als opcentiem kunnen krijgen. Dan krijgt men een schema waarbij de belastingopbrengsten jaar na

jaar helemaal wijzigen. Men zal bij de lokale overheden de tendens krijgen om jaar na jaar de belastingvoeten op te slaan. Dat neveneffect had men moeten voorzien.

Ik wil nog een paar punctuele bedenkingen maken bij deze belastingshervorming, die eigenlijk meer een belastingsverlaging is. Het terugstortbaar belastingkrediet is op zichzelf nobel, maar indien het dient als maatregel om de aanvaarding van betaald werk te stimuleren, is het totaal inefficiënt en irrelevant, want de eventuele terugstorting van het belastingkrediet komt jaren nadat men een beslissing heeft moeten nemen om al dan niet betaald werk te aanvaarden. In deze categorie van lagere sociale inkomens, waar het inkomen van dag tot dag wordt bekeken, zal het terugstortbaar belastingkrediet geen invloed uitoefenen op de beslissing om al dan niet arbeid te aanvaarden. Dit zal dus geen rol spelen in de discussie over werkloosheidsvallen. In de discussie over de rechtvaardigheid van de fiscaliteit kan het wel een element zijn.

Wij zijn het eens met de afschaffing van de hoogste twee schijven. Dat hebben wij enkele maanden geleden duidelijk gezegd in onze persconferentie over de fiscale hervorming. Wij vinden echter dat daaraan iets moet worden toegevoegd, met name een systeem van belastingen op meerwaarde van vermogens of iets van die aard. Zo krijgt men een verschuiving, niet van de sterke naar de zwakke belastingbetalers, maar binnen de categorie van de sterken. De meer vermogenden worden iets zwaarder belast en zij die deze maatschappij recht houden met hun arbeid, minder worden belast. Dat is de context waarbinnen wij 50% als maximumgrens voor de fiscaliteit aanvaarden. Ik heb niet de indruk dat deze regering in dezelfde context opereert, ondanks de groene inbreng en ondanks de uitspraken van de heer Viseur daarnet. Ik heb trouwens de indruk dat er nog andere onderdelen van de regeringsverklaring zijn waarmee voornamelijk de groene collega's en ook de heer Van der Maelen problemen hebben.

Als ik de uitspraken over de ontwikkelingssamenwerking en de defederalisering hoor, denk ik dat de regeringsleider orde op zaken moet stellen in zijn eigen meerderheid. Het is duidelijk dat de argumenten die daarover worden aangehaald larie en apekool zijn.

De neutraliteit van de fiscaliteit ten opzichte van de gekozen levensvorm is een doel dat we reeds

lang onderschrijven. De in de steigers staande hervorming blijft onbevredigend voor de categorie van de alleenstaanden en vooral voor de alleenstaanden met kinderen. In onze visie moet de tendens tot individualisering in de fiscaliteit aangevuld worden met een correctie ten voordele van de gezinssituatie. De enige valabele manier om dat te doen lijkt ons het Nederlandse voorbeeld. Het gaat daarbij om een grondige hervorming van het stelsel met heffingskortingen waarbij men de gezinssituaties veel gemakkelijker een plaats kan geven in de fiscaliteit. Daar komt u in deze oefening niet aan toe omdat het gewoon om een aanpassing van tarieven gaat en niet om een grondige hervorming van het stelsel.

01.69 Minister **Didier Reynders**: Het nieuwe belastingskrediet is toch een grondige hervorming. De afschaffing van alle discriminaties en de invoering van een terugbetaalbaar belastingkrediet is een vereenvoudiging, maar het is ook een echte hervorming. Het is nieuw in ons stelsel.

01.70 **Alfons Borginon** (VU&ID): U verandert de techniek van de fiscale wetgeving nauwelijks. Wat u doet is de vragen zo aanpassen dat dingen die tot nu toe discriminerend werkten, opgeheven zijn. Dat is goed.

01.71 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik heb gisteren het voorbeeld al aangehaald. De belastingvermindering voor gezinnen met een laag inkomen met kinderen wordt nu een terugstortbaar belastingkrediet. Dat is een totale revolutie in de fiscaliteit. Dat bestond niet. Het was een van de grote problemen waarover gedurende tientallen jaren werd gesproken.

Wij hebben ook aangekondigd dat wij zouden wachten op een verslag van de Hoge Raad van Financiën vooraleer de discussie over de aftrekken en de korven aan te gaan en ze in de volgende jaren te integreren. De tarieven veranderen en de baremastructuur wijzigt. Er komen wat economen negatieve belastingen noemen. Ik mag dat woord niet gebruiken want het is een gevaarlijk woord. De belasting wordt een bedrag dat men krijgt. Dat zijn fundamentele hervormingen die worden doorgevoerd. Het gaat hier niet om een kleine verlaging.

01.72 **Alfons Borginon** (VU&ID): Ik beweer niet dat er geen enkele wijziging van het stelsel bij is.

01.73 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: U wilt ook 3 korven invoeren. Wat kan als

belastinghervorming op de personenbelasting meer worden gedaan?

01.74 **Alfons Borginon** (VU&ID): Men kan werken met heffingskortingen. Men kan het systeem van de gezinsfiscaliteit aanpassen met kortingen op de heffingen. Dat wordt niet gedaan. U spreidt uw belastinghervorming uit over twee legislaturen. U vraagt de Hoge Raad van Financiën om rond de aftrekken een ongetwijfeld boeiende aanbeveling te schrijven. De Hoge Raad zal deze aanbeveling misschien dit jaar schrijven. Uit uw planning – die wij vandaag moeten beoordelen – blijkt helemaal niet duidelijk of bij de grote belastinghervorming een discussie over die aftrekken zal worden gevoerd. We weten allemaal hoe de politiek in mekaar zit. Als een opdracht tot het opstellen van een studie wordt gegeven, is het meestal zo dat men er eigenlijk niet is uitgekomen.

01.75 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: We willen dat het een neutrale operatie wordt, vanuit het oogpunt van de begroting. De vermindering van de complexiteit van onze fiscaliteit zal een zeer ingrijpende doch neutrale operatie worden. Het verandert niets aan de planning en de gegevens die hier voorliggen en kan volgend jaar perfect in de uitbouw van de fiscale hervorming worden opgenomen.

01.76 **Alfons Borginon** (VU&ID): Ik stel vast dat in de hervormingsplannen, zoals die vandaag in concreto voorliggen, de hervormingen slechts beperkt zijn tot het terugstortbaar belastingkrediet en tot een aantal tariefwijzigingen, die weliswaar noodzakelijk zijn. De fundamentele discussie wordt echter niet gevoerd. Het is uiteindelijk een vorm van tariefwijziging ten voordele van een bepaalde categorie.

De aanpassing van het grensbedrag van de bestaansmiddelen voor kinderen is een valabele oplossing voor de werkloosheidsval bij studentenarbeid. Ik blijf mijn eigen voorstel, dat het bedrag koppelt aan de leeftijd beter vinden, maar wij zullen ongetwijfeld nog de kans krijgen om daarover in de commissie te discussiëren.

Graag had ik ook van de minister vernomen wat nu het lot is van de verschillende voorstellen omtrent de bijkomende aftrek voor kosten van kinderopvang, onder andere de uitbreiding van de maatregelen tot kinderen ouder dan 3 jaar en voor diensten in het huishouden. We hebben daar al heel wat over gediscussieerd. Ik had begrepen dat dit de minister niet ongenegen was, maar op het

eerste gezicht vind ik er in deze documenten niets van terug.

Laat ik ook kort ingaan op de fiscale autonomie. Wat mij betreft, is die van de gewesten duidelijk substantieel. Het is niet alleen de bandbreedte die men in aanmerking moet nemen. Men moet er inderdaad vanuit gaan dat zowel de vrijheid inzake de gewestbelastingen als inzake de personenbelasting ingeperkt zijn. De inperking is echter van die aard, dat er volgens mij wel degelijk beleid terzake mogelijk is.

In dit verband vind ik het ook belangrijk om in aftrekken te voorzien wat de eigen bevoegdheden betreft. Ik verklaar mij nader en verwijs naar de oefening van de Hoge Raad voor Financiën in verband met de aftrekken op federaal vlak. Als men naar een hergroepering gaat van de aftrekken in korven, dan zou het volgens mij logisch zijn dat men op een of andere manier dat wat tot de bevoegdheid van de deelstaten behoort uit het federale circuit haalt en onderbrengt bij de fiscaliteit van de deelstaten. Als men er een aantal zou afschaffen, dan moet men natuurlijk ook die bandbreedte herzien.

Het gaat niet op een bandbreedte te herzien die inderdaad aftrekposten mogelijk maakt, daarna de hele reeks federale fiscale aftrekposten die iets te maken hebben met deelstatelijke bevoegdheden af te schaffen en dan de bandbreedte volledig te moeten gebruiken om dat in te voeren. Dat is nog een aandachtspunt. Voor ons is heel duidelijk dat, als men naar het goede systeem zou overschakelen, men de aftrekmogelijkheden op inhoudelijk vlak laat plaatsnemen. Het zijn dus de gewesten die de aftrekmogelijkheden kunnen bepalen en desnoods past men dan de bandbreedte aan als men federaal iets wijzigt.

Over het communautaire luik dan nog iets, meer bepaald over de ontwikkelingssamenwerking. De argumentatie die hieromtrent gisteren werd aangebracht, is voor mij volkomen naast de kwestie. Wat is uiteindelijk ontwikkelingssamenwerking? Een belangrijk stuk daarvan vormen bijdragen aan multilaterale organisaties. U moet mij eens vertellen hoe men tot een versnippering van de middelen op het terrein komt, als het gaat over de multilaterale samenwerking, dus als het bedrag dat op het terrein wordt betaald, uiteindelijk wordt uitbetaald door internationale instellingen. Als het gaat over het verwerven van macht in die multilaterale instellingen, is het sowieso al een kwestie van samenwerking met andere Europese landen om

iets te bereiken. Op dat vlak verandert er dus eigenlijk niets door de defederalisering. De projecten die door allerlei verenigingen worden georganiseerd, zijn de versnippering zelf. Dat is eigen aan dat systeem, dus daar verandert eigenlijk ook niets door de defederalisering. De bilaterale samenwerking met verschillende landen dan: hier hangt alles af van hoeveel landen men kiest. Als men nu 20 landen kiest vanuit het federale niveau zonder dat dit een versnippering van middelen is, en men kiest straks in Vlaanderen 12 landen, waarom zou dat dan wel een versnippering van middelen zijn? De kritieken die daar her en der over worden geformuleerd, lijken mij totaal naast de kwestie.

Samengevat en terugkerend naar het eigenlijke onderwerp van mijn interventie: beter een zieke sinterklaas dan geen. Ik hoop voor u wel dat hij zich niet definitief in het rusthuis heeft teruggetrokken, of u kunt zelf op de daken klimmen, en het is bijzonder glad daarboven.

De **voorzitter**: Collega's, rond 18.05 uur stopt de namiddagzitting. Ik verwittig u reeds dat ik niet zal schorsen om te eten. Ik ga dus door na de herneming rond 18.15 uur. Er zullen sandwiches zijn, natuurlijk. Een verwittigd man is er twee waard. We houden dus een kleine statutaire schorsing rond 18.15 uur.

De heer Vanvelthoven heeft het woord.

01.77 Peter Vanvelthoven (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, mevrouw de minister, mijnheer de minister, collega's, voor de SP mocht de fiscale hervorming eigenlijk nog iets meer zijn. Het plan tot belastingvermindering bevat ongetwijfeld heel belangrijke elementen. Na jaren van inleveringen mogen de mensen terecht meegenieten van de vruchten van de economische heropleving. Wij kunnen ons dan ook volledig terugvinden in de krachtlijnen waarop de belastingverlaging berust. Wij zijn in ieder geval verheugd, mijnheer de minister, dat de belastingverlaging vooral oog heeft voor de lage inkomens en voor de middengroepen. Met de twee terugbetaalbare belastingkredieten is maar liefst 21 miljard frank exclusief bestemd voor gezinnen met een laag inkomen. Daarnaast bevatten de belastingplannen voor 65 miljard frank aan forfaitaire belastingverminderingen die lage en middeninkomens in verhouding meer voordelen opleveren. Ik zal al die maatregelen niet opsommen. U kent ze, mijn fractievoorzitter heeft ze gisteren nog opgesomd. Wij zijn dus verheugd dat dankzij die maatregelen, samen goed voor

meer dan 50% van het volledige budget van de belastingverlaging, de progressiviteit van de belastingen toeneemt.

De hoogste inkomens, die uiteraard ook minder belast zullen worden, zullen in de toekomst een groter deel van de belastingpot uitmaken. Dat bleek reeds uit de berekeningen van de minister. Dat blijkt ook uit een recente studie van het Centrum voor Sociaal Beleid. Het aandeel van de hogere inkomens in de totale opbrengst van de personenbelasting wordt groter. Wij zijn met deze voorstellen dus, gelukkig maar, ver af van de lineaire belastingverlaging van 10% waarvoor sommigen enkele maanden geleden nog pleitten.

De grote vraag is nu uiteraard, mijnheer de eerste minister, op welke manier de fasering zal gebeuren. Dat werd daarnet reeds aangekaart. Treden de maatregelen allemaal samen in voege, maar in schijffjes? Of gaan zij elkaar opvolgen in de loop van de jaren, maatregel na maatregel? Wij menen vanuit de SP in elk geval dat de regel moet gelden dat zij die het vandaag het hardst nodig hebben ook als eersten aan de beurt zouden komen. Zij moeten als eerste kunnen genieten van de belastingverlaging.

Voor de SP mocht het inderdaad iets meer zijn, mijnheer de eerste minister. Hoewel de lage en de middengroepen profiteren van deze verlaging beschouwen wij dit belastingplan toch gedeeltelijk als een gemiste kans. Van een echte belastinghervorming is hier volgens ons geen sprake. Ik heb u daarnet horen repliceren op de uiteenzetting van de heer Borginon. Wij denken net als hij dat een aantal essentiële ingrediënten ontbreken om hier vandaag te spreken over een grondige hervorming van de personenbelasting. Er zijn vooreerst de aftrekken in de personenbelasting. Zij worden ongemoeid gelaten. Een aanpassing ervan wordt wel aangekondigd voor de toekomst, maar eigenlijk hadden wij vandaag reeds verder willen gaan, mijnheer de eerste minister. Het wordt vandaag voor de burger nog niet eenvoudiger of doorzichtiger. Ik denk dat het aangifteformulier iets omvangrijker zal worden na deze belastingplannen.

Tot slot betreuren wij ook dat er totaal geen discussie is geweest over de vraag welke inkomsten, welke opbrengsten, welke verrichtingen juist belast of integendeel misschien ontlast moeten worden. Er is evenmin een discussie geweest over de vraag of de belasting op arbeid verschoven moet worden naar een belasting op vermogen, een belasting op de

meerwaarde, of een belasting op consumptie. Die essentiële discussies zijn er niet geweest. Daarom spreken wij van een gemiste kans waar het deze belastingverlaging betreft.

Als wij in dit verband kijken naar wat er de afgelopen tijd in de buurlanden gebeurde, stellen wij vast dat de aftrekposten daar wel fundamenteel hervormd worden en dat daar inderdaad een verschuiving heeft plaatsgevonden naar andere belastingen. Daardoor kon de last op arbeid nog ingrijpender verlaagd worden. In Nederland, Duitsland en Frankrijk hebben al dan niet onafhankelijke adviesraden vooraf de verschillende alternatieven geanalyseerd. Dat is hier nog niet gebeurd. Hier is men eigenlijk omgekeerd te werk gegaan. Hier wordt het beschikbare budget eerst gespendeerd aan een belastingverlaging. Daarna pas gaan we de Hoge Raad voor Financiën een verslag vragen over de herschikking van de belastingaftrekken. Samengevat: wij betreuren dat we vandaag in de Kamer geen ruimere hervorming kunnen bespreken dan deze die hier voor ons ligt.

Het belastingkrediet dan, mijnheer de eerste minister. Dit is een nieuwigheid. Wij treden het doel ervan in elk geval volledig bij. Wij juichen dit toe. Mensen die te weinig verdienen om een belastingverlaging te genieten moeten wij, zo denk ik, meer laten profiteren van de vruchten van de welvaart. De vraag is of het belastingkrediet wel het beste middel is om dit doel te bereiken. Als we binnen de fiscaliteit blijven, zal dat inderdaad zo zijn. Wij vragen ons evenwel af of de ingeschreven 21 miljard frank niet doelgerichter zou kunnen worden ingezet via de sociale zekerheid. U lacht hierom, mijnheer de minister, maar het gaat om de beste techniek. Wij vragen ons af, mijnheer de minister, of hier niet beter het pad van de bijdragevermindering voor lage lonen verder bewandeld zou worden. De eerste minister heeft daarnet zelf reeds gezegd dat dit pad, wellicht na evaluatie, zonder meer zal bewandeld moeten worden.

Wat het belastingkrediet betreft, vrezen wij dat een aantal mensen die niet tot de doelgroep behoren toch van dit krediet zullen kunnen genieten. We zullen dat misschien technisch kunnen oplossen. Ik geef u twee voorbeelden. Bestuurders van vennootschappen, die zichzelf een inkomen uit de vennootschap toekennen, zullen – als ze rekening houden met de minima en de maxima – van het belastingkrediet kunnen genieten. Hetzelfde geldt voor de meewerkende echtgenoot van, bijvoorbeeld, een advocaat. Zij

doet wat secretariaatswerk en krijgt hiervoor een beperkt inkomen. Via het fiscaal stelsel van het belastingkrediet zal zij ook 20.000 frank van de staat kunnen terugkrijgen. Dat zijn niet de doelgroepen die we met deze maatregel moeten bevoordelen.

Het tijdstip waarop het voordeel van het belastingkrediet wordt verkregen is een ander probleem. Het belastingkrediet beoogt vooral de laagste inkomens, waarvoor dikwijls geen bedrijfsvoorheffing wordt ingehouden. Dat betekent dat het krediet niet onmiddellijk, via de bedrijfsvoorheffing, ten goede kan komen van die mensen. Aan deze mensen, die het hard nodig hebben, zal het belastingkrediet pas 2 jaar later, op een moment dat ze het hopelijk niet meer nodig hebben, worden toegekend. Ze krijgen het in ieder geval niet op het moment dat ze het geld het hardste kunnen gebruiken.

01.78 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, het zal perfect mogelijk zijn om het belastingkrediet in de bedrijfsvoorheffing op te nemen. Ik beschik niet over de marge om dat voor de inkomens van 2001 te realiseren. Voor dat jaar kan ik alleen met een terugstorting werken, maar voor de volgende jaren is het perfect mogelijk om het terugstortbaar belastingkrediet in de bedrijfsvoorheffing op te nemen. Het is een technisch probleem, maar voor 2001 heb ik geen marge om het op te lossen.

01.79 **Peter Vanvelthoven** (SP): Mijnheer de minister, dat begrijp ik, maar die mensen hebben zo'n lage inkomens dat er geen bedrijfsvoorheffing op wordt ingehouden. Bijgevolg kan er geen verrekening via die bedrijfsvoorheffing gebeuren.

01.80 Minister **Didier Reynders**: Dat kan ook een positieve bedrijfsvoorheffing zijn.

01.81 **Peter Vanvelthoven** (SP): Dat betekent dat men maandelijks een teruggave zal krijgen?

01.82 Minister **Didier Reynders**: Ja, dat is juist.

01.83 **Peter Vanvelthoven** (SP): Mijnheer de voorzitter, tot zover onze bedenkingen over dat belastingkrediet, waarvan wij het doel absoluut willen verdedigen, maar ons wel afvragen of dit het beste middel is om dat doel te bereiken.

Mijnheer de voorzitter, ik zal nu de vergroening van de fiscaliteit bespreken, die geen echte doorbraak kent. Enkel in het fiscaal luik van de

mobiliteitspolitiek kunnen een aantal groene lichtpunten worden teruggevonden. We betreuren dat het niet meer is. Er moet geen belasting meer worden betaald op de tussenkomst van de werkgever in de woon-werkverplaatsingen en er komt een aftrekmogelijkheid inzake woon-werkverplaatsingen die niet met de auto gebeuren. Zoals voor de wagen zal dat 6 frank per kilometer zijn, maar dit zal wel tot 25 kilometer worden beperkt. Dat betreuren wij. Een vlugge berekening leert ons dat het over maximaal 66.000 frank per jaar gaat. Dat betekent dat zelfs de minimumloner niet boven zijn algemene forfaitaire beroepskosten zal uitstijgen. Daarom zal ook de minimumloner genoodzaakt zijn om op zoek te gaan naar andere bedrijfskosten als hij van dat belastingsvoordeel wilt genieten.

Wij komen tot de conclusie dat het woon-werkverkeer met de auto nog steeds het meest wordt gestimuleerd. Wij vrezen dat niemand door deze maatregel de wagen zal inruilen voor het openbaar vervoer. Dit is een maatregel die op het vlak van mobiliteit en milieu niets zal opleveren. Het enige resultaat zal zijn dat de administratie met een groeiend aantal mensen zal worden geconfronteerd die trachten hun werkelijke kosten te bewijzen. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Le **président**: Chers collègues du PSC, je sais que le dialogue est une chose importante. Entre vous, c'est très bien mais de préférence à l'extérieur de la salle.

01.84 **Peter Vanvelthoven** (SP): Mijnheer de voorzitter, de SP betreurt dat haar voorstel inzake arbeidsbonus niet werd uitgewerkt. Ons voorstel komt erop neer dat men, ongeacht het gebruikte vervoermiddel en zonder te moeten bewijzen dat men de verplaatsingen effectief doet, 6 frank per kilometer ontvangt. Men moet alleen de afstand woon - werkplaats bewijzen. Op die manier kan, ons inziens, enerzijds de administratieve controle worden teruggedrongen en, anderzijds het niet-autoverkeer worden gestimuleerd. Mijnheer de minister, ik dring erop aan dat u de voorstellen inzake de arbeidsbonus opnieuw overweegt.

Het laatste punt van mijn betoog heeft betrekking op de belastingadministratie, misschien wel het belangrijkste probleem waarmee het departement op dit ogenblik kampt. De beleidsverklaring rept met geen woord over de gebrekkige controle en invordering van de belastingen. Mijnheer de minister, ik vermoed dat u tijdens uw ronde van België hierover voldoende signalen opgevangen. Denken we maar aan de aanhoudende

betogingen van de belastingambtenaren in Brussel en Antwerpen die bezwijken onder de dossiers waarvan zij stellen dat daarin de miljarden voor het rapen liggen. Denken we maar aan de disfuncties in het departement die voor het reces in de commissie voor de Financiën werden aangekaart en door de vertegenwoordigers van de vakorganisaties werden bevestigd. Klap op de vuurpijl was het recente verslag van het Rekenhof waaruit niet alleen blijkt dat de fiscus slechts 3 à 4% van de zelfstandigen controleert maar ook dat de controles jaar na jaar minder geld voor de schatkist opleveren. Deze vaststellingen werden verdoezeld door de economische herleving van de voorbije jaren die een forse verhoging van de fiscale ontvangsten hebben opgeleverd. Mijnheer de minister, de SP vindt weinig of niets van deze structurele problemen in de beleidsverklaring terug. Ze bevat geen voorstellen. Voor de SP-fractie is het zonneklaar dat de regering de volgende jaren bijzonder hard zal moeten werken aan de problematiek niet alleen omdat de investering in mensen en middelen een peulschil is in vergelijking met de mogelijke opbrengsten maar ook omdat een gebrek aan fiscale controles in de grootsteden sociaal onrechtvaardig is ten opzichte van de burger die wel keurig zijn belastingen betaalt.

01.85 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, wat de modernisering van de administratie betreft, wens ik te beklemtonen dat de begroting 2001 540 miljoen frank meer vrijmaakt voor het budget voor informatica. Dit is 28,5% meer dan in 2000. Het meerjarenplan 2001-2005 zal 2,500 miljard frank meer investeren in de informatica van het departement van Financiën. Dit is belangrijk. Ik hoop hiermee een betere inning van de belastingen te kunnen verzekeren.

Een andere beslissing heeft betrekking op bijkomend personeel. In 2001 zullen er 1500 nieuwe ambtenaren worden aangeworven. Dit is een opvulling van de personeelsformatie.

Deze twee belangrijke beslissingen - de aanwerving van nieuwe juristen en de verhoging van het informaticabegroting - zullen, zo hoop ik, een beter inning van de belastingen mogelijk maken.

01.86 **Peter Vanvelthoven** (SP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben het met u eens dat deze maatregelen toe te juichen zijn.

Toen u een paar maanden geleden 1500

bijkomende ambtenaren vroeg, heeft de eerste minister hierop gereageerd dat niet alleen meer mensen nodig zijn. Zij moeten een betere werkmethode hebben en beter en meer gerichte controles uitvoeren. Met alleen meer geld en meer mensen zal het probleem niet opgelost worden.

Mijnheer de voorzitter, ik besluit. Wat het fiscaal vlak betreft, verwacht de SP van de regering meer inspanningen dan alleen een belastingverlaging.

01.87 **Alexandra Colen** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, dames en heren ministers, geachte collega's, ik zal hoofdzakelijk twee punten behandelen, waar de eerste minister in zijn regeringsverklaring dinsdag met geen woord over gerept heeft, namelijk de hoge brandstofprijzen en de alsmar dalende euro.

De regeringsverklaring was een goed-nieuws-show. De eerste minister gaat ervan uit dat het vertrouwen bij de bevolking is toegenomen. Hij weet blijkbaar niet wat er in ons land leeft en merkt niet dat de burgers ongerust zijn. In de begrotingsprognoses van de regering wordt geen rekening gehouden met de mogelijke en helaas waarschijnlijke negatieve impact van de gestegen olieprijs en de zwakke euro op de economische groei en het vertrouwensklimaat volgend jaar. Het hele bouwwerk van de begroting voor 2001 en de jaren nadien steunt, zoals de eerste minister zelf zei, op de verbetering van de economische prestaties, een verdere economische groei en een toenemend vertrouwen bij verbruikers en ondernemers.

Als goede huisvader en beheerder van de staatsfinanciën dient de eerste minister echter ook rekening te houden met de mogelijkheid dat de toekomst niet zo rooskleurig zal kunnen zijn als hij het wenst. Terwijl de regering zich eind vorige week opmaakte voor haar nachtelijke conclaven publiceerde het American Enterprise Institute in Washington een analyse ten behoeve van de Amerikaanse congresleden onder de titel "Oil, it could get ugly". Niemand weet waar we met de olieprijs naartoe gaan, aldus de econoom John H. Makin. Sinds eind 1998 is de olieprijs gestegen van 11 dollar per vat naar meer dan 35 dollar per vat. Makin wijst erop dat de onvoorspelbaarheid en de aangehouden hoge prijs het economisch vertrouwen stilaan beginnen te ondermijnen. Ook economen van Merrill Lynch wijzen erop dat hoge olieprijs op consumenten en ondernemingen hetzelfde effect hebben als een belasting. De hoge olieprijs remmen de

economische groei af en doen eveneens de inflatie toenemen. De hoge energieprijzen maken de productie van elke bijkomende eenheid duurder. We krijgen dus tegelijk lagere groei en hogere inflatie.

Er is een tweede negatief effect van de stijgende olieprijs. Elke toename ervan betekent een bijkomende financiële transfer van de olieconsumenten naar, enerzijds, de olieproducenten en, anderzijds, de overheid. Zoals bekend, heft die extreem hoge accijnzen en BTW op brandstof, waardoor de stijging van de olieprijs ook de overheidsinkomsten doet oplopen. 60% van de prijs van een liter superbenzine en 50% van die van diesel bestaat in ons land uit belastingen. Het is een pervers mechanisme: hoe hoger de prijs, hoe meer de bevolking en de bedrijven in moeilijkheden komen en hoe meer geld de Staat eraan verdient. De Staat werd vorige maand aan de olieverkoop een half miljard per dag rijker. Indien de bevolking bij wijze van burgerlijk protest een hele maand niet met de auto reed, dan kostte dat de schatkist 15 miljard frank. Misschien moet de moegetergde en fiscaal uitgezogen burger deze actie maar eens overwegen.

De eerste minister kondigde dinsdag een belastingverlaging aan. Zijn regering geeft en neemt. Met de ene hand belooft ze een belastingverlaging uitgesmeerd over zes jaar; met de andere hand profiteert ze vandaag volop van de gestegen olieprijs. Elk pleidooi om de accijnzen op olie te verminderen, wordt hooghartig afgewezen. Waarom is brandstof in ons land veel duurder dan in het Groothertogdom Luxemburg? Omdat de blauwe Guy Verhofstadt de gevangene is van de roden en de groenen. Minister Olivier Deleuze verklaarde begin september, toen de eerste minister de wijngaarden van Californië bezocht, dat de hoge olieprijsen voor de regering geen winst zouden opleveren, omdat de economische groei volgens hem zou afnemen door de dure olie, waardoor de overige belastinginkomsten zouden dalen. Dat is een uiterst kortzichtige visie. De lage euro zorgt er immers voorlopig voor dat onze firma's nog volop kunnen exporteren, want voor het buitenland zijn hun producten nog relatief goedkoop. Vandaag hebben we een alsmaar dalende euro en toenemende brandstofprijzen.

Het is voor de overheid een ideale situatie. Er is er maar één de dupe, en dat is de gewone man en die beseft dat trouwens maar al te goed.

Het is jammer dat Guy Verhofstadt begin september in Amerika was. Hij heeft immers niet kunnen meemaken hoe het er hier aan toeging toen de transportsector gedurende enkele dagen het hele land lamlegde. Weinige perscommentatoren hebben erop gewezen, maar in feite was de revolte van de transporteurs een belastingrevolte. Dat is ook de reden waarom zij op zo'n grote sympathie van de bevolking konden rekenen, ondanks de ongemakken die iedereen van hun acties ondervond. Het ging om een belastingrevolte. Indien Guy Verhofstadt nog altijd de Guy Verhofstadt zou zijn die wij tien jaar geleden kenden, had hij aan de kant van de transporteurs en van de bevolking gestaan. Zodra hij van Amerika terugkwam, begon hij de transporteurs echter te bedreigen met de confiscatie van hun vrachtwagens, dus van hun broodwinning. Verhofstadt is de blauwe Verhofstadt van tien jaar geleden niet meer. Er zijn blijkbaar geen liberalen meer in Vlaanderen.

Het American Enterprise Institute voorspelt dat, indien de olieprijs nog lang boven de 35 dollar per vat blijft, de gevolgen voor de economie ingrijpend zullen zijn. Men verwacht in de VS een daling van de groei met 1%punt en een stijging van de inflatie met 2,7%punt tot 5,8%. Ook Europa zal niet ontsnappen aan deze negatieve evolutie. Hopelijk blijft ons dit bespaard, maar Makin vreest van niet. Hij zegt letterlijk: "If oil prices just stay at 35 dollars a barrel, the picture for global growth and markets gets ugly. If oil prices rise still higher and stay there, the outlook is very ugly." De goed-nieuwsshow van Guy Verhofstadt zakt dan als een pudding in elkaar. Waar staat hij dan met zijn mooie plannen? Nu is het allemaal gemakkelijk. De regering gaat ervan uit dat ze genoeg geld zal hebben en deelt cadeautjes uit aan zowel de blauwe, de rode als de groene achterban van de coalitie. Wat zal de regering echter prioritair uitvoeren van alle mooie voornemens wanneer het verkeerd loopt? Welke plannen zal de premier dan het eerst laten vallen? Wat wordt er dan prioritair in de begroting: de blauwe, de rode of de groene accenten? Ik ben benieuwd wat het antwoord is op deze vraag. Hoewel de bevolking zich het meest zorgen maakt over de steeds hogere brandstofprijzen aan de benzinepomp en de voortdurend stijgende kostprijs voor de verwarming van de woning, heeft de regering hierover dinsdag met geen woord gerept. Een zo wereldvreemde eerste minister hebben we de voorbije decennia niet gehad. Hij droomt van de aanleg van een wijngaard in Toscane, maar beseft niet dat de mensen zich zorgen maken om een elementaire zaak als verwarming.

Er komt nog een tweede donderwolk aandrijven boven de hele begrotingsconstructie van Verhofstadt, namelijk de euro. De prijsstijging van olie is in ons land voor de helft te wijten aan de dalende waarde van de euro. Toen de euro op 1 januari 1999 van start ging, kostte een vat ruwe olie 23 Amerikaanse dollar. Een euro was toen 1,17 dollar waard. Men betaalde 34 frank voor één dollar. Met andere woorden: een vat ruwe olie kostte 782 frank. Vandaag kost een vat ruwe olie 35 dollar. Inmiddels betalen we 47 frank voor één dollar. Een vat ruwe olie kost dus 1.645 frank. Indien de frank zijn waarde ten opzichte van de dollar had behouden, zou het vat ruwe olie momenteel 1.190 frank kosten. De prijsstijging is dus voor 408 frank te wijten aan schaarste op de oliemarkt en voor maar liefst 455 frank aan de zwakke positie van de euro.

Onze fameuze Europese eenheidsmunt heeft in minder dan twee jaar reeds 27% van zijn waarde verloren. Dit betekent dat wij 27% armer zijn geworden ten opzichte van landen uit de dollarzone. Grote Europese multinationals die naar de VS exporteren, vinden dat leuk. Dank zij de euro worden zij snel rijk want ze verkopen hun producten in Amerika voor dure dollars. De kleine man hier te lande betaalt de rekening. Niet alleen is reizen naar de VS 27% duurder geworden, maar alle Amerikaanse producten en alle producten waarvan de prijs in dollars wordt uitgedrukt, zoals de olie, zijn dat eveneens.

Zolang de euro zwak blijft zal de prijs van de olie hoog blijven, zelfs als de OPEC de productie opdrijft en de politieke spanningen in het Midden-Oosten afnemen.

De invoering van de euro heeft in Europa voor een collectieve devaluatie gezorgd. Toen de vorige regering op 1 januari 1999 de euro invoerde, devalueerde ze in feite onze munt. Die devaluatie bedraagt op amper eenentwintig maanden maar liefst 27%. Elke honderd frank die wij begin 1999 bezaten, is er vandaag nog slechts drieënzeventig waard.

De waarde van de euro reflecteert de vroegere waarden van de zwakke Zuid-Europese munten, zoals de peseta en de lire. Door in het europroject te stappen hebben de Noord-Europese landen hun sterke merken, guldens en franken opgegeven. In onze portefeuille zitten voorlopig nog steeds biljetten waar een waarde in franken op staat, maar de echte waarde wordt bepaald door de euro, die in werkelijkheid een vermomde

lire is geworden. Wij verarmen thans even snel als de boeren op Sicilië.

De Vlamingen zijn al 170 jaar solidair met de Walen. Nu zijn wij, samen met de Nederlanders en de Duitsers, solidair met heel zuidelijk Europa. Wij stellen vast dat de Britten en de Scandinaviërs blijkbaar slimmer zijn dan wij. Zij doen niet mee aan dergelijk monetair solidariteitsmechanisme.

De invoering van de euro was een fundamenteel ondemocratische maatregel. In democratische landen zoals Denemarken houdt men over dergelijke ingrijpende maatregel een referendum. Bij ons en in andere ondemocratische landen zoals de Bondsrepubliek Duitsland, werd de euro van bovenaf opgelegd omdat men wist dat de bevolking zou tegenstemmen.

Economisch is de introductie van een eenheidsmunt onzin in een gebied waar de cultuur- en taalverschillen geen arbeidsmobiliteit toelaten. De euro moest er enkel komen om politieke redenen, tot meerdere eer en glorie van eurofiele staatsmannen. Zij hebben ons geld gepolitiseerd. In dit land weten wij wat een gepolitiseerde justitie en ambtenarij waard is. Wij weten nu ook wat een gepolitiseerde munt waard is.

Het ergste komt wellicht nog. Eind volgend jaar of begin 2002 vindt de grote inwisseling van alle franken in euro's plaats. Dat wordt een omschakelingsoperatie die tientallen miljarden zal kosten en die waarschijnlijk tot flinke chaos zal leiden. De Koninklijke Munt van België is thans reeds volop bezig met het slaan van 2,5 miljard euromunten, met een totaal gewicht van ongeveer 10.000 ton. Die munten moeten eind volgend jaar worden verspreid. Het aanpassen van drankautomaten alleen al gaat de sector volgens eigen berekeningen 5,5 miljard frank kosten. De kleinhandel beweert dat de logistieke omschakeling naar de nieuwe munteenheid 1% van de jaaromzet zal kosten, terwijl de gemiddelde winst van een KMO in ons land slechts 1,4% van de jaaromzet bedraagt. Dat is een gemiddelde, vele zitten zelfs onder die 1%. Die bedrijfjes, evenals vele plaatselijke winkeliers, dreigen aan de euro failliet te gaan.

De omschakeling naar de euro gebeurt volgend jaar. Het is een gigantische en uiterst riskante operatie. De eerste minister heeft er in zijn uiteenzetting echter met geen woord over gerept. Hij spreekt over het vertouwen in de toekomst van de bevolking, maar leeft hij wel onder de mensen?

Ik daarentegen ben een huisvrouw, ik doe mijn huishoudelijke inkopen zelf, ik sta tussen de mensen. Net als zij houd ik mijn hart vast voor de chaos, de overlast en de onvrede die bij de fysieke omschakeling naar de nieuwe munteenheid zal ontstaan.

Ik ben van mening dat het sop de kool niet waard is. De euro is alleen goed voor de grote multinationals, niet voor de kleine man. De euro is een zinkend schip dat momenteel al voor 27% onder water is gelopen. Op het ogenblik hebben we de nationale munt nog als reddingsvest, maar eind 2001 worden we gedwongen om die reddingsvesten overboord te gooien. Ik roep daarom de regering op om naar het voorbeeld van het democratische Denemarken ook bij ons over de invoering van de euro een referendum te houden. Dan krijgt het volk tenminste de kans om dit megalomane, hoogmoedige, globalistische project weg te stemmen.

De Zwitsers zijn welvarend zonder de euro, ook wij kunnen een Zwitserland aan de Noordzee worden. De Denen vinden dat zij beter af zijn zonder de euro, dat geldt ook voor ons. Groot-Brittannië, onze natuurlijke geopolitieke bondgenoot, doet niet mee aan de euro. Wij doen er goed aan hun voorbeeld te volgen.

Ik roep u op, mijnheer Verhofstadt, ons volk de kans te bieden zich over de euro uit te spreken, zoniet zal het Vlaams Blok in 2003 voor een zwarte zondag zorgen zoals u er nog geen hebt gezien en wordt samen met de euro ook België opgeblazen.

Dan wordt samen met de euro ook België opgeblazen. Vlaanderen is de betutteling beu, de Belgische en de Europese. Wij eisen dezelfde vrijheden op als de Denen en de Zwitsers, de vrijheid om neen te zeggen tegen dat wat onze belangen schaadt.

Le **président**: Nous abordons à présent le troisième chapitre : Politique étrangère et réformes institutionnelles. Je souligne que beaucoup d'orateurs attendent encore leur tour; naguère, nous apprenions la concision.

01.88 Jacques Lefevre (PSC): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, madame, messieurs les ministres, et monsieur le secrétaire d'Etat, lorsqu'il sera là, le gouvernement avait annoncé une révolution de la politique étrangère belge; elle allait devenir éthique, dynamique, cohérente, intégrée et ambitieuse pour l'Afrique

des Grands Lacs. Comme si la politique étrangère belge ne l'était pas depuis quelques années ! Merci, en tout cas, au ministre des Affaires étrangères pour ses prédécesseurs et, en particulier, M. Derycke.

En fait de révolution, nous avons eu un tour de carrousel pour rien. Nous voici revenus au point de départ à une innovation près : l'amputation des instruments les plus concrets de la coopération au développement. Je reviendrai sur le sujet.

L'année dernière avait connu un coup d'accélérateur lorsque le ministre des Affaires étrangères avait fait un baroud d'honneur dans le sillage d'une demande d'extradition émise par la justice belge. Pourquoi s'était-il décidé à agir si tard alors qu'il avait tous les moyens dès son entrée en fonction ? Peut-être vaut-il mieux tard que jamais.

L'Autriche fut le second cas. D'anathèmes en condamnations, l'Autriche était devenue fasciste... au mépris des 70% des Autrichiens qui avaient donné leur voix aux partis démocratiques. Lors d'une réunion des représentants des Affaires étrangères à laquelle j'assistais à Paris, chez M. Chirac, j'avais prévenu le ministre des Affaires étrangères que l'opposition sociale-démocrate autrichienne réclamait elle-même la fin des sanctions qui renforçaient le parti de M. Heider, alors que la politique de M. Schüssel commençait à porter ses fruits et que le FPÖ chutait dans les sondages et dans les élections, comme cela a été confirmé récemment. Quelques mois plus tard, l'Union européenne levait les sanctions, le ministre des Affaires étrangères acceptait cette mesure en cherchant quelques acquis destinés à sauver la face. Quel était le fait qui permettait de considérer que l'Autriche était devenue subitement plus fréquentable sinon la constatation que la réaction première était quelque peu inadaptée ? Cela dit, le problème de Heider reste entier.

Après des tergiversations, des oui et puis des non sur des exportations d'armes, le sommet fut atteint lors d'une poignée de main et de l'accueil en Belgique d'un ministre congolais accusé d'incitation à la haine ethnique contre les Tutsis, et ce, six ans après le génocide rwandais, alors qu'un mandat d'arrêt international avait été émis contre lui par cette même justice belge.

Il faut enfin s'étonner de la défense des droits de l'homme à géométrie variable. Pourquoi ce gouvernement se tait-il sur les atrocités commises en Tchétchénie ? Malgré toute la sympathie que

j'ai pour la Russie qui, pour moi, doit faire partie intégrante de l'Europe et cela à terme, tout le monde connaît l'adage « qui aime bien châtie bien » et nous devons dénoncer ce qui se passe encore aujourd'hui en Tchétchénie.

L'image de la Belgique s'est-elle améliorée? Il est vrai que des embellies ont pu être constatées: le mariage princier, les missions du nouveau couple ont indubitablement amélioré la position internationale de la Belgique.

L'Euro 2000 a eu un effet mitigé. Qui peut oublier le bouclage de la Grand-Place, la dérive sécuritaire du bourgmestre de Bruxelles, les excès des « robocops »? Comment a donc été utilisé le budget réservé à l'amélioration de l'image de la Belgique? La seule image qu'a retenue la presse internationale après les élections communales, c'étaient les résultats de l'extrême droite nationaliste flamande et les discours minimisateurs du premier ministre. Quel est le dernier avatar de cette image rénovée? Celui de la démission, au lendemain des élections communales, du secrétaire d'Etat chargé lui aussi de la rénovation de cette image.

Les perspectives du partenariat avec l'Afrique avaient du panache. Au-delà du verbe, ce partenariat est devenu une coquille vide au fur et à mesure qu'il ne parvenait ni à rassembler les partenaires européens, ni à rassembler les partenaires africains. Après des visites ministérielles auxquelles participaient plus de journalistes que de diplomates, rien n'a changé en Afrique. Bien au contraire, la situation a plutôt empiré, sans qu'il en soit fait trop mention. Le gouvernement affirme que l'Afrique reste au centre de ses préoccupations et se propose de prendre des initiatives. Cela sera évidemment à évaluer sur la base des résultats. Jusqu'à présent, il faut l'avouer, cette ambition s'est réduite à une peau de chagrin.

Permettez-moi de parler de ce paradoxe fondamental : la régionalisation ou la communautarisation de la coopération au développement. Le gouvernement souhaite assumer ses responsabilités dans l'Afrique des Grands Lacs en menant une politique alliant, je cite : « initiatives diplomatiques et efforts en matière de coopération ». Il semble évident que ces deux dimensions doivent être à la base d'une politique concrète qui dépasse les bonnes intentions et les déclarations. Pourquoi alors cette majorité libérale-socialiste-écologiste s'est-elle engagée sur la voie de la régionalisation ou de la

communautarisation de la coopération au développement? Non seulement le ministre des Affaires étrangères accepte de se priver du levier le plus important de sa politique africaine, mais en plus, une telle réforme n'apportera aucun bénéfice aux pays en développement, au contraire. D'un seul interlocuteur, ceux-ci s'adresseront à trois interlocuteurs, voire quatre si le ministre des Affaires étrangères joue encore un rôle. Les montants disponibles seront divisés en autant de parties et les priorités politiques multipliées par le même nombre. Allons-nous sincèrement, chers collègues, par exemple à la FAO, en matière agricole, envoyer un délégué wallon, un délégué flamand, un délégué bruxellois? Je crois que le ridicule va commencer à tuer. Ce projet va non seulement à l'encontre des recommandations de la commission du suivi de l'AGCD qui avait conclu à la nécessité de la concentration de l'aide, mais également de toutes les bonnes pratiques internationales qui tendent à mener des politiques communes et intégrées.

Quelles seront les compétences transférées? Sur quelles bases seront réparties les ressources? Pourquoi annoncer maintenant une réforme qui ne commencerait qu'en 2004? Autant de questions sur lesquelles le premier ministre est resté vague à dessein. Presque tous les secteurs des spécialités de la coopération belge au développement relèvent de matières fédérées. Cela signifierait donc la fin de la coopération bilatérale directe. De plus, cela interdira de concevoir des projets multidimensionnels si, pour l'un ou l'autre volet, il faut s'adresser à l'un ou l'autre bailleur de fonds. Le transfert des compétences signifierait aussi la fin de la viabilité de la CTB dont le taux d'activité passerait en dessous du chiffre d'affaires minimum.

Il va de soi que le PSC s'oppose à toute régionalisation ou communautarisation de la coopération au développement qui n'a pour but que de satisfaire des exigences de politiques internes, en particulier – permettez-moi de le regretter – du Parlement flamand.

Nous comprenons mal le partenaire de la coalition – et je m'adresse ici aux écologistes – qui a accepté cette régionalisation et qui se répandait hier dans la presse contre cette régionalisation. Soyez un peu plus cohérents, mesdames et messieurs les écologistes : vous savez que c'est un mauvais choix. Assumez vos responsabilités jusqu'au bout.

Nous devons applaudir évidemment à l'augmentation du budget de la Coopération au

développement qui avait l'an dernier atteint son niveau d'étiage. Cette augmentation nous laisse encore loin de l'objectif des 0,7%. On peut toutefois s'interroger sur l'augmentation du budget dans la perspective de la scission de la Coopération au développement. S'agit-il simplement de remplir une tirelire avant de la briser?

Enfin, permettez-moi de terminer au sujet de l'Europe. La Belgique aura l'honneur et la chance d'occuper la présidence tournante de l'Union européenne au cours du second semestre 2001. Il s'agit à n'en pas douter d'un moment important qui permettra à notre pays d'imprimer sa marque dans la marche des affaires communautaires. Le gouvernement annonce vouloir une vision globale quant à l'objectif final du processus d'unification européenne. Mais quels sont donc les contours de cette vision globale? La Belgique se propose d'examiner les finalités de l'Union européenne lors de sa présidence.

Deux remarques à ce propos :

1. L'avenir de l'Europe se joue, en premier lieu, au sein même de la CIG. La réforme a pour objectif d'assurer l'efficacité et la légitimité du fonctionnement des institutions en vue de l'élargissement aux pays de l'Europe centrale et orientale. La forme des institutions et les modes de décision sont autant de mécanismes qui préjugent de la finalité de l'Union européenne et surtout des moyens de mettre cette finalité en œuvre. Nous estimons, quant à nous, que seule la méthode communautaire permettra de construire une Europe légitime, efficace, au service des citoyens. Pourtant, ce gouvernement semble se satisfaire de perspectives intergouvernementales. Sa position d'un commissaire par pays en est l'exemple flagrant.
2. Les finalités de l'Union européenne sont bien connues. Les divergences de vues entre Etats membres sur ces finalités sont également bien connues. Il faut à présent dépasser les inepties et revenir à un véritable esprit communautaire. Si la Belgique veut avoir un rôle constructif, il faut dépasser le stade de la déclaration d'intention et réfléchir aux moyens de mise en œuvre. Il semble inévitable que tous les Etats membres ne veuillent pas avancer au même rythme. Faut-il pour cela bloquer tous les membres au rythme des plus sceptiques? Des coopérations renforcées, munies d'un mécanisme plus souple, permettront à une

avant-garde d'Etats membres volontaires de se constituer pour avancer de manière concrète et constructive vers une constitution européenne.

Pour terminer, je déplore qu'il n'y ait pas, dans cette déclaration gouvernementale, une allusion à la volonté de mettre fin à l'embargo sur l'Irak qui aboutit à un véritable génocide pour la population irakienne. Allons-nous accepter que des milliers de victimes innocentes meurent chaque jour, chaque mois, chaque trimestre, par décret de Washington ou de Londres, même si cela est soutenu par une partie des Nations unies? Allons-nous continuer à participer chaque jour, nous les Belges, à ce génocide? De plus, mettre fin à l'embargo sur les outils de modernisation de forage et de pompage du pétrole permettrait à l'Irak de produire les 3,5 millions de barils par jour qu'il produisait avant la guerre de 1990. Aujourd'hui, ce pays n'en produit plus que 2,2 millions parce qu'il ne sait pas en produire plus. Il pourrait, si on lui en donnait les moyens, produire 4,5 millions de barils.

Vous savez peut-être aussi que le gouvernement irakien vient de décider que dorénavant, le pétrole irakien s'achètera en euros. C'est peut-être une bonne mesure pour la monnaie européenne. Si l'on donnait les moyens aux Irakiens de produire plus de pétrole, cela permettrait peut-être de stabiliser les prix du pétrole en Europe et dans le monde. Cela permettrait aussi à la population irakienne d'avoir plus de moyens pour vivre.

Au regard de ce bilan, je comprends mieux pourquoi le premier ministre n'a pas classé l'action internationale de la Belgique dans le volet positif de son exposé.

01.89 **Leen Laenens** (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, voorafgaand wil ik er toch even op wijzen dat het vakje waarin mijn uiteenzetting geklasseerd zou kunnen worden niet op het schema voorkomt. Ik respecteer wat in de Conferentie van de Voorzitters werd afgesproken, maar ik wil het hebben over duurzame ontwikkeling. Mensen die mij in het afgelopen jaar wat beter hebben leren kennen, zal dat niet verwonderen.

De federale overheid heeft niet alleen een actieplan om België een vooraanstaande plaats te geven in de informatiesamenleving; sedert 20 juli hebben we ook een goedgekeurd actieplan om duurzame ontwikkeling een vooraanstaande

plaats te geven in de samenleving. In de definitie lezen we dat dit in wezen ook een toekomstgericht project is: "Een ontwikkeling die tegemoetkomt aan de noden van het heden zonder de behoeftenvoorziening van de komende generaties in het gedrang te brengen". Anders gezegd, het gaat om een proces van niet-exploiteren van de andere en tegelijkertijd om het realiseren van de doelstelling van duurzaamheid. Willen we, zoals we kunnen lezen, dit jaar werkelijk het vertrouwen van verbruikers en ondernemers sterker maken en het geloof in een betere toekomst verduurzamen, dan kan het niet anders dan dat dit plan geen dode letter zal blijven. Het kan dan niet anders dan dat in elk beleidsdomein gezocht zal worden hoe dit broze maar uitdagende evenwicht tussen ecologische, sociale en economische aspecten gevonden kan worden. Ik heb gisteren de heer Bacquelaine horen pleiten voor un plaisir durable. Het zal dus nog gezellig worden ook. Alle departementen zijn dus bij deze ook gewaarschuwd. Wij zullen er over waken dat "rekening houden met" wordt omgezet in een krachtadig beleid, wat slechts mogelijk is met de nodige middelen qua mensen en financiën.

Zo wordt er werk gemaakt van een duurzaam productbeleid. Ik citeer: "De federale regering wil de wet op de productnormen coherenter maken, haar toepassingsgebied uitbreiden en de procedures vereenvoudigen". Dat is één zin waarvan de draagkracht moeilijk onderschat kan worden in het kader van een duurzamer en veiliger toekomst.

Het ozonbeleid moet structureel worden ingebed en wij rekenen erop dat er ook een structureel CO₂-reductiebeleid wordt uitgewerkt. Het uitvoeren van het protocol van Kyoto vergt immers ook hier een groot, samenhangend beleid. Aan de vooravond van de zesde bijeenkomst van het VN-panel dat zich over Kyoto buigt, kunnen we hier lang geen triomfkeet aanheffen. We willen het voortouw nemen inzake de CO₂-energieheffing zoals ook werd bepaald in de regeringsverklaring. We willen dit hoog aan de agenda geplaatst zien tijdens het Belgisch voorzitterschap. De Europese Commissie plande die toepassing immers al in 1992.

Zoals de heer Tavernier gisteren zei, is de vergroening van de fiscaliteit nog maar net aangevat. De heer Letermé, die nu niet aanwezig is, kan gerust zijn dat we nog meespelen. Wel verneem ik, en dat verheugt me, dat we de uitvoering van het biodiversiteitsverdrag zullen waarmaken.

Wanneer we artikel 1 van het biodiversiteitsverdrag citeren "een eerlijke en billijke verdeling van de voordelen die voortvloeien uit de exploitatie van de genetische hulpbronnen" dan is er hier geen ruimte voor biopiraterij.

Verder van huis: "België uitbouwen tot de meest solidaire samenleving van de Unie, waar niemand wordt uitgesloten".

Mijnheer de minister, u zult begrijpen dat deze zin onze fractie prikkelt. Bij wijze van inleiding citeer ik dan graag uit een belangrijk verslag van de onderzoekscommissie in de Senaat rond mensenhandel, een verslag van veertien pagina's. Dit verslag stelt dat "zolang de oorzaken niet zijn weggenomen, ook het fenomeen zal blijven bestaan. Het is voor iedereen duidelijk dat deze oorzaken - met name de verschillen tussen arm en rijk - de komende jaren niet zullen verdwijnen.

Mensenhandel is ook structureel van aard. Strijden tegen mensenhandel betekent noodzakelijkerwijs dat de verhoudingen tussen Noord en Zuid, tussen Oost en West grondig dienen gewijzigd."

Een beleid terzake zal door een hele regering moeten gedragen worden. Alleen al de maatregelen uit het verslag vergen de tussenkomst van zeven ministers. Inderdaad, een solidaire samenleving vergt een proactief migratiebeleid, vergt dringende maatregelen om het asielrecht te kunnen blijven garanderen, vergt een tijdelijk statuut voor oorlogsontheemden, vergt gelijke toegang tot onderwijs en tewerkstelling, dezelfde sociale rechten voor alle inwoners van dit land, dus een alomvattende aanpak van migratie. Ook, en niet van het minste belang, een duurzame internationale samenwerking en een coherent beleid.

De hervorming van onder andere DGIS/BTC is langzaam de kinderziekte ontgroeid. Met een toename van het budget met 2,2 miljard, bedrag dat in de toekomst dank zij de schuldkwijtschelding – en ik richt mij tot minister Reynders – zullen we kunnen komen tot een effectief krachtadig en kwalitatief ontwikkelingsbeleid. Dit alles met één doel: de bekommernis om de partners in het Zuiden.

Waar worden zij het beste van? Deze fundamentele vraag houden wij steeds voor ogen. Daarover kan geen twijfel bestaan en ons standpunt ter zake is genoegzaam bekend.

Ook een coherent buitenlands beleid lezen we en zo mogelijk een coherenter Europees beleid. We lezen veel over een coherent Europees beleid. Zo las ik voor twee maand dat de Europese Unie en Canada hebben besloten om samen werk te maken van conflictpreventie als belangrijkste strategie om menselijke veiligheid te garanderen, meerbepaald in Afrika. Dit is terecht een constant aandachtspunt voor deze regering. Het zal evenwel meer vergen dan dat. Vandaag vernemen we in dat verband dat staatssecretaris Annemie Neyts midden november als regeringsgezant naar Centraal-Afrika zal afreizen. We wensen haar uiteraard alle succes toe, maar willen toch beklemtonen dat dit, volgens de regeringsverklaring, moet gebeuren in nauw overleg met de VN en de Europese Unie.

Ook lezen we dat de regering daarbij een tweesporenbeleid wil voeren: diplomatieke initiatieven enerzijds, inspanningen inzake ontwikkelingssamenwerking anderzijds. Beide dienen elkaar te versterken met het oog op vredesopbouw. We hebben het genoteerd en we zullen er het lopende jaar geregeld op terugkomen.

Ook willen we een krachtadig beleid en een optreden, vandaag in het bijzonder naar Palestina en het Midden Oosten. Verder lezen we dat de wil er is om een globale visie te ontwikkelen op Europa. Volgens onze fractie is de beste basis daarvoor een charter dat gebaseerd moet zijn op ecologische, economische en sociale rechten, wat de beste garantie is voor de noodzakelijke Europese dynamiek om op Europees niveau ook de rechten van de mens te herbevestigen als basis voor elk politiek beleid.

Ik wil eindigen waar ik begonnen ben, bij de duurzaamheid. Duurzaamheid is zorgzaamheid. Het is in meer poëtische termen onthaasten en genieten van mekaar, genieten van de natuur, van een wandeling naar het werk, wat ons nu ook financiële voordelen oplevert, van een energiezuinige woning. Duurzame ontwikkeling is ook strijd voeren voor democratie, voor een genderevenwicht in de samenleving en in de politiek, voor een pro-actief migratiebeleid, is investeren in conflictpreventie, is een doordachte ontwikkelingshulp, is strijd voeren voor het doen respecteren van de mensenrechten en rechtvaardige handelsbetrekkingen zodat de situatie in probleemgebieden kan verbeteren.

Tot slot, onze fractie geeft een waakzaam

vertrouwen aan deze regenboogregering. Waakzaam, zodat de uitgezette baken waarnaar in de regeringsverklaring van 1999 werd verwezen, de baken van duurzame ontwikkeling effectief zal oplichten, weliswaar op een energiezuinige manier, zodat er op lange termijn niet meer naast de duurzame ontwikkeling te kijken zal zijn.

01.90 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik zal het uitsluitend over ontwikkelingssamenwerking hebben, deze dagen een heikel punt.

Ten eerste, er zijn heel wat positieve dingen te vertellen, met name morele principes, kwijtschelding van schulden, armoedebestrijding, aids-preventie, vredesopdrachten. Dat is allemaal prachtig. Ik wens een aanvulling te maken die de staatssecretaris ook zal kennen. Ik had in deze lijst graag de positie van de vrouw opgenomen gezien, zeker nu ik de wereldvrouwenmars in Dendermonde mocht ontvangen.

Ten tweede, een positief element is de verhoging van de middelen, hoewel wij ons ook vragen stellen over de haalbaarheid van de 0.7%.

Ten derde, eveneens een positief element is de overheveling van een aantal bevoegdheden inzake ontwikkelingssamenwerking naar de gewesten en de gemeenschappen. Dit kent veel tegenstand en daarom wil ik terzake een pleidooi houden. Waarom kan Vlaanderen niet aan, wat landen zoals Denemarken, Zweden, Portugal, Oostenrijk, Ierland, enzovoort wel aankunnen? Een eigen ontwikkelingsbeleid. Mijn vraag aan Agalev luidt: "Hebt u opnieuw schrik om Vlaams te zijn?" Speelt men hier opnieuw een demagogisch, zogenaamd progressief spelletje waarbij de internationale gerichtheid niet met een federale houding in België kan samengaan? In de Derde Wereld vraagt u terecht aandacht voor volkeren, voor verschillen in culturen, voor etnische minderheden. In dit land heet dit voor sommigen verouderd. Wij blijven strijden voor een Vlaanderen dat gericht is op Europa en de wereld. Dit zijn geen tegenstrijdige maar complementaire begrippen.

Ten vierde, de Belgische administratie was een ramp. Ik verwijs naar het ABOS. Men is nu noodgedwongen bezig met een hervorming, met name BTC, DGIS, enzovoort. Als men dan toch alles hervormt, doe dit dan meteen ten gronde door rekening te houden met de Vlaamse en de Waalse werkelijkheid, die anders is.

Inderdaad, deze splitsing beantwoordt gewoon aan de werkelijkheid. Vlaanderen beleeft vrede en ontwikkelingssamenwerking inderdaad meer en anders dan het Franstalige landsgedeelte. Ik citeer niemand minder dan u, mijnheer de staatssecretaris, in de Gazet van Antwerpen van 9 augustus 1999. Ik citeer: "Het kan niet ontkend worden dat er in Wallonië een heel ander soort draagvlak is voor ontwikkelingssamenwerking. In Wallonië is het draagvlak minder sterk". U geeft daar zelfs cijfers bij: wat betreft de gemeenten en provincies heeft Vlaanderen 95,2% van de bijdragen aan ontwikkelingssamenwerking en Franstalig België slechts 4,8%.

Hierbij moet men echter opletten. Wij hebben vanuit Vlaanderen immers niet het recht om de Franstaligen ons model, onze visie, ons aanvoelen inzake ontwikkelingssamenwerking op te leggen. De Franstaligen willen ontwikkelingssamenwerking op een andere manier beleven dan wij. Wij kunnen dit vandaag in de Franstalige kranten lezen. In Le Soir heeft Pierre Galan, voorzitter van het Franstalige NCOS, letterlijk het volgende gezegd: "De Franstalige ontwikkelingssamenwerking verliest niet bij de splitsing. In Brussel en Wallonië zijn er vele kleine organisaties, dicht bij de burger, die dikwijls verdrukt worden door de grote nationale organisaties, gesteund door de federale regering". Anders betekent inderdaad niet altijd of niet noodzakelijk slechter. Stellen dat wij in Vlaanderen het monopolie zouden hebben van goede ontwikkelingssamenwerking, dat is echt paternalisme, arrogantie en hoogmoed. Dat staat ook haaks op onze federale logica. Indien de Franstaligen, de Walen, de ontwikkelingssamenwerking volgens hun eigen temperament, volgens hun eigen hart, willen voeren, dan zullen zij er wellicht nog meer en beter werk van maken dan vandaag het geval is. Deze andere benadering in Noord en Zuid is dus niet, zoals men ons wil doen geloven, ten nadele van de Derde Wereld. De arme landen zijn daar niet het slachtoffer van, wel integendeel. De Derde Wereld heeft er alles bij te winnen wanneer de ontwikkelingssamenwerking in ons land dicht bij de mensen komt, meer uit het hart van de mensen komt, meer Vlaams, respectievelijk Waals of Franstalig is.

Sommigen zegen dat zo de poort wijd open wordt gezet voor eigenbelang, corruptie en vriendjespolitiek. Dit getuigt mijns inziens van heel weinig vertrouwen in de eigen organisaties voor ontwikkelingssamenwerking en in de eigen lokale besturen. Het verleden bewees immers dat juist

de grote Belgische koepel de corruptie in de hand heeft gewerkt. Ook vanuit deze Vlaamse, respectievelijk Waalse benadering, moeten de belangen van de Derde Wereld zelf inderdaad de allereerste maatstaf blijven. Bovendien hebben wij niet alleen centen te bieden, maar ook en vooral expertise. Als Afrikanen en Aziaten naar Europa komen, dan willen zij zien wat wij er hier van maken, hoe wij de zaken organiseren; zij willen niet alleen geld krijgen. Zij willen dus zien hoe een Europees land onderwijs, huisvesting, jeugdwerk en welzijn organiseert. Vlaanderen doet dat anders dan Wallonië. Dat moeten wij de mensen geven. Dat is niet beter of niet slechter, dat is anders. Als men vanuit de Derde Wereld naar Nederland gaat, leert men daar hoe men een waterhuishouding moet voeren. Wij hebben eigen kwaliteiten. Om in de sector die Agalev beheert te blijven: mevrouw Vogels heeft in Vlaanderen een heel goed welzijnsproject opgezet, dat model kan staan voor de Derde Wereld. Dat moeten wij geven, niet alleen centen. Via deze splitsing kan Vlaanderen inderdaad meer eigenheid en onafhankelijkheid tonen, een eigen Vlaams gelaat tonen aan de wereld. Ik meen te weten dat dit toch een van de essentiële doelstellingen is van de Vlaamse Beweging.

Ik kom nu tot een aantal opmerkingen die ik dezer dagen lees in en verneem via de kranten. Een paar excellenties of gewezen excellenties hebben zich reeds in het debat gemengd. Ik noem de heer Reginald Moreels, gewezen staatssecretaris voor ontwikkelingssamenwerking en iemand die ik bijzonder waardeer, die bij Artsen zonder Grenzen is geweest en de kogels rond de oren heeft horen fluiten. Hij pleit inderdaad tegen deze splitsing. Ondanks alle waardering die ik koester voor de man, moet ik toch wel bevestigen dat hij qua Vlaamse ingesteldheid toch niet onmiddellijk een voorbeeld zou zijn. De heer Van der Maelen heeft het hier gisteren gehad over de mogelijkheid dat wij met deze gesplitste ontwikkelingssamenwerking verschillende vechtende partijen hulp zouden verlenen.

En waarom niet, mijnheer Van der Maelen? Omdat ontwikkelingssamenwerking niet gaat over wapens, maar wel over humanitaire hulp. In een oorlogssituatie zijn precies de gewone mensen het slachtoffer. Wat is er op tegen om op dit ogenblik in Congo humanitaire hulp te geven én aan de streek die door Kabila wordt beheerst én aan de streek die door de rebellen wordt beheerst? Gebeurt dat ook niet op Europees vlak? Frankrijk, Groot-Brittannië, Duitsland en België nemen niet altijd dezelfde houding in conflicten aan. Een

Belgische koepel biedt hiervoor geen oplossing, een Europese koepel wel. Niet België maar Europa moet hier coördineren.

Mijnheer Boutmans, u hebt ten overvloede gezegd en geschreven dat u van niets wist, dat u niet werd geraadpleegd. Mijnheer de staatssecretaris, dit dossier staat letterlijk met punten en komma's in het Vlaams regeerakkoord. Agalev en SP werden hierbij toch betrokken? Bovendien heeft Ludo Sannen gisteren in het Vlaams Parlement verklaard dat zijn fractie geen problemen met de overheveling heeft. Bij de onderhandelingen van het voorbije weekend was Agalev toch ook betrokken?

Daarom maak ik deze scherpe analyse. Ofwel kent u het dossier niet, wat ik niet geloof, ofwel telt u niet mee. Over dat laatste moet ik nadenken. In De Standaard van 14 oktober lees ik dat u in de plannen de hand van de minister van Buitenlandse Zaken ziet, die van een lastige staatssecretaris verlost wil zijn. Gaat u nu in godsnaam ophouden met dat kinderachtig gedoe? Twee ministers die elkaar zitten pesten. Daar wordt de derde wereld slecht van; niet van de splitsing van Ontwikkelingssamenwerking. Dan begrijp ik Het Nieuwsblad dat vraagt dat u het voorbeeld geeft en opstapt. Ik lees nog andere zaken, zaken die niet juist zijn. Ik citeer uw woorden: "Het is hoegenaamd niet zeker dat het financieel noodlijdende Wallonië al het geld voor ontwikkelingssamenwerking zal aanwenden voor ontwikkelingsprojecten." Dit is de arrogantie waarover ik het had. Nog verder zegt u het volgende: "Van Vlaanderen ben ik ook niet zo zeker. De Vlaamse regering heeft onlangs de kredieten voor ontwikkelingshulp met een derde verminderd." Dit is niet juist. Ik heb de nota van de Vlaamse regering ontvangen. Wat hebben zij gedaan? Een bedrag van 400 miljoen was vooropgesteld, maar zij hebben een heroriëntatie doorgevoerd. De directe projecten zijn inderdaad beperkt tot 100 miljoen, maar er is 50 miljoen voor sensibilisering, 100 miljoen voor de werking in de gemeenten en er is 600 miljoen beschikbaar voor een horizontale hertekening naar alle andere Vlaamse ministers toe. Dat is de waarheid.

Tenslotte schrijft u in hetzelfde artikel: "Er worden aan de federale Staat steeds stukken onttrokken zonder dat iemand zich ooit schijnt af te vragen wat het einddoel is, tot we dan niets meer overhouden en dan vaststellen dat we dat niet hebben gewild." Mijnheer de staatssecretaris, dat zijn uw woorden. Dit is inderdaad de realiteit. Ik zal het wat beleefder en voorzichtiger zeggen. België

verdwijnt inderdaad vanzelf, geruisloos, van bovenuit door Europa en van onderuit door de gewesten. Inderdaad, mijnheer de staatssecretaris, daar moet u vanuit gaan. Dat is de werkelijkheid.

Ik richt me tenslotte tot de eerste minister. U hebt gisteren in dit halfroond gepleit voor voorzichtigheid in dit dossier. Ik begrijp dat. Voor uw coalitiepartners Agalev en SP had u sussende woorden nodig. Ik kan begrijpen dat u in uw beleid voorzichtig bent. Dat is de logica zelf. Ik neem aan dat u altijd voorzichtig bent, maar wij willen geen tweede, derde of vierde fase. Politieke akkoorden vormen één geheel en moeten integraal worden uitgevoerd. Pacta sunt servanda. De Volksunie verklaart in dit huis en in de andere assemblees dat geen splitsing van Ontwikkelingssamenwerking voor ons het einde van het communautair akkoord in zijn geheel betekent. Mijnheer de eerste minister, gaat u dit aspect van het akkoord onmiddellijk en volledig opnemen bij het opmaken van de wet in 2001, die er moet komen en die uitvoerbaar moet zijn in 2004? Ik kijk uit naar uw antwoord, mijnheer de eerste minister.

01.91 **Alfons Borginon** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, de heer Willems heeft een duidelijke vraag gesteld aan de eerste minister. Ik verwacht een antwoord.

01.92 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik zal antwoorden in de repliek.

De **voorzitter**: Collega's, de eerste minister zal een repliek houden. Een aantal ministers heeft reeds geantwoord op specifieke vragen. De eerste minister moet antwoorden op de vragen die nog niet beantwoord werden. Dat is de taak van een eerste minister.

01.93 **Herman Van Rompuy** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, leden van de regering, alvorens in te gaan op de staatshervorming - onderwerp dat mij tot verrassing van velen werd toegewezen - wens ik terug te komen op het bijzonder interessant en intellectueel hoogstaand debat over de fiscale en parafiscale druk. Om zeker te zijn - men is dat nooit in het leven - heb ik mijn oude functie van lid van de studiedienst nog eens opgenomen.

Op basis van een aantal onweerlegbare gegevens kom ik tot dezelfde conclusie als de heer Leterme. We hebben de teksten aan de pers bezorgd. Ik vermoed dat ze reeds op de banken van de

regering beland zijn en dat men bezig is de berekeningen te maken.

Mijnheer de eerste minister, ik wil toelichten waarom de CVP gerust blijft in haar uitgangsstelling dat de fiscale druk in de periode 1999-2003 - we denken deze dagen vooruit en hebben de mond vol over meerjarenplannen - onweerlegbaar met ongeveer 2 punten van het nationaal inkomen stijgt van 28,7 naar 30,7. Meer zelfs, ik kom tot nog "betere" resultaten, zij het niet voor de belastingplichtige.

De CVP baseert zich hiervoor op onverdachte bronnen. De eerste bron is de Nationale Bank. We zijn de website gaan opzoeken om de allerlaatste gegevens te kennen. De tweede, nog betere bron is het departement van Financiën, een voorbeeld van objectiviteit en authenticiteit. De derde bron is het Planbureau. Alles hangt af van de manier waarop de belastingopbrengsten reageren op het nationaal inkomen. Met een technische term heet dat de elasticiteit: welke variatie heeft men in de belastingen als het nationaal inkomen varieert. Ten slotte hebben we de documenten van de regering inzake de belastingverlaging erop na geslagen. Op basis van deze gegevens komt de CVP-studiedienst tot dezelfde conclusies als de heer Leterme. Over een periode van 4 jaar en ondanks allerhande soorten belastingverlaging stijgt de fiscale druk met ongeveer 2 punten. Ik neem aan dat het opzoekwerk de volgende minuten en uren zal beginnen, of kunt u onmiddellijk reageren?

01.94 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer Van Rompuy, hebt u de cijfers?

De **voorzitter**: Ik heb ze laten ronddelen.

01.95 **Herman Van Rompuy** (CVP): We willen ze u onmiddellijk ter beschikking stellen. Ik dacht dat u ze al lang had.

De **voorzitter**: Mijnheer Van Rompuy, maak uw redenering af en daarna kan de minister van Financiën repliceren.

01.96 **Herman Van Rompuy** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijn redenering is af.

01.97 **Didier Reynders**, ministre: Monsieur le président, je voudrais formuler trois remarques à propos de ce numéro qui nous est joué cet après-midi en trois heures de temps. Je n'hésite d'ailleurs pas à dire « ce numéro de manipulation ».

1. Tous les chiffres que M. Van Peel vient de me citer sont différents de ceux que M. Leterme présentait tout à l'heure. J'espère que nous avons effectivement changé de pratique. On ne modifie pas les chiffres d'estimation de recettes ou du budget ou de l'élasticité en trois heures de temps. Mais je constate qu'après ce délai de réflexion, les chiffres du CVP sont totalement différents de ceux cités tout à l'heure.

2. Ces chiffres, monsieur Van Rompuy, sont totalement faux. L'on a pris la peine – c'est plutôt incroyable de voir cela – de vous distribuer l'ensemble des chiffres d'estimation 2000 et 2001. Vous surestimez les recettes de 45 milliards pour 2000 et de 110 milliards pour 2001, situation un peu particulière. En outre, vous doublez quasiment l'élasticité par rapport à ce que nous retenons pour l'année 2001. Evidemment, si on tire sur l'élastique fiscal, il s'allongera avant de se rompre, mais cessez de manipuler les chiffres de cette façon !

3. Par ailleurs, si les chiffres du CVP sont corrects pour 2000 et 2001, il s'agit plutôt d'une bonne nouvelle. Vous nous annoncez des marges, dès 2001, de 110 milliards au-delà de ce que nous retenons - merci donc ! – mais hélas, sur la base de chiffres faux et qui changent de minute en minute. Si ce que vous tentez de faire croire à travers les recettes fiscales, si ce que vous annoncez est vrai, rendez-vous au contrôle budgétaire ! Je puis vous assurer que la réforme fiscale aura lieu en un an, que l'investissement dans la mobilité se fera en dix minutes et que nous aurons probablement une réduction des charges sociales dès le mois de mars !

Cependant, monsieur Van Rompuy, je dois vous avouer que je n'ai jamais vu un tel travail sur le plan budgétaire. Heureusement, nous ne travaillons pas de la sorte ! Heureusement ! En trois heures de temps, les chiffres changent. Ils sont totalement différents des chiffres officiels déposés mais si malgré tout, vous prétendez que ce sont vos chiffres qui sont corrects, je puis vous dire que vous nous annoncez, pour cette année, un surplus budgétaire de l'ordre de 0,3% et pour l'an prochain, des marges de 110 milliards.

Saint Nicolas doit probablement passer plusieurs fois chez vous mais si votre raisonnement est correct, je puis vous assurer que la réforme fiscale se fera en un an et que les chemins de fer bénéficieront d'investissements beaucoup plus importants dès l'année prochaine. Toutefois, je

n'ai jamais vu un travail se réaliser de cette manière, en aussi peu de temps et aussi mal !

01.98 Herman Van Rompuy (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik vraag mij af wie hier een nummer opvoert. Ik stel enkele retorische vragen. Is mijn uitgangspunt in verband met de raming van het nationaal inkomen correct? Ja, want ik baseer mij op gegevens van 19 oktober 2000 van de Nationale Bank. Ten tweede, is mijn uitgangspunt voor de groei van het nationaal inkomen in 2000 correct? Ja, want ik baseer mij op de quasi officiële cijfers. Ten derde, is mijn raming van het nationaal inkomen voor de jaren 2001-2005? Ja, de regering maakt zelf de raming van 2,5%, 1,5% voor de deflator.

Wij vertrekken vanuit de fiscale ontvangsten voor het jaar 1999 van het ministerie van Financiën en vanuit de fiscale ontvangsten voor de eerste acht maanden van het jaar 2000. Het gaat om de fiscale bruto-ontvangsten van alle overheden samen. Ik trek deze laatste cijfers door tot het einde van het jaar.

Ten vierde, op welke elasticiteiten baseren wij ons? Welnu, we hanteren er twee, ofschoon we er ook drie of vier hadden kunnen nemen en tot hetzelfde resultaat waren gekomen. Ten eerste gebruiken we de elasticiteit van het Planbureau. Voor de periode 2000-2003 hanteert dit een elasticiteit van 1,5. Ik vind dit cijfer echter overdreven. In de tweede tabel baseren we ons op de elasticiteit van de periode daarvoor, 1995-1999. Die is lager dan 1,37. De minister hoeft niet naar zijn kabinetschef, hij kan rustig naar mij kijken. Hij moet mij antwoorden.

01.99 Minister **Didier Reynders**: Mijnheer de voorzitter, hier staat 1,12.

01.100 Herman Van Rompuy (CVP): Mijnheer de voorzitter, zelfs met 1,12 zou u nog opkijken. Wie manipuleert de cijfers? Ik gebruik de cijfers van het Planbureau, de minister vindt er een aantal uit. Op basis van de cijfers van het Planbureau komen we tot deze gegevens. Onze uitgangspunten zijn de Nationale Bank, het ministerie van Financiën en het Planbureau, drie eerbiedwaardige instellingen. Hun cijfers leiden ons tot deze conclusies. Met het hoofd te schudden en verontwaardigd te reageren kan de minister deze authentieke bronnen niet tegenspreken.

01.101 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, zelden heb ik in het

Parlement iets dergelijks meegemaakt. Ik geef even de cijfers. Collega Van Rompuy schat de totale fiscale ontvangsten voor 2001 op 3065 miljard. Volgens onze voorzichtige berekeningen gaat het om 2953 miljard. Van Rompuy verwacht dus 110 miljard meer aan fiscale ontvangsten. Wij zien niet in hoe hij daaraan komt. Laten wij hopen dat dit werkelijkheid wordt want dan zal de minister van Financiën de gelukkigste man van België zijn. Dit is de eerste grote fout van de heer Van Rompuy. Hij maakt trouwens dezelfde fout voor het jaar 2000; hij heeft het over 2900 miljard, terwijl onze raming 2861 miljard bedraagt. Hier is het verschil dus niet zo groot. Voor 2001 is er ineens 110 miljard meer. Dit heeft niets meer te maken met bruto of netto cijfers. Dat heeft alleen iets te maken met een manipulatie die tot doel heeft aan te tonen dat de fiscale druk stijgt.

Er is nog een derde element. Ik vind het bijzonder erg te moeten horen dat men met een elasticiteit van 1,37 of 1,50 rekening moest houden. Er zijn hier heel wat regeringsleden aanwezig die de begrotingsbesprekingen hebben meegemaakt. Wij zijn daarbij uitgegaan van de laagst mogelijke elasticiteit, om niet in de val te trappen die de heer Van Rompuy ons hier voorhoudt. Als we echter met een elasticiteit van 1,37 of 1,50 rekening hadden gehouden, zou de heer Van Rompuy ons ook al snel verwijten dat we te optimistisch waren in de standpunten die we hadden ingenomen. Ik heb dat nog nooit meegemaakt. Ik vind dit een zware afgang voor een gewezen minister van begroting die nochtans een stevige reputatie bezat.

01.102 Herman Van Rompuy (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat de eerste minister zich stoort aan mijn verklaringen, maar de ramingen van de uitgaven en ontvangsten voor de volgende jaren zijn afkomstig van een document van het Planbureau waarmee hij daarstraks zelf heeft gezwaaid.

Ik was van plan een uiteenzetting te geven bij het aspect staatshervorming, niet om budgettaire en fiscale redenen, maar mede omdat ik in het verleden, in 1980, 1988 en 1992, onderhandelaar ben geweest bij de akkoorden van de staatshervorming. Die ervaringen laten mij toe de voorliggende hervormingen in hun juiste kader te plaatsen, ontdaan van elke communicatieve retoriek en van een oude bekende methode, de methode Coué, die neerkomt op het volgende: "Het is goed wanneer we zelf luid genoeg roepen dat het goed is." De huidige federale staat is er gekomen omdat er conflicten waren, sommige

waren zelfs gewild. Indien men voor iets wil vechten, indien men iets wil bekomen, moet men soms de confrontatie durven aangaan. Zonder de wil om het land te hervormen, zouden wij niet geslaagd zijn. De echte grote akkoorden van het verleden bewezen dat akkoorden tussen Vlamingen en Franstaligen wel degelijk mogelijk zijn. Die drie vermelde operaties brachten een overheveling mee van meer dan duizend miljard frank en een totale herordering van het politieke leven in België, namelijk het scheppen van deelstaten met eigen regeringen en eigen parlementen. Tegenover die gigantische operatie van de overheveling van duizend miljard van de unitaire staat naar de deelstaten is de voorgestelde hervorming haast banaal. Het gaat immers slechts om de overheveling van enkele miljarden.

Het is goed de zaken in de juiste historische context te plaatsen. Degenen die graag naar het verleden verwijzen, moeten dat recente verleden eerst goed kennen. Een jaar geleden was men nochtans heel anders vertrokken. De Costa zou een definitieve staatshervorming tot stand brengen, volgens een nieuwe wijze van werken. Ook hier krijgen we het verhaal van de bedrogen verwachting. De algemene vergadering kwam een vijftal keren bijeen, waarvan twee een zuiver ritueel karakter hadden en bij de drie andere vergaderingen was er haast geen dialoog te horen. De werkgroep fiscale autonomie kwam tweemaal bijeen, in algemene onverschilligheid. De echte onderhandelingen gebeurden natuurlijk in de meerderheid, zowel in de federale als in de Vlaamse meerderheid. De Costa diende nog amper als een vijgenblad. De akkoorden werden gesloten in vergaderingen volgens technieken die nog afkomstig waren van een vorige generatie in de politiek, niet alleen door het nachtelijk beraad, maar door het koppelen van het budgettaire fiscale aan het communautaire.

De Parti socialiste koppelde beide zeer duidelijk: geen belastingverlaging zonder herfinanciering van gewesten en gemeenschappen. Deze techniek hebben we helemaal niet toegepast bij de Sint-Michielsakkoorden. Toen hebben we alleen onderhandeld over de staatshervorming.

Wat is nu het resultaat? Eerst onderzoek ik het effect op de bevoegdheden. De regionalisering van landbouw is na zes maanden helemaal niet afgerond, noch inzake financiering, noch inzake de administratieve gevolgen ervan. Het is bovendien een slecht akkoord voor de landbouwers. We zullen het enige land in Europa

zijn zonder een echte minister van Landbouw die de belangen van die groep slagvaardig in onderhandelingen kan verdedigen. De federale staatssecretaris kan de speelbal zijn van regionale ministers, waaronder vandaag de heer Happart. Het minste wat men kan doen, is de federale staatssecretaris een beslissende stem geven bij onenigheid van zijn regionale collega's. Dat dicteert ons het gezond verstand zelf.

De communautarisering van delen van ontwikkelingssamenwerking zal er niet komen. Die overtuiging heb ik intussen opgedaan, omdat de meerderheid daar feitelijk verdeeld over is. Men kan zich trouwens terecht afvragen of het een prioriteit is op de politieke agenda van de staatshervorming.

De overheveling van de gemeente- en provinciewet is op zichzelf een goede zaak. Onder Vlaamse partijen gold evenwel de afspraak dat dit niet kon zonder garanties in verband met een gewaarborgde aanwezigheid van de Vlamingen op gemeentelijk vlak in Brussel. Het ene kan niet zonder het andere. Die afspraak is evenwel vergeten. De Franstalige meerderheid in Brussel zal dit nooit toestaan, als de gemeentewet intussen wel een zuiver Brusselse aangelegenheid is geworden. De Brusselse Costa zou, zo werd beweerd, dit punt behandelen. Dat is helemaal niet juist. Daar gaat het alleen om de gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen op het gewestelijke vlak.

Wat de ontvangsten betreft, zijn er positieve en minder goede punten. Positief is de overheveling van de belastingen op onroerend goed en de verkeersbelasting en de belastingen die daarmee verband houden. De Franstaligen vroegen dit trouwens zelf, wat tijdens de vorige legislatuur duidelijk werd.

Inzake de personenbelastingen konden de gewesten vandaag reeds op basis van de wet van 1980 onbeperkt op- en afcentiemen vestigen. Een federaal koninklijk besluit kon alleen beperkingen opleggen. Nu limiteert men de mogelijkheden eerst tot 3,25 en later 6,75%, het percentage dat de meeste gemeenten hebben voor de aanvullende personenbelastingen. Wat dit betreft, is men niet alleen ver af van wat vooropgesteld werd. Wanneer ik sommige verklaringen van partijvoorzitters hoor, ging het om één vierde van de personenbelastingen, wat enkele dagen later afgezwakt werd tot 10%. Uiteindelijk blijft men ruim onder die vooropgestelde percentages. Bovendien wordt de autonomie die de bijzondere

wet de gewesten reeds toebedeelde, aangetast. Het is enkel de botte weigering van de minister van Financiën die de uitvoering van een dergelijke maatregel door Vlaanderen onmogelijk heeft gemaakt. Men kan nu wel meer ingrijpen in de tariefstructuur, maar men heeft niet de mogelijkheid om een kindvriendelijk beleid te voeren in Vlaanderen door de overheveling van de fiscale aftrekken voor kinderen. De CVP had die massa ten belope van ongeveer 45 miljard willen gebruiken om ze om te vormen tot een Vlaamse kinderbijslag en zo een echt eigen gezinsbeleid te voeren, zeker zolang de Franstaligen elke overheveling in de sociale zekerheid blokkeren.

De fiscale autonomie stijgt nu van ongeveer 7% tot 19% van de middelen in Vlaanderen. Dat is een kwantitatieve, maar geen kwalitatieve vooruitgang. De Vlaamse daling van de personenbelasting is zelfs niet voor morgen. Tot 2003 beschikken de deelstaten maar over 14 miljard bijkomende middelen, waarvan 9 voor Vlaanderen. Dat is de helft van het kijk- en luistergeld. In die hypothese kan er zelfs niets extra af voor het onderwijs, wat een zware beleidsfout is en een hypotheek legt op de toekomst. De nieuwe fiscale mogelijkheden staan tegenover een verdere uitbreiding van de middelen voor de gemeenschappen. Het is de tweede keer op een jaar dat men zo'n operatie uitvoert. De vorige keer dat de Franstaligen meer geld vroegen, met name in 1992, koppelden wij daaraan de echte uitbouw van een federale staat. Bovendien blijft de verdeelsleutel volgens het aantal kinderen in het onderwijs voor de dotatie overeind, ondanks de dure eden die na het Sint-Elooisakkoord zijn gesloten.

Daar tegenover staan slechts minimale Franstalige toegevingen. Het komt er niet enkel op aan vriendelijk te zijn, men moet ook een visie hebben en over de middelen beschikken om deze uit te voeren. Daarna is er tijd genoeg voor de pacificatie.

Het is onnodig te zeggen dat deze fiscale autonomie lichtjaren verwijderd is van het liberale programma van vóór 1999, toen geen opbod werd geschuwd en de volledige overheveling van de personenbelasting werd gevraagd. Er is nog 93,25% van de personenbelasting over te hevelen. Het einde van de tunnel is nog niet in zicht.

Het communautaire hoofdstuk is niet tot stand gekomen omdat het zou beantwoorden aan een echte politieke wil, maar omdat het beantwoordde

aan een politieke noodzaak. Ze kwam er op vraag van de Franstaligen, die meer geld nodig hadden, en om de Volksunie aan boord te houden van de Vlaamse regering en dus van de federale constructie. Het akkoord is soms gebrekkig, soms onuitvoerbaar, het laat essentiële en redelijke Vlaamse eisen vallen, het ligt onder de geschapen verwachtingen en het heeft geen enkele verdienste als een mijlpaal in de geschiedenis van de uitbouw van de federale staat.

01.10.3 André Frédéric (PS): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, chers collègues, au nom du groupe socialiste, je tiens à exprimer notre satisfaction de voir aboutir une de nos demandes les plus chères: le refinancement structurel et à long terme des communautés. Depuis longtemps, nous sommes demandeurs d'un tel refinancement. Nul n'ignore en effet les difficultés que connaissent les communautés, la Communauté française en particulier.

Nous sommes fiers de constater le cap pris par le gouvernement, lequel permettra une politique plus généreuse et plus appropriée aux besoins des différentes matières communautaires, et surtout pour ce qui concerne l'enseignement. Celui-ci fut trop souvent victime de problèmes budgétaires, et donc de coupes sombres, ce que nous regrettons vivement.

Demain, un refinancement progressif tentera de rectifier cet état de fait. J'hésite à citer des chiffres mais je pense quand même pouvoir affirmer que huit milliards seront injectés en 2002, quatorze en 2003, vingt en 2004, trente-cinq en 2005 et quarante en 2006. Ensuite, jusqu'en 2011, un milliard sera ajouté à l'indexation et il sera procédé à une liaison de la dotation TVA à la croissance, ce qui offrira aux communautés de réelles perspectives d'avenir et fera disparaître les problèmes de sous-financement. Tout cela sans oublier le régime de refinancement particulier prévu pour la Communauté germanophone en vertu de sa spécificité et au vu des difficultés financières qu'elle connaît également.

Ce qui fut remarquable - n'en déplaise à d'aucuns - dans ces négociations, c'est que malgré la complexité des problèmes que la majorité avait à résoudre, nous aboutissions finalement à une véritable réforme de l'Etat, et ce sans crise. Il peut paraître étonnant de le souligner, mais le fait est suffisamment exceptionnel pour qu'il soit mis en exergue. Nous assistons à une réforme réellement cohérente dans la mesure où des

compétences sont attribuées et que les moyens de les assumer sont offerts aux institutions.

Par ailleurs, nous pensons qu'il s'agit là d'une réelle bouffée d'oxygène pour toutes les communautés, et pas pour la seule Communauté française, car dans un futur relativement proche, chacune des communautés sera appelée à connaître des jours de vache maigre. Il faut toutefois reconnaître que cet apport financier gommara le retard de financement de la Communauté française par rapport aux autres entités fédérées. Dès lors, par le refinancement structurel des communautés, nous ferons bien plus que combler des trous structurels. Nous permettrons aux communautés de poursuivre des politiques originales et adaptées à leurs objectifs propres. De même, nous assurerons une réelle pérennité à l'enseignement. Qui plus est par cet apport de nouveaux moyens, nous pourrions être en conformité avec les objectifs de Lisbonne, qui demandaient de promouvoir la société de l'information et de la communication. Il va sans dire que sans ces moyens additionnels, les communautés n'auraient jamais pu rencontrer ces exigences européennes, ce qui – on s'en doute – aurait placé la Belgique en position de mauvais élève.

Chers collègues, nous devons toutefois avoir le courage politique de reconnaître que le refinancement annoncé des communautés est un mécanisme progressif, ce qui veut concrètement dire que tant en 2002 qu'en 2003, il y aura lieu de gérer avec parcimonie dans la mesure où l'effet démultiplicateur n'aura pas encore pris tout son envol. Dès lors, le gouvernement de la Communauté française devra pouvoir, dans un premier temps, contenir les différents appétits. Cette attitude responsable permettra, à brève échéance, de redonner aux communautés les moyens de mener des politiques ambitieuses.

D'un autre côté, ce n'est pas trahir un secret d'Etat que de dire que certaines réticences pouvaient exister du côté francophone quant à de nouveaux transferts de compétences vers les régions. Aujourd'hui, force est de reconnaître que les avancées en cette matière, bien que réelles, n'en sont pas moins acceptables pour tout un chacun. L'accord a permis d'élargir l'autonomie des régions et des communautés par un transfert d'une série de compétences: taxe de mise en circulation, eurovignette, droits d'enregistrement, ainsi que redevances radio et TV sont régionalisés.

Nous serons attentifs au fait que ce transfert s'opère bel et bien dans le respect de la neutralité budgétaire.

Pour ce qui est de la part restante qu'elles perçoivent de l'IPP, les régions obtiennent, comme on le sait, l'autonomie fiscale et elles peuvent y appliquer des augmentations, des réductions ou encore des déductions. Cette marge de politique fiscale permettra aux entités fédérées de mener une politique fiscale propre en ne touchant en aucun cas au principe de la progressivité de l'impôt, lequel constitue à nos yeux un solide rempart empêchant toute concurrence fiscale. De plus, il convient de souligner que toute déduction fiscale devra être intimement liée aux compétences des régions.

Je termine, monsieur le président, avec deux autres thèmes. La loi communale et provinciale est également transférée aux régions et ce, en bétonnant les garanties offertes auparavant tant aux francophones de la périphérie qu'aux Flamands de Bruxelles. D'autres gages essentiels de cohérence ont heureusement été prévus, tels qu'une majorité des deux tiers pour toute modification du mode de scrutin, le principe démocratique élémentaire -un électeur, une voix- et le maintien des compétences communales minimales. Pour clore ce chapitre des transferts de compétences, épinglons encore - et cela a été dit à cette tribune - la régionalisation de certaines matières, comme la coopération au développement dès 2004. Nous pensons que tant les chevauchements et doubles emplois que les différences d'approche de ces matières entre Nord et Sud justifient ce transfert. Il nous semble indéniable que l'approche francophone serait davantage linguistique, tandis que l'approche flamande serait basée essentiellement sur le développement socio-économique.

Pour ce qui est de la police, qui reste, au même titre que les services de secours, une compétence fédérale et qui fut de tout temps une de nos préoccupations, nous notons avec satisfaction, monsieur le ministre de l'Intérieur, l'attribution d'une enveloppe de 8 milliards qui doit être considérée comme le signe tangible d'un apaisement des nombreux mandataires locaux qui craignaient de devoir supporter le coût de cette réforme. Il va de soi, et nous y serons vigilants, que cette enveloppe, aussi estimable puisse-t-elle être, devra couvrir l'ensemble de ces frais et conserver le principe selon lequel les finances communales n'ont pas à être amputées au profit d'une réforme voulue par le pouvoir fédéral et

devant de ce fait être assumée par lui. Notre indéfectible attachement à l'autonomie communale ainsi qu'à l'équilibre des finances des pouvoirs locaux nous y rend très attentifs.

Enfin, je voudrais terminer en disant au premier ministre que je pense pouvoir affirmer en mon nom, en celui de mon groupe politique ainsi qu'au nom de tous les démocrates le plaisir que m'ont procuré les derniers mots de sa déclaration. Le premier ministre dénonçait explicitement l'écueil que représente l'extrême droite. Les élections du 8 octobre dernier auront peut-être réveillé les consciences, nous le souhaitons. C'est la raison pour laquelle aujourd'hui, nous, socialistes, comme M. Bacquelaine l'a rappelé hier, nous pensons qu'il est grand temps que l'arrêté royal d'application créant la chambre du Conseil d'Etat appelée à recevoir les plaintes dans le cadre de la suppression des donations publiques pour les partis antidémocratiques, entre en vigueur. Nous espérons pouvoir compter sur la détermination de tous les démocrates de cette assemblée.

Le président: Le dernier orateur de la séance de l'après-midi, un peu prolongée, est M. Maingain. Ensuite nous ferons un arrêt. Nous reprendrons tout à l'heure.

01.104 Olivier Maingain (PRL FDF MCC): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, mesdames et messieurs les ministres, permettez-moi de vous dire en introduction, combien votre déclaration d'avant-hier, monsieur le premier ministre, mérite d'être soulignée pour la richesse, la densité et la perspective que vous donnez à un ensemble de débats, d'enjeux de société. Je serais même porté à croire qu'en un an, votre gouvernement et la majorité gouvernementale ont donné plus de perspectives à un ensemble de grands débats politiques qui font la vitalité de nos démocraties que la précédente coalition gouvernementale n'avait pu le faire en dix ans de majorité continue.

C'est non seulement un point qui mérite d'être souligné pour la vitalité du débat démocratique, mais c'est aussi un puissant encouragement pour tous ceux qui ont à cœur de construire un avenir durable pour les générations qui nous succéderont.

Je souhaiterais débiter mon intervention en déclarant combien j'ai apprécié que vous mettiez la politique de l'emploi au cœur de l'État social actif. Nonobstant, un aspect me paraît insuffisamment développé dans votre propos,

monsieur le premier ministre. J'estime en effet que le moteur de l'économie demeure la technologie, l'innovation technologique. La formidable réussite de l'économie américaine tient, de fait, principalement à ce puissant levier. Or, dans nos pays européens - et cruellement en Belgique -, il nous manque un véritable « tableau de bord » de l'innovation technologique. Nous sommes sans nul doute insuffisamment informés de ce que devrait être un ensemble de décisions prises pour relancer l'innovation technologique. Aussi, j'appelle de mes vœux que le gouvernement - notamment dans le cadre de la réforme fiscale des sociétés - se penche sur la question essentielle de la mobilisation du capital pour l'innovation technologique dans nos pays d'économie nouvelle. C'est bien là une des priorités qu'il faut donner pour avoir toutes les garanties que l'emploi nouveau sera créé sur la base de ces technologies nouvelles.

En matière d'emploi, nous pouvons nous réjouir de l'instauration de la convention de premier emploi, qui permet d'assurer l'insertion professionnelle des jeunes dès la fin de leurs études et qui s'inscrit parfaitement dans le cadre des directives européennes.

Toutefois, j'exprime une réelle inquiétude au sujet d'une possible politique différenciée entre les régions, laquelle pourrait conduire à des discriminations en défaveur des régions les plus touchées par le chômage des jeunes. Et nous savons qu'il s'agit là des Régions wallonne et bruxelloise. En effet, dans ce projet de convention de premier emploi, le gouvernement a prévu un mécanisme à trois niveaux: la première priorité est donnée aux jeunes de moins de 25 ans sortis de l'école depuis moins de six mois; une seconde priorité est accordée aux jeunes de moins de 25 ans; la troisième catégorie comprend tous les jeunes jusqu'à 30 ans. Partant, le mécanisme de convention de premier emploi doit d'abord épuiser chacune des catégories, avant de pouvoir progresser. Les pénuries de candidats sont constatées par les comités subrégionaux de l'emploi et les régions sont tenues d'épuiser d'abord la première, et puis la deuxième avant de pouvoir ouvrir la mesure aux jeunes jusqu'à 30 ans.

Étant donné que la Flandre affiche un taux de chômage des jeunes inférieur à celui des deux autres régions - motif pour lequel elle a demandé une adaptation du plan initial -, elle atteindra sans doute plus rapidement cette troisième catégorie que les deux autres régions. Étant donné le

principe de la libre circulation des personnes, cela pourrait conduire au risque de voir les employeurs bruxellois recruter des jeunes qui, en Flandre, se retrouveraient dans la troisième catégorie, alors qu'à Bruxelles et même en Wallonie, des jeunes d'âge inférieur se verraient refuser l'accès à l'emploi pour la simple raison que dans leur région, il faut d'abord épuiser les deux premières catégories.

Dès lors, la mesure perd de son impact, là où elle devrait être la plus utile. Et je souhaite donc que l'on apporte une correction à ce système en cascade, de telle sorte qu'à tout le moins par concertation entre les régions, le risque de voir des discriminations entre jeunes demandeurs d'emploi ne soit pas amplifié par une telle mesure.

Toujours relativement à l'emploi, l'on peut se réjouir de la volonté affichée par le gouvernement d'améliorer la qualité de la vie par une série de mesures permettant de mieux concilier la vie familiale avec la vie professionnelle. Nous approuvons le fait que le gouvernement ait renoncé à instaurer une mesure linéaire pour laisser une large place à la négociation entre les partenaires sociaux. L'impact sur l'emploi ne nous paraît d'ailleurs pas nécessairement corollaire à la mesure annoncée, non seulement parce que l'emploi continuera à dépendre surtout du contexte économique, mais aussi parce qu'il existe un risque accru - que l'on ne peut négliger ! - de travail au noir et d'heures supplémentaires non déclarées, ainsi qu'un risque de dégradation des conditions de travail.

Par ailleurs, une disposition annoncée en juin dernier ne figure pas dans la déclaration gouvernementale: il s'agit des titres-services. Une mesure qui aurait non seulement un impact sur la qualité de la vie des ménages mais qui permettrait, en outre, de lutter contre le travail au noir et de créer des emplois de manière certainement plus efficace que les chèques-services instaurés lors de la précédente législature, sous le précédent gouvernement, et qui se limitait à des travaux de peinture et à la pose de papier peint.

L'absence de volonté politique à cet égard est d'autant plus regrettable qu'un mécanisme de titres-services applicable dans le secteur de l'aide aux personnes permettrait aussi de relever un des défis majeurs auquel le gouvernement sera confronté dans les prochaines années, à savoir le vieillissement de la population. On sait que la persistance des tendances démographiques

actuelles conduira inévitablement à une situation critique. Se limiter à prévoir l'impact sur les pensions est insuffisant. Le risque de dépendance physique ou psychologique augmente avec l'âge, de même que les maladies liées à la vieillesse. Il est évident qu'il faut mener une politique en vue de favoriser le maintien des personnes âgées à domicile, non seulement parce que c'est la solution la moins coûteuse mais aussi et surtout parce que c'est la solution préférée des aînés. L'idée d'une assurance dépendance, souvent évoquée par le passé au niveau fédéral, a toujours été rejetée, pas uniquement pour des raisons budgétaires mais aussi et surtout pour des raisons communautaires. La Flandre tient à développer sa propre solution.. Non sans difficulté d'ailleurs puisque, à la veille des élections communales, il y a eu à nouveau un effet d'annonce, mais sous une forme nettement différente du projet initialement adopté. Nous ne croyons pas qu'une telle formule de dissociation de l'avenir des personnes âgées selon leur appartenance communautaire soit socialement juste, politiquement tenable et tout simplement éthiquement acceptable. Nous demandons donc que le gouvernement mette à l'étude l'organisation de l'assurance dépendance au niveau fédéral et à tout le moins que le régime des titres-services qui était à l'examen soit repris et amplifié.

Cela m'amène, monsieur le président, à traiter de quelques aspects institutionnels de l'accord. Premièrement, je souligne avec satisfaction le refinancement des politiques communautaires. Nous avons suffisamment plaidé pour la pérennité de la Communauté française pour que nous ne soyons pas confrontés aujourd'hui aux incertitudes de son financement. C'est une avancée majeure que d'aucuns prétendaient réaliser sous de précédents gouvernements et qu'ils n'avaient jamais obtenue. Contrairement à ce que veut bien le dire une certaine voix de l'opposition, ce refinancement ne porte nullement atteinte au principe «un enfant égale un enfant» puisque la dotation de base restera calculée en fonction de ce principe.

Ce sont les moyens supplémentaires liés au bien-être et à l'indexation, notamment sur les nouveaux montants, qui seront liés à une évolution basée sur la répartition des personnes physiques. Cela peut représenter un danger mais j'attire d'ores et déjà l'attention sur un point. Dès lors que la Flandre fera usage de son autonomie fiscale, par ailleurs fortement limitée, sa part contributive à l'impôt des personnes physiques sera moindre et, par ricochet, la part revenant au financement des

Communautés sur la base du rendement de l'impôt des personnes physiques, bénéficiera davantage aux francophones. C'est une conséquence qui mérite d'être évaluée mais qui, à tout le moins, est intéressante à souligner.

Deuxièmement, je me réjouis d'un refinancement direct des Communautés car je sais combien certains schémas circulaient pour envisager des refinancements indirects, notamment par la voie des Régions. Je ne souhaitais nullement que du côté francophone, un nouveau débat «régionalo-communautaire» s'ouvre pour savoir quelle devait être la place de la Communauté française par rapport aux Régions. Le choix qui a été fait a été utile pour garantir l'avenir de la Communauté française.

Nous serons, bien entendu, également attentifs à ce que les mécanismes liés à l'autonomie fiscale, notamment tous les points qui précisent qu'il ne peut y avoir de concurrence déloyale entre Régions, à ce que des mécanismes concrets, précis, préventifs soient instaurés par la loi spéciale et qu'on ait, dès lors, l'assurance, notamment suite à l'intervention du conseil supérieur des finances, qu'aucun dérapage dans la concurrence entre Régions du point de vue fiscal ne puisse être constaté, de même que le principe de la progressivité de l'impôt, qui est rappelé dans l'accord, soit sauvegardé, maintenu et, si nécessaire, renforcé.

Il y a un point de l'accord sur lequel j'ai exprimé les plus nettes réserves, voire ma franche opposition. Ce point de l'accord est l'héritage... (*Interruption de M. Lefevre*) Ne parlez pas trop vite, monsieur Lefevre !

Ce point de l'accord, disais-je, est l'héritage de l'accord de la Saint Michel de 1992. C'est l'accord que le PSC en particulier a accepté lorsqu'il a admis le principe de la régionalisation de la loi provinciale et communale.

Vous l'aviez d'autant plus admis que vous l'aviez inscrit dans la déclaration de révision de la Constitution de 1995.

(Interruptions sur les bancs du PSC)

Ne dites pas des choses fausses d'un point de vue historique. Lors de la déclaration de révision de la Constitution de 1995, celle que le PSC a votée, on a voté la révision de l'article de la Constitution qui ouvrait la voie à la régionalisation de la loi provinciale et communale.

Je dis simplement, messieurs, mesdames du PSC, que vous êtes très mal placés pour donner quelque leçon que ce soit sur le sujet. Je dis tout simplement qu'il n'y aura pas de régionalisation possible de la loi communale et provinciale si l'hypothèque constitutionnelle n'est pas levée au préalable. Dès lors, cela n'aura pas lieu sous cette législature puisque l'article 162 de la Constitution n'est pas soumis à révision.

Dans le cadre du débat, qui suivra la déclaration de révision de la Constitution qui s'avérera nécessaire, nous aurons la possibilité, si les partis francophones font front, d'exiger la contre-partie nécessaire à l'organisation d'un régime de protection des minorités.

C'est avec intérêt que j'ai entendu M. le Premier ministre dire qu'il faudra organiser dans la loi spéciale la garantie du régime des minorités. J'attends la traduction, dans la loi spéciale, de ce régime des minorités. Qu'on le veuille ou non, la convention-cadre sur la protection des minorités est une norme européenne à laquelle aucun Etat ne pourra se soustraire. Et si la convention-cadre en tant que telle ne peut pas être ratifiée dans un délai rapproché par le gouvernement belge, nous demanderons que ces principes soient repris dans la loi spéciale.

01.105 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, indien zou blijken dat de gemeentewet niet kan geregionaliseerd worden zonder grondwetsherziening, is het niet duidelijk of het FDF de wetten en de bijzondere wetten die hierop betrekking hebben, zal goedkeuren.

De **voorzitter:** Mijnheer Annemans, ik heb uw opmerking gehoord.

01.106 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de meerderheid is het over deze aangelegenheid blijkbaar niet eens. Hetzelfde geldt voor de ontwikkelingssamenwerking. We gaan een interessante tijd tegemoet!

01.107 Hugo Coveliers (VLD): Mijnheer de voorzitter, het Arbitragehof heeft een duidelijke uitspraak gedaan met betrekking tot de problematiek die de heer Annemans heeft aangehaald. Het is onze gewoonte dergelijke uitspraken te respecteren.

01.108 Jean-Pol Poncelet (PSC): Monsieur le président, je trouve tout de même que cette

discussion est singulière. En effet, nous venons d'entendre de la bouche d'un membre de la majorité que la décision prise par le gouvernement et annoncée hier par le premier ministre était nulle et non avenue et qu'elle ne serait pas mise en œuvre pendant l'actuelle législature.

Autant, tout à l'heure, le premier ministre a interrompu tout le monde, autant cela vaudrait la peine maintenant qu'il nous donne son point de vue par rapport à la position d'un membre de sa propre majorité.

Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, of het Arbitragehof zich hierover al dan niet heeft uitgesproken, is niet van belang. Ik stel enkel vast dat de regering een mededeling heeft gedaan die door een groot deel van de meerderheid blijkbaar niet wordt gesteund.

De **voorzitter:** De regering heeft straks nog de gelegenheid om te repliceren.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

*De vergadering wordt gesloten om 19.01 uur.
Volgende vergadering om 19.30 uur.
La séance est levée à 19.01 heures. Prochaine
séance à 19.30 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

donderdag

jeudi

19-10-2000

19-10-2000

14:15 uur

14:15 heures

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Bespreking van de verklaring van de regering (voortzetting)	1

Sprekers: **Marc Van Peel**, voorzitter van CVP-fractie, **Yves Leterme**, **Johan Vande Lanotte**, vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie, **Didier Reynders**, minister van Financiën, **Guy Verhofstadt**, eerste minister, **Dirk Pieters**, **Richard Fournaux**, **Daniel Bacquellaine**, voorzitter van PRL FDF MCC-fractie, **Hugo Coveliers**, voorzitter van VLD-fractie, **Aimé Desimpel**, **Jean-Pierre Viseur**, **Hagen Goyvaerts**, **Karine Lalieux**, **Alfons Borginon**, **Peter Vanvelthoven**, **Alexandra Colen**, **Jacques Lefevre**, **Leen Laenens**, **Ferdie Willems**, **Herman Van Rompuy**, **André Frédéric**, **Olivier Maingain**, **Gerolf Annemans**, voorzitter van VLAAMS BLOK-fractie, **Jean-Pol Poncelet**, voorzitter van PSC-fractie

SOMMAIRE

Excusés	1
Discussion de la déclaration du gouvernement continuation)	1

Orateurs: **Marc Van Peel**, président du groupe CVP, **Yves Leterme**, **Johan Vande Lanotte**, vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale, **Didier Reynders**, ministre des Finances, **Guy Verhofstadt**, premier ministre, **Dirk Pieters**, **Richard Fournaux**, **Daniel Bacquellaine**, président du groupe PRL FDF MCC, **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD, **Aimé Desimpel**, **Jean-Pierre Viseur**, **Hagen Goyvaerts**, **Karine Lalieux**, **Alfons Borginon**, **Peter Vanvelthoven**, **Alexandra Colen**, **Jacques Lefevre**, **Leen Laenens**, **Ferdie Willems**, **Herman Van Rompuy**, **André Frédéric**, **Olivier Maingain**, **Gerolf Annemans**, président du groupe VLAAMS BLOK, **Jean-Pol Poncelet**, président du groupe PSC

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 19 OKTOBER 2000

14:15 uur

SEANCE PLENIERE

du

JEUDI 19 OCTOBRE 2000

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.

De **voorzitter** : De vergadering is geopend.

Een reeks mededelingen en besluiten moeten ter kennis gebracht worden van de Kamer. Zij zullen in bijlage bij het integraal verslag van deze vergadering opgenomen worden.

Berichten van verhindering

Gezondheidsredenen : mevrn. Jacqueline Herzet, Claudine Drion, de h. Arnold Van Aperen
Met zending buitenslands : de h. Denis D'hondt
Interparlementaire Unie : de h. Erik Derycke
Raad van Europa : de h. Georges Clerfayt
NAVO : de h. André Schellens
Leden van de federale regering :
de h. Louis Michel, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken : met zending buitenslands

01 Bespreking van de verklaring van de regering (voortzetting)

De **voorzitter** : Wij zetten de bespreking van de verklaring van de regering voort.

01.01 Marc Van Peel (CVP): Het debat werd thematisch georganiseerd. Is het niet logisch dat de minister van Begroting aanwezig is nu het financiële hoofdstuk wordt behandeld?

De **voorzitter**: Ik zal minister Vande Lanotte laten oproepen.

01.02 Yves Leterme (CVP): Wij steunen een viertal doelstellingen van de regering. Een daarvan is de financiële uitbouw van het Zilverfonds. Het is ondertussen niet meer zeker dat de winst van de stijgende schuldafbouw naar het fonds zal gaan zoals aanvankelijk werd beloofd.

Op papier bestaat de belastinghervorming voor een

La séance est ouverte à 14.16 heures par M. Herman De Croo, président.

Le **président** : La séance est ouverte.

Une série de communications et de décisions doivent être portées à la connaissance de la Chambre. Elles seront reprises en annexe du compte rendu intégral de cette séance.

Excusés

Raisons de santé : Mmes Jacqueline Herzet, Claudine Drion, M. Arnold Van Aperen
Mission à l'étranger : M. Denis D'hondt
Union interparlementaire : M. Erik Derycke
Conseil de l'Europe : M. Georges Clerfayt
OTAN : M. André Schellens
Membre du gouvernement fédéral :
M. Louis Michel, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères : en mission à l'étranger.

01 Discussion de la déclaration du gouvernement continuation)

Le **président** : Nous poursuivons la discussion de la déclaration du gouvernement.

01.01 Marc Van Peel (CVP): Le débat a été organisé de façon thématique. Ne serait-il pas logique que le ministre du Budget assiste à l'examen du chapitre financier ?

Le **président**: Je vais faire appeler le ministre Vande Lanotte

01.02 Yves Leterme (CVP): Nous soutenons quatre objectifs du gouvernement, dont celui qui concerne le développement du Fonds de vieillissement. Plus rien ne garantit toutefois que les bénéfices du remboursement accéléré de la dette seront alloués au fonds, comme promis initialement.

groot deel uit het wegwerken van de fiscale discriminatie van gehuwden. Dit is een tweede element dat wij toejuichen.

Deze regering wenst de strijd tegen de fiscale fraude op te voeren. Ik hoop dat de nieuwe regeringscommissaris wel een meerwaarde zal zijn.

De gezondmaking van de overheidsfinanciën heeft heel wat offers gevraagd. Het is positief dat men de begrotingsorthodoxie wil respecteren. Dat is geen minuut te vroeg. In juli 1999 waarschuwde de heer Dirk Pieters de eerste minister ervoor dat alle beloften onmogelijk konden worden gerealiseerd. Toen wilde men hem niet horen: alles kon en alles kon tegelijk. Intussen staat iedereen weer met beide voeten op de grond. De Hoge Raad voor Financiën wordt gevolgd, maar het goudhamsterprincipe wordt nageleefd, zodat men uitgaat van een groei van 2,5 in plaats van 3,1 procent.

We willen de budgettaire stoerdoenerij relativeren. De Hoge Raad voor Financiën stelt dat de conjunctuurgezuiverde en structurele evolutie van de schuld als basis moet worden genomen om de resultaten te evalueren. Wanneer we dit principe hanteren stellen we vast dat er nog nooit zo zwak werd gescoord op het vlak van de structurele sanering van de begroting sinds 1993. De vorige regering deed het op dat vlak zes keer beter. Een regeringsmaatregel hoeft niet altijd gericht zijn op de opbouw van een reserve, maar moet wel steeds de verdere afbouw van de schuldenlast nastreven, zeker in tijden van hoogconjunctuur. Nu mag men niet versagen. Het gevaar bestaat immers dat wanneer de conjunctuur weer omslaat over een aantal jaren, men spijt zal hebben dat men niet meer heeft gesaneerd.

01.03 Minister **Johan Vande Lanotte** : We hebben vorig jaar ook al gedaan wat de Hoge Raad voor Financiën adviseerde, nu doen we dat opnieuw, alleen zijn we wat voorzichtiger met de groeivoorzichten. Als we de adviezen niet volgen en op vraag van de CVP meer doen, dan kan men een volgende keer ook minder doen. Door het bereiken van het evenwicht kan de inspanning stilaan kleiner worden dan toen het tekort nog 6 à 7 procent was.

Sur papier, une grande partie de la réforme des impôts vise à mettre fin à la discrimination fiscale que subissent les couples mariés. Voilà une deuxième raison de nous réjouir.

Le gouvernement entend intensifier la lutte contre la fraude fiscale. J'espère que le commissaire du gouvernement chargé de mener cette lutte apportera une plus-value.

L'assainissement des finances publiques a exigé de nombreux sacrifices. Je me réjouis d'entendre que l'on souhaite respecter l'orthodoxie budgétaire. Ce n'est pas trop tôt. En juillet 1999, Dirk Pieters mettait le premier ministre en garde, estimant qu'il serait impossible de réaliser toutes les promesses. On n'a pas voulu l'écouter : à ses yeux tout était possible et tout était possible en même temps. Depuis, chacun est redescendu sur terre. Il est tenu compte de l'avis du Conseil supérieur des Finances, mais le principe du hamster est respecté puisque les calculs s'appuient sur une croissance de 2,5% et non de 3,1%.

Nous voudrions dénoncer les gesticulations budgétaires du gouvernement. Le Conseil supérieur des Finances dit que, pour évaluer les résultats, il faut se fonder sur une évolution structurelle et hors conjoncture de la dette. Si nous appliquons ce principe, nous constatons que l'on n'a jamais atteint des résultats aussi médiocres sur le plan de l'assainissement structurel du budget depuis 1993. A l'époque, le gouvernement avait fait six fois mieux.. Une mesure gouvernementale ne doit pas nécessairement viser à constituer une réserve, mais doit tendre au démantèlement continué de la charge de la dette, à plus forte raison en période de haute conjoncture. Aujourd'hui, il ne faut pas abdiquer cette ambition. En effet, si la tendance conjoncturelle devait à nouveau s'inverser on risquerait dans quelques années de se mordre les doigts pour n'avoir pas suffisamment assaini les finances publiques.

01.03 **Johan Vande Lanotte** , ministre : L'an dernier déjà, nous avons suivi les recommandations du Conseil supérieur des Finances et, cette année, nous faisons de même, à cette différence près que nous nous montrons un peu plus prudents en ce qui concerne les perspectives de croissance. Si, la demande du CVP, nous ne suivions pas ces avis et assainissions davantage, nous devrions faire moins la fois prochaine.

La réalisation de l'équilibre budgétaire nous autorisera à fournir graduellement moins d'efforts à l'époque où le solde net à financer oscillait encore

entre 6 et 7 %.

01.04 Yves Leterme (CVP): De norm naleven is gemakkelijker als er een hoogconjunctuur is. Men moet er rekening mee houden dat die conjunctuur tijdelijk is. Zal deze coalitie nog even gesmeerd lopen als de conjunctuur minder gunstig is?

01.04 Yves Leterme (CVP): Il est plus facile de respecter la norme en période de haute conjoncture. Il faut tenir compte du caractère temporaire de cette conjoncture. Votre coalition fonctionnera-t-elle aussi bien lorsque la conjoncture sera moins favorable ?

01.05 Minister Johan Vande Lanotte : De voorbije zeven jaar was de groei iets meer dan 2,5 procent. Daar gaan ook wij van uit en dat is voorzichtig.

01.05 Johan Vande Lanotte , ministre : Durant les sept dernières années, la croissance s'est élevée à un plus de 2,5%. C'est le taux sur lequel nous nous sommes également fondés, faisant ainsi preuve de prudence.

01.06 Yves Leterme (CVP): We willen enkel waarschuwen voor een conjuncturomslag. We mogen ons niet blind staren op het succesverhaal. Verschillende elementen, zoals de aanhoudende hoge olieprijs, wijzen op een vertraging van de conjunctuur. We willen geen paniek uitlokken, maar enkel oproepen tot ernst en voorzichtigheid. We steunen natuurlijk ook het voorstel om de fiscale discriminatie van de gehuwden weg te werken. Ook de verlaging van de sociale lasten op arbeid schatten we positief in. Niettemin had men het plan-Reynders nog gezins- en milieuvriendelijker kunnen bijstellen. Zo pleiten we voor de afschaffing van de registratierechten op gezinswoningen, zodat mensen makkelijker kunnen verhuizen naar de plaats van tewerkstelling. Ik denk dat de groenen zich hierin zullen terugvinden.

01.06 Yves Leterme (CVP): Nous voulons uniquement vous mettre en garde contre un renversement de la conjoncture. Nous ne devons pas nous laisser aveugler par l'euphorie du succès. Plusieurs indicateurs, comme le niveau élevé des prix du pétrole, laissent entrevoir un ralentissement de la conjoncture. Loin de nous la volonté de semer la panique, mais nous appelons à la prudence et au sérieux.

Bien sûr, nous soutenons la proposition de supprimer la discrimination fiscale au détriment des couples mariés. La réduction des charges sociales qui grèvent le travail est également un élément positif à nos yeux. Néanmoins, le plan Reynders aurait pu favoriser davantage les ménages et l'environnement. Nous plaçons ainsi pour la suppression des droits d'enregistrement sur les logements des ménages, ce qui devrait permettre aux gens de déménager plus facilement vers le lieu de travail. Je pense que les Verts pourraient approuver cette proposition.

Vanuit Agalev-Ecolo werd aangedrongen op een groenere belastinghervorming. Minister Reynders stelde een tabel op met de vier assen van de hervorming. De ecologisch as krijgt vier miljard van de ruim 134 miljard. Dat is blijkbaar het gewicht van de groenen.

Le groupe Ecolo-Agalev a plaidé pour une réforme fiscale plus verte. Le ministre Reynders a brossé un tableau reprenant les quatre axes de cette réforme. Sur les 135 milliards dépensés pour la réforme fiscale, l'axe écologique n'en représente que 4. Manifestement, ce chiffre correspond au poids politique des verts.

Wij hebben na deze positieve kanttekeningen ook meer kritische vragen en bedenkingen. We constateren dat ook binnen de regering vragen leven. Blijkbaar wil de regering niet alle fiscale discriminaties van het huwelijk wegwerken. Ons voorstel, vorig jaar ingediend, doet dat wel.

Après ces observations positives, nous souhaitons également émettre quelques observations plus critiques. Nous constatons que des questions subsistent au sein du gouvernement. Celui-ci ne souhaiterait pas mettre fin à toutes les discriminations fiscales envers les personnes mariées alors que la proposition que nous avons déposée l'année dernière abolissait toutes ces discriminations.

Het is evenmin helemaal duidelijk hoe de fasering van het belastingplan zal worden ingevuld. Op korte termijn moet men niet te veel verwachten. Zullen alle maatregelen geleidelijk worden ingevoerd of komt de ene maatregel vóór de andere? Wanneer

Par ailleurs, on ne voit pas davantage comment les différentes mesures du plan fiscal seront étalées dans le temps. À court terme, il ne faut pas

komt het wegwerken van de fiscale discriminatie voor het huwelijk aan bod?

s'attendre à grand-chose. Les mesures seront-elles toutes instaurées simultanément mais progressivement ou se succéderont-elles ? Quand l'abolition de la discrimination fiscale des personnes mariées sera-t-elle abordée ?

Heel wat signalen wezen er de laatste maanden op dat de fiscale discriminatie van gehuwden voor deze regering geen prioriteit is.

Au cours de ces derniers mois, de nombreux signaux ont indiqué que la discrimination fiscale à l'encontre des personnes mariées ne constituait pas une priorité pour votre gouvernement.

Er is ook onduidelijkheid over het tijdstip waarop de burgers de gevolgen van de belastinghervorming zullen voelen. De eerste minister verklaarde dinsdag in deze zaal en op televisie dat de belastinghervorming reeds gedeeltelijk zal gelden voor de inkomens van 2001. Dat dit effectief zo zal zijn, blijft twijfelachtig, want volgens de tabel zou in 2002 de weerslag van de fiscale hervorming slechts 10 miljard bedragen.

Un certain flou entoure par ailleurs le moment où les citoyens ressentiront les effets de la réforme fiscale. Mardi, dans cet hémicycle, ainsi qu'à la télévision, le premier ministre a déclaré que la réforme fiscale influencerait déjà partiellement sur les revenus de 2001. Il est permis d'en douter encore car, selon les tableaux, l'incidence de la réforme fiscale en 2002 ne serait que 10 milliards.

01.07 Minister **Didier Reynders** : De fiscale hervorming geldt voor de inkomens van 2001 tot 2004. De impact op begrotingsvlak zal gelden tussen 2001 en 2006. Oorspronkelijk was dat respectievelijk 2003 en 2005; alles loopt dus één jaartje langer. Er is een verschil tussen de fiscale hervorming van inkomens en van de bedrijfsvoorheffing. Inzake bedrijfsvoorheffing zal men volgend jaar slechts de afschaffing van de eerste schijf van de crisisbelasting voelen.

01.07 **Didier Reynders**, ministre : La réforme fiscale s'appliquera aux revenus de 2001 à 2004. Son incidence sur le plan budgétaire se fera sentir entre 2001 et 2006. Initialement, il était prévu qu'elle produirait ses effets entre 2003 et 2005. Par conséquent, l'ensemble de la réforme durera une petite année de plus. Il y a une différence entre la réforme fiscale des revenus et celle du précompte professionnel. En ce qui concerne ce dernier, nos concitoyens ne bénéficieront concrètement, l'année prochaine, que de la suppression de la première tranche de la cotisation de crise.

01.08 **Yves Leterme** (CVP): De maatregelen die betrekking hebben op de inkomens 2001 zullen dus niet te merken zijn in de bedrijfsvoorheffing van dat jaar.

01.08 **Yves Leterme** (CVP): Les mesures relatives aux revenus 2001 ne seront donc pas perceptibles dans le précompte professionnel de cette année-là.

01.09 Minister **Didier Reynders** : De bedrijfsverheffing zal alleen rekening houden met de vermindering van de crisisbijdrage.

01.09 **Didier Reynders**, ministre: Le précompte professionnel ne reflétera que la réduction de la cotisation de crise.

01.10 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : De heer Leterme probeert mist te spuiten: hij kent het verschil tussen inkomstenjaar en aanslagjaar voldoende. In 2002 zullen de gevolgen van de belastinghervorming voor de inkomens van 2001 duidelijk zijn. In 2001 zullen de afschaffing van de crisisbelasting en de indexering voelbaar worden. Dan zal er een vermindering zijn met 3 procent. In 2002, als de dalende inkomstenbelasting voelbaar wordt, wordt dit 5 procent, in 2003 8 procent, in 2004 9 procent en in 2005 12 procent.

01.10 **Guy Verhofstadt**, premier ministre : M. Leterme cherche à dresser un rideau de fumée. Il connaît parfaitement la différence entre l'année des revenus et l'exercice d'imposition. En 2002, nos concitoyens ressentiront concrètement les effets de la réforme fiscale pour les revenus de 2001. En 2001, la suppression de la cotisation de crise et l'indexation seront perceptibles. Une réduction de 3 % interviendra ensuite. En 2002, lorsque la baisse des impôts sur les revenus sera tangible, cette réduction sera de 5 %. En 2003, elle sera de 8 %, en 2004 de 9 % et en 2005 de 12 %.

01.11 **Yves Leterme** (CVP): De heer Karel De

01.11 **Yves Leterme** (CVP): M. Karel De Gucht

Gucht verklaarde dat na één jaar regeren de personenbelasting met 10 procent zou zijn verminderd. Dat was dus volksverlakkerij.

Betreffende het belastingplan verklaart de eerste minister dat er voor de inkomensbelasting in 2001 nog geen effecten zullen zijn. Dat is het tegenovergestelde van wat hij eergisteren in dit halfroond en op *Canvas* verklaarde.

01.12 Minister **Didier Reynders** : De verscheidene zaken moeten duidelijk van elkaar worden onderscheiden. Alle fiscale maatregelen werden op de begroting ingeschreven. Voorts mag ook niet uit het oog worden verloren dat wij ervoor zorgen dat de facturen van de vorige regering zoals bijvoorbeeld de “dioxinefactuur” verder worden afgelost.

01.13 **Yves Leterme** (CVP): Waar haalt de minister het lef om te verwijzen naar zijn voorgangers als hij zelf zwaait met een verkiezingspamflet voor 2003 dat pas zijn volle uitwerking heeft in 2006! Het is vandaag duidelijk dat er in 2001 geen voelbaar effect zal zijn van de belastingverlaging. De relatieve omvang voor wat deze regering zal realiseren op het fiscale vlak is beperkt. De belastingverlaging zal net voor de volgende verkiezingen zo'n 9.000 frank opbrengen voor een modaal gezin. De gestegen brandstofprijzen kosten elk modaal gezin nu al ruim 10.000 frank extra belastingen per jaar. Deze regering pakt de mensen meer af dan ze teruggeeft.

In de regeringsverklaring werd vermeld dat tegen het einde van deze legislatuur de globale fiscale en parafiscale druk gevoelig zou zijn afgenomen. Dit is echter niet in overeenstemming met de realiteit. De globale fiscale druk zal in 2003 zelfs hoger zijn dan in 1999! Vorig jaar noemde minister Reynders mijn conclusie voorbarig. Nu wordt ze realiteit. Ik baseer mijn stelling op cijfers van de eerste minister zelf.

De ontvangsten uit belastingen bedroegen vorig jaar 138 miljard. Deze zullen tegen het einde van dit jaar met 1,5 procent van het bruto binnenlands product zijn gestegen. De fiscale druk in 1999 bedroeg 28,6 procent BBP. In 2003 zal dat 30,6 procent zijn. Deze regering stevent af op een mislukking!

De belastinghervorming is niet meer dan een zogenaamde vermindering van de fiscale druk, zonder rekening te houden met de meerinkomsten

avait annoncé une réduction de 10% des impôts des personnes physiques après un an de pouvoir. Il s'agissait donc d'une tromperie.

En ce qui concerne le plan fiscal, le premier ministre a déclaré qu'en 2001, aucun effet se ferait ressentir en matière d'impôts sur les revenus. Ces propos contredisent ceux qu'il a tenus avant-hier dans cet hémicycle et sur la chaîne « Canvas ».

01.12 **Didier Reynders** , ministre: Monsieur le président, il importe de bien faire la différence. L'ensemble des dispositions fiscales sont budgétisées, sans oublier que nous continuons à assurer le paiement des factures du gouvernement précédent. Je pense au dossier « dioxine », par exemple

01.13 **Yves Leterme** (CVP): Le ministre se permet de montrer du doigt ses prédécesseurs tout en brandissant lui-même pour les élections de 2003 un tract électoral qui ne produira ses effets qu'en 2006. Il ne manque pas de culot !

Il est d'ores et déjà clair que la réduction d'impôt annoncée ne se fera pas sentir en 2001. Les réalisations du gouvernement sur le plan fiscal seront relativement limitées. La diminution des impôts aura rapporté quelque 9.000 francs à un ménage moyen à la veille des prochaines élections. Mais ce même ménage moyen devra par ailleurs déboursier plus de 10.000 francs en taxes supplémentaires en raison de l'augmentation des prix du pétrole. Bref, ce gouvernement prend plus qu'il ne donne.

La déclaration de gouvernement stipule que d'ici à la fin de la législature, la pression fiscale et parafiscale aura sensiblement diminué, ce qui est contraire à la réalité puisque le niveau de pression fiscale en 2003 dépassera celui de 1999 ! L'année passée, M. Reynders avait jugé ma conclusion prématurée mais aujourd'hui elle se confirme. Je fonde ma thèse sur les chiffres fournis par le premier ministre en personne.

Les recettes fiscales s'élevaient l'an passé à 138 milliards. D'ici à la fin de l'année, elles atteindront 1,5% du produit intérieur brut. La pression fiscale en 1999 s'élevait à 28,6% du PIB. En 2003, on atteindra 30,6%. Ce gouvernement court à l'échec.

La réforme fiscale n'est rien d'autre qu'une réduction de la pression fiscale qui ne tient aucun compte des recettes supplémentaires perçues du

uit de hoge brandstofprijzen. Daaruit kan alleen een gestegen fiscale druk worden afgeleid.

fait de l'augmentation des prix du carburant. Cette augmentation a nécessairement pour effet d'accroître la pression fiscale.

01.14 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : De heer Leterme beweerde zonet dat de fiscale druk in 2000 30 procent bedraagt en in 2003 zal stijgen tot 30,6 procent. Zijn raming van de ontvangsten en de verhouding met het BBP klopt echter niet met de economische prognoses tot 2005, onder meer van de Nationale Bank. Die prognoses geven een daling van 30 naar 29,4 procent van het BBP.

01.14 **Guy Verhofstadt** , premier ministre : M. Leterme vient d'affirmer que la pression fiscale est de 30 pour cent en l'an 2000 et qu'elle passera à 30,6 pour cent en 2003. Son estimation des recettes et de leur rapport au PIB n'est cependant pas conforme aux projections économiques jusqu'à 2005 mises en avant, notamment, par la Banque nationale. Selon ces projections, la pression fiscale passerait de 30 pour cent à 29,4 pour cent du PIB.

01.15 **Yves Leterme** (CVP): Onze cijfers zijn gebaseerd op de werkelijke evolutie van de belastingontvangsten, afkomstig van de administratie. In de voetnoten van onze raming wordt wel degelijk rekening gehouden met het afschaffen van de crisisbelasting.

01.15 **Yves Leterme** (CVP): Nos chiffres, fournis par l'administration, se fondent sur l'évolution réelle des recettes fiscales. Les notes en bas de page de notre évaluation tiennent véritablement compte de la suppression de l'impôt de crise.

01.16 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Het is een intellectuele oneerlijkheid van formaat gebruik te maken van foutieve cijfers. (*Applaus*)

01.16 **Guy Verhofstadt** , premier ministre : L'utilisation de chiffres erronés est intellectuellement malhonnête (*Applaudissements*)

01.17 **Dirk Pieters** (CVP): De eerste minister beweert dat de fiscale druk in 2000 niet zal stijgen. Over enkele maanden zullen we dit met de precieze cijfers kunnen natrekken.

01.17 **Dirk Pieters** (CVP): Le premier ministre affirme que la pression fiscale n'augmentera pas en 2000. Dans quelques mois, nous pourrons juger sur pièce, sur la base de chiffres précis.

01.18 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Als er foute cijfers worden gebruikt door de heer Leterme om zijn stelling te onderbouwen, dan moet dit nu worden rechtgezet.

01.18 **Guy Verhofstadt** , premier ministre : Si M. Leterme utilise des chiffres erronés pour fonder sa position, il est temps de rectifier le tir.

01.19 **Yves Leterme** (CVP): Elke maand zullen we de fiscale druk volgen en we zullen zien waar we uitkomen. (*Applaus bij de CVP*)

01.19 **Yves Leterme** (CVP): Chaque mois, nous suivrons l'évolution de la pression fiscale et nous verrons bien à quoi cela nous mènera. (*Applaudissements sur les bancs du CVP*)

01.20 **Richard Fournaux** (PSC): Mijnheer de eerste minister, u bent een zelfverklaard aanhanger van de nieuwe politieke cultuur. Bepaalde punten uit het regeringsbeleid kunnen sommige parlementsleden van de oppositie wel bekoren. Ten slotte heeft men in het verleden niet zo'n slecht werk geleverd! De socialisten en wijzelf hebben veel vooruitgang op fiscaal gebied geboekt waarvan de meerderheid nu de vruchten kan plukken. De zwart-wit-visie van sommige leden van de huidige meerderheid, die beweren dat vroeger alles slecht ging en nu alles goed gaat, is onduidelijk.

01.20 **Richard Fournaux** (PSC): Monsieur le premier ministre, vous vous affirmez sans cesse adepte de la nouvelle culture politique.

Certains parlementaires de l'opposition peuvent trouver du bon dans la politique de la majorité.

Finalement, on n'a pas si mal travaillé dans le passé ! Les socialistes et nous avons bien avancé dans le domaine fiscal en permettant à la majorité d'en recueillir, aujourd'hui, l'héritage. Le discours manichéen de certains membres de la majorité actuelle, visant à dire qu'hier, tout allait mal et qu'aujourd'hui, tout va bien, est insupportable.

Ik aanvaard dus niet wat u hier gisteren heeft verklaard! De "stoelendans" bij de PRL doet tevens twijfels rijzen over de totstandkoming van een

Monsieur Bacquelaine, je n'accepte pas le discours

“duurzame nieuwe politieke cultuur”.

01.21 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Ik had niet gedacht dat dit de heer Fournaux zo diep zou raken. De situatie is verbeterd dankzij de burger. De Belgen moeten nu de vruchten kunnen plukken van de economische relance. De heer Fournaux is het duidelijk niet gewend te moeten praten over een begroting in evenwicht of een verlichting van de belastingdruk. Ik begrijp dat hij het daar moeilijk mee heeft, en dat hij dit nieuwe discours nog niet kan behappen.

01.22

Richard Fournaux (PSC): Telkens als de heer Bacquelaine dit toontje aanslaat, heeft hij het op ons gemunt, maar hier worden ook leden uit zijn eigen meerderheid gevisieerd. Wanneer men het heeft over het fiscale verleden van dit land, komt de PS immers in nauwe schoentjes te staan.

Mijnheer de eerste minister, u wil dat er een administratieve vereenvoudiging komt. Ik nodig u uit dit project tot een goed einde te brengen. Het laatste document dat mevrouw André als regeringscommissaris verstuurde, was 72 bladzijden lang en vrij obscuur. Wanneer een minister een beslissing neemt, moet hij toch enigszins op dezelfde golflengte zitten als zijn administratie. Ik zou erg blij zijn als u uw beloften kon waarmaken.

U doet er goed aan de fiscale fraude aan te pakken, maar men mag daar geen ideologisch strijdpunt van maken. De eerste bedrijven die men in het vizier nam, waren meestal de kleinste; zij vonden dan ook dat ze het slachtoffer waren van een heksenjacht.

01.23 Minister Didier Reynders : De heer Fournaux heeft gelijk. De laatste jaren heeft men het vaak op de kleine belastingplichtigen gemunt. Als de heer Fournaux wil weten wie hiertoe opdracht gaf, kan hij een fractievergadering beleggen.

Voortaan zal men zich concentreren op de grote dossiers waarvan sommige mij niet door mijn voorganger werden overgemaakt en die tot persoonlijke aanvallen tegen de ambtenaren van mijn departement leidden.

Wij hebben met de procureurs-generaal twee protocolakkoorden betreffende de fraude inzake

que vous avez tenu hier ! De plus, la « lutte des places » à laquelle se livre le PRL laisse dubitatif quant à l'avènement d'une « nouvelle culture politique durable » pour vous paraphraser.

01.21 Daniel Bacquelaine (PRL FDF MCC): Je ne pensais pas avoir touché à ce point M. Fournaux. C'est grâce aux citoyens que la situation est meilleure. Les Belges doivent pouvoir bénéficier des retombées de cette embellie.

M. Fournaux n'est sans doute pas habitué à parler d'équilibre budgétaire ou de diminution de la pression fiscale. Je comprends que cela le gêne et qu'il soit en décalage par rapport à ce nouveau discours.

01.22

Richard Fournaux (PSC): Chaque fois que M. Bacquelaine parle de cette façon, c'est nous qu'il vise, mais aussi des membres de sa propre majorité. Le PS est, en effet, souvent placé en porte-à-faux quand on évoque le passé fiscal du pays.

Vous avez souhaité, Monsieur le premier ministre, une simplification administrative. Je vous invite à faire aboutir ce projet. Le dernier document envoyé par Mme André en tant que commissaire du gouvernement compte 72 pages et est assez obscur ! Lorsqu'un ministre prend une décision, une certaine communauté d'esprit doit exister entre lui et son administration. Je souhaiterais donc que vos effets d'annonce se concrétisent.

Ensuite, même si vous avez raison de combattre la fraude fiscale, il ne faut pas en faire une question idéologique. Les premières entreprises touchées étaient souvent les plus petites ; elles avaient l'impression d'être victimes d'une chasse aux sorcières.

01.23 Didier Reynders, ministre: M. Fournaux a raison. On s'est souvent, ces dernières années, acharné sur de petits contribuables. Il faut organiser une réunion de groupe pour voir d'où venaient ces instructions.

On se concentrera désormais sur les grands dossiers, dont certains ne m'ont pas été remis par mon prédécesseur, et qui sont à l'origine d'attaques personnelles contre des agents de mon département.

Nous avons passé deux protocoles avec les procureurs généraux sur la fraude sur les produits

olieproducten en de BTW-carrousel gesloten. Om de georganiseerde financiële misdaad te bestrijden en de tendens van de jongste jaren om te keren, zullen verscheidene BBI-ambtenaren onder het gezag van magistraten worden geplaatst. *(Applaus bij de PRL FDF MCC en de VLD)*

01.24 Richard Fournaux (PSC): Als u in die geest wil werken, dan zal u zelfs in de oppositie steun vinden. Wij willen allen de witteboordencriminaliteit bestrijden. Ook de heren Maystadt en Viseur hebben die aangepakt.

Mijnheer de eerste minister, uw wil de arbeidskost enkel via de fiscaliteit verlagen. Sluit dat aan op de maatregelen die vroeger al waren voorgesteld of is dat een koerswijziging?

Tal van ministers hebben nadrukkelijk verklaard dat de vruchten van de economische groei alle lagen van de bevolking ten goede moeten komen.

U heeft echter de gepensioneerde kleine zelfstandigen over het hoofd gezien. Vanaf 2005 zal hun pensioen met 6 procent worden opgetrokken, wat neerkomt op 1.200 tot 1.500 frank. Dat is fundamenteel onrechtvaardig. Kan men voor die mensen niet wat meer doen?

Ik ben ook gemeentemandataris, en ik maak me ook zorgen over de consequenties van al uw maatregelen voor de gemeentelijke financiën. Wij hebben de minister van Binnenlandse Zaken al vragen gesteld over de gevolgen van de fusie van de politiediensten. Als antwoord kregen we te horen dat het om een broekzak-vestzakoperatie zou gaan, wat u ook bevestigd heeft. Niettemin lees ik in een document van een door uzelf ingestelde werkgroep dat de gemeenten meer rijkswachters te hunnen laste zullen moeten nemen. Heeft men ons dan belogen? *(Applaus)*

01.25 Hugo Coveliers (VLD): De veiligheidsnorm wordt bepaald voor het hele land. Wie die norm in het verleden niet haalde, zal de nodige inspanningen moeten doen.

01.26 Eerste minister Guy Verhofstadt : De minister van Binnenlandse Zaken zal straks antwoorden. Wat ik heb gezegd, klopt. Wie in het verleden echter niet het nodige deed, zal zich natuurlijk moeten aanpassen.

01.27 Richard Fournaux (PSC): Wij weten dat er

pétroliers et sur les carrousels à la TVA. Des agents de l'ISI travailleront sous l'autorité de magistrats afin de lutter contre la délinquance financière organisée et pour inverser la tendance des dernières années. *(Applaudissements sur les bancs du PRL FDF MCC et du VLD).*

01.24 Richard Fournaux (PSC): Si vous voulez travailler dans cet esprit, vous trouverez de l'aide, même dans l'opposition. Nous dénonçons tous la criminalité en col blanc. MM. Maystadt et Viseur s'y étaient attaqués eux aussi.

Monsieur le premier ministre, vous souhaitez utiliser la seule fiscalité pour réduire le coût du travail. Est-ce la suite de ce qui avait été prévu précédemment ou est-ce un changement de méthode ?

Beaucoup de ministres ont eu à cœur de préciser que toutes les couches de la population devaient bénéficier des fruits de la croissance.

Or, vous avez oublié les petits indépendants retraités. A partir de 2005, ils recevront une augmentation de 6%, soit de 1.200 à 1.500 francs. Il y a là une injustice fondamentale. N'y a-t-il pas quelque chose à faire pour cette catégorie socioprofessionnelle ?

Moi aussi, je suis aussi un mandataire communal. Je m'inquiète donc de l'impact de toutes vos mesures sur les finances des communes. Nous avons déjà interrogé le ministre de l'Intérieur sur l'impact de la fusion des polices. La réponse a été que cet impact serait neutre, ce que vous avez confirmé. Cependant, dans un document d'un groupe de travail que vous avez créé, je lis que les communes devront prendre davantage de gendarmes en charge. On nous aurait donc menti? *(Applaudissements)*

01.25 Hugo Coveliers (VLD): La norme de sécurité est déterminée pour l'ensemble du pays. Ceux qui, par le passé, ne sont pas parvenus à la respecter, devront accomplir les efforts nécessaires.

01.26 Guy Verhofstadt , premier ministre : Le ministre de l'Intérieur répondra plus tard. Quant à mes déclarations, elles sont exactes. Ceux qui n'ont pas fait le nécessaire par le passé, devront évidemment s'adapter.

01.27 Richard Fournaux (PSC): Nous savons qu'il

tussen het noorden en het zuiden des lands enorme verschillen zijn inzake organisatie en financiering van de politiediensten.

01.28 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Dat heeft niets te maken met het communautaire aspect !

01.29 **Richard Fournaux** (PSC): Als u ons zegt dat de fusie van de politiediensten een broekzakvestzakoperatie is, zullen er geen problemen rijzen.

01.30 **Aimé Desimpel** (VLD): De regering kondigt een gefaseerde fiscale hervorming aan omdat onze fiscale druk te hoog ligt in vergelijking met onze buurlanden. Het verschil met het Europees gemiddelde bedraagt 4,7 procent BBP en met het OESO-gemiddelde 9,1 procent BBP. Dat weegt zwaar op onze economie. De fiscale druk moest dalen en de werkloosheidsvallen moesten worden verholpen.

Het totaal aan fiscale maatregelen inzake personenbelasting bedraagt 69 miljard. Bovendien zijn er fiscale maatregelen inzake de mobiliteitsproblematiek, namelijk voor het woon-werkverkeer. Het spanningsveld in de fiscale tarieven tussen actieven en niet-actieven wordt rechtvaardiger.

De regering werkt daarnaast de fiscale discriminatie tussen gehuwden en samenwonenden weg, een andere bekommernis van de VLD. De verschillende fiscale behandeling beantwoordt niet langer aan de maatschappelijke realiteit. De budgettaire weerslag beloopt 59 miljard frank voor de vier maatregelen in dit verband. De vorige regering bleef hier in gebreke.

De VLD staat ook achter de maatregelen die rekening houden met kinderlast, goed voor 5 miljard frank.

De VLD steunt ook de maatregelen rond energiebesparing in de woonsector.

Ik roep daarnaast op de horeca- en de bouwsector niet uit het oog te verliezen. De VLD is vragende partij voor een verlaagd BTW-tarief voor de bouwsector en voor een volledig fiscaal in aanmerking nemen van hotel- en restaurantkosten. Dat moet beide sectoren een nieuw elan geven.

existe une différence énorme dans l'organisation et le financement des polices, selon que l'on est dans le Nord ou le Sud du pays.

01.28 **Guy Verhofstadt** , premier ministre: Cela n'a rien à voir avec le communautaire !

01.29 **Richard Fournaux** (PSC): Si vous nous répondez que l'impact de la fusion des polices sera neutre, il n'y aura aucun problème.

01.30 **Aimé Desimpel** (VLD): Le gouvernement annonce une réforme fiscale en plusieurs phases parce que la pression fiscale est trop importante par comparaison avec les pays voisins. La différence avec la moyenne européenne s'élève à 4,7% du PIB et la différence avec la moyenne des pays de l'OCDE à 9,1 % du PIB. Cette situation constitue une lourde charge pour notre économie. Il fallait réduire la pression fiscale et éliminer les pièges du chômage.

Les mesures fiscales relatives à l'impôt des personnes physiques représentent au total 69 milliards. Par ailleurs, des mesures fiscales sont proposées dans le domaine de la mobilité, notamment en ce qui concerne les déplacements entre le domicile et le lieu de travail. Les écarts entre les taux d'imposition pour les actifs et les non-actifs deviennent plus équitables.

Le gouvernement répond à une autre des préoccupations du VLD en gommant la discrimination qui existait entre les couples mariés et les co-habitants. Cette discrimination fiscale ne colle plus à la réalité sociale. L'impact budgétaire des quatre mesures concernées s'élève à 49 milliards de francs. Le gouvernement précédent n'a pas été en mesure d'obtenir ce résultat.

Le VLD soutient également les mesures qui tiennent compte du nombre d'enfants à charge, ce qui représente un montant de 5 milliards de francs.

Il adhère par ailleurs aux mesures prises en matière d'économie d'énergie dans le secteur de l'habitation.

Parallèlement à cela, je demande de ne pas oublier le secteur Horeca et celui de la construction . Le VLD souhaite que le secteur de la construction puisse bénéficier d'un abaissement de la TVA et que les hôtels et restaurants puissent déduire intégralement leurs coûts sur le plan fiscal. Ces mesures permettraient de donner une nouvelle impulsion à ces deux secteurs.

De regering kondigt ook een hervorming van de vennootschapsbelasting aan om bedrijven aan te trekken en hen ook definitief binnen onze grenzen te houden. We moeten erop toezien dat wij niet de hoogste vennootschapsbelasting van Europa hebben. Het nominaal tarief ligt op 40 procent in België. Het Europees gemiddelde is 36 procent. Zo een verlaging moet budgettair worden gecompenseerd met een vermindering van de aftrekposten en de fiscale stimuli. Wanneer zullen de verlagingen van de vennootschapsbelasting worden uitgevoerd, zodat we gelijke tred houden met onze buurlanden?

Wanneer wordt de verlaging van de bruto-loonkost, die dit jaar 32.000 frank bedraagt, uitgevoerd? Wat zijn de vooruitzichten voor de competitiviteit van onze bedrijven?

01.31 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Voor maatregelen inzake vennootschapsbelasting wachten wij op het verslag tegen januari 2001, waarna we maatregelen zullen nemen inzake een basistarief en een verlaagd tarief.

Wat de verlaging van de brutoloonkost betreft, zal eind 2001 een evaluatie plaatsvinden. Bij positieve resultaten inzake tewerkstelling en terugverdieneffect wordt de verlaging met 32.000 frank nogmaals toegekend in 2002. Dat staat in het regeerakkoord.

Wij zullen het interprofessioneel akkoord evalueren in functie van de wet op de competitiviteit van de ondernemingen, waarin ook vorming en loonnorm aan bod komen.

01.32 **Marc Van Peel** (CVP): Ik dacht dat de essentie van de maatregelen voor vennootschappen een doorzichtiger structuur was en dat een verlaging budgettair neutraal moest zijn.

01.33 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : Dit is een juiste beschrijving, maar dat betekent niet dat de maatregel neutraal is ten opzichte van de investeringen. Het huidige nominaal tarief van 40,7 procent schrikt bedrijven af, omdat ze het reële tarief na aftrekken en stimuli niet kennen.

01.34 **Aimé Desimpel** (VLD): Wij willen dat ook andere maatregelen met betrekking tot de vennootschapsbelasting worden onderzocht. Kan de aanvullende crisisbijdrage van 3 procent worden

Le gouvernement nous a également annoncé la mise en œuvre d'une réforme de l'impôt des sociétés pour renforcer l'attrait de notre pays et faire en sorte que des entreprises s'y installent définitivement. Nous devons veiller à ce que l'impôt des sociétés ne soit pas le plus élevé d'Europe. En Belgique, le taux nominal s'élève à 40% alors que la moyenne européenne est de 36%. Une telle baisse doit être compensée au niveau budgétaire par une diminution des postes déductibles et des incitants fiscaux. Dans la perspective d'une harmonisation par rapport aux pays limitrophes, quand peut-on escompter l'entrée en vigueur de cette diminution de l'impôt des sociétés? Quand la diminution de la charge salariale brute, qui s'élève actuellement à 32.000 francs bruts, s'appliquera-t-elle? Quelles sont les perspectives en matière de compétitivité des entreprises ?

01.31 **Guy Verhofstadt** , premier ministre : En ce qui concerne les mesures relatives à l'impôt des sociétés, nous attendons le rapport pour janvier 2001. Ensuite, nous prendrons des mesures relatives à un taux de base et à un taux réduit.

A propos de la réduction du coût salarial brut, il sera procédé à une évaluation fin 2001. Si cette évaluation se révèle positive du point de vue de l'emploi et de l'effet de retour, la réduction de 32.000 francs sera une nouvelle fois octroyée en 2002, comme le prévoit l'accord de gouvernement.

L'accord interprofessionnel sera évalué sur la base de la loi relative à la compétitivité des entreprises, dans laquelle il est également question de formation et de norme salariale.

01.32 **Marc Van Peel** (CVP): Je pensais que les mesures en faveur des entreprises avaient avant tout pour objectif la mise sur pied d'une structure transparente et que l'instauration d'une réduction devait constituer une mesure budgétairement neutre.

01.33 **Guy Verhofstadt** , premier ministre : Votre perception de la situation est correcte, mais cela ne signifie nullement que la mesure soit neutre sur le plan budgétaire. En ce qui concerne les investissements, le taux nominal actuel de 40,7 pour cent est dissuasif pour les entreprises parce qu'elles ignorent le taux réel après déduction ainsi que les incitants.

01.34 **Aimé Desimpel** (VLD): A propos de l'impôt des sociétés, nous souhaitons que d'autres mesures soient également prises en considération. La cotisation complémentaire de crise de 3 pour

afgeschaft? Kan een stelsel van fiscale consolidatie worden ingevoerd? Nederland, Frankrijk en Duitsland passen sinds jaren het principe van de fiscale eenheid toe in hun belastingrecht.

De administratieve rompslomp en overdreven reglementering waaronder onze bedrijven gebukt gaan, creëren niet alleen een nadeel ten opzichte van het buitenland, maar ook veel rechtsonzekerheid en ongewilde rechtsvervolgning. Elk bedrijf is op elk moment wel ergens niet mee in orde.

De VLD vraagt dat de regering het nodige zou doen om de administratieve rompslomp terug te dringen. De aanstelling van een nieuwe regeringscommissaris zou positief zijn. De VLD wenst dat er ook een termijn zou worden bepaald voor deze vereenvoudiging. Er zou een samenwerkingsverband moeten komen tussen enerzijds burger en onderneming en anderzijds administratie.

De VLD pleit voor de invoering van korven voor fiscale aftrekken met het oog op een fiscale vereenvoudiging. Het *Belgo-tax*-systeem zou er zo vlug mogelijk moeten komen, zodat sommige belastingplichtigen geen aangifte meer hoeven in te dienen of kunnen volstaan met een vereenvoudigde aangifte. De beleidsverklaring heeft het over een vereenvoudiging van de belastingaangifte.

De VLD staat dus achter de fiscale maatregelen in deze beleidsverklaring. De VLD is vragende partij voor een belastingdaling met 10 procent. Onmiddellijk na haar aantreden nam de regering al een aantal maatregelen.

De herindexering van de belastingschalen, de afschaffing van de crisisbijdragen, de lagere BTW op arbeidsintensieve diensten en de hervorming van de personenbelasting zal een totale vermindering van de fiscale druk meebrengen van 2 procent BBP. De VLD vraagt dat de regering op de ingeslagen weg verder gaat. Dat is een voor onze bedrijven positieve strategie op lange en middellange termijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

01.35 Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO): Er heerst deze namiddag een bijzondere sfeer in het halfroond. Ik verwittig de oppositie dat ik de regeringsverklaring niet over de hele lijn zal loven. Inhoudelijk ben ik het met sommige opmerkingen van de heer Fournaux eens.

cent ne peut-elle être supprimée ? Ne pourrait-on instaurer un régime de consolidation fiscale ? Les Pays-Bas, la France et l'Allemagne appliquent depuis des années le principe de l'unité fiscale.

Les tracasseries administratives et l'excès de réglementation sous lesquelles ploient nos entreprises constituent un désavantage concurrentiel par rapport à l'étranger, mais sont également une source d'insécurité juridique et de poursuites judiciaires, chaque entreprise étant nécessairement en défaut sur l'un ou l'autre point.

Le VLD demande au gouvernement de faire le nécessaire pour réduire les tracasseries administratives. La désignation d'un nouveau commissaire du gouvernement chargé de cette question me paraît constituer un signal positif. Le VLD souhaite que le gouvernement fixe un délai pour la réalisation de cette simplification administrative. Un accord de coopération devrait être conclu entre les citoyens et les entreprises d'une part et l'administration d'autre part.

Le VLD plaide en faveur de l'instauration de catégories distinctes pour les déductions fiscales en vue de simplifier la fiscalité. Le système « *Belgo-tax* » devrait être instauré dans les meilleurs délais, afin que certains contribuables soient dispensés de toute déclaration fiscale ou puissent compléter une déclaration simplifiée. La déclaration de politique fédérale parle d'une simplification de la déclaration fiscale.

Le VLD soutient donc les mesures fiscales présentées dans cette déclaration de politique fédérale. Il est partisan d'une baisse des impôts de 10 %. Sitôt installé, le gouvernement a adopté un train de mesures.

La réindexation des barèmes fiscaux, la suppression des cotisations de crise, la réduction de la TVA sur les services à forte intensité de main d'œuvre et la réforme de l'impôt des personnes physiques se traduiront par une diminution totale de la pression fiscale de 2% du PIB. Le VLD invite le gouvernement à poursuivre sur sa lancée. Il applique en effet une stratégie favorable à nos entreprises à moyen et à long terme. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité*)

01.35 Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO): Il faut bien constater qu'il règne une certaine ambiance cette après-midi dans notre hémicycle. J'en profite pour prévenir l'opposition que je ne vais pas dire que du bien de la déclaration gouvernementale. Mais je suis d'accord avec M. Fournaux quant au contenu de certaines

Ruw geschetst kan de rijkdom op twee manieren worden herverdeeld: of via de fiscaliteit, of via de sociale zekerheid. Wij verwachten dat die gedragswijzen die de gehele gemeenschap ten goede komen, fiscaal worden aangemoedigd.

Zorgen de voorgestelde maatregelen werkelijk voor een herverdeling? Worden het fiscale en het sociale aspect in de hervormingen op elkaar afgestemd? Zal dit tot nieuwe gedragingen leiden?

Wat de herverdeling betreft, staan wij geheel achter het belastingkrediet voor de lage inkomens.

Ik verheug mij over de benoeming van een regeringscommissaris voor de strijd tegen de fiscale en andere fraude met overheidsgeld. Ik had eerder al voorgesteld een dergelijke post te creëren, en ik ben dan ook tevreden dat hieraan gehoor gegeven wordt.

Voorrang zal worden gegeven aan de strijd tegen de zware misdaad. Het parket zal een beroep kunnen doen op leden van de BBI, wat wij toejuichen. De versnelde afschaffing van de crisisbijdrage draagt ons enthousiasme niet meteen weg. Voor de kleine inkomens is dit al een feit. Maar de hogere inkomenscategorieën hadden best nog wat kunnen wachten, want we moeten nog altijd een schuld van tienduizend miljard wegwerken. We kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat de hogere inkomens meer baat gaan hebben bij de versnelde afbouw dan de lagere inkomens.

Een andere maatregel die tegen de herverdeling van de rijkdom ingaat is de afschaffing van de hoogste marginale aanslagvoeten, zonder beperking. Binnen de liberale familie is men weliswaar altijd al voorstander geweest van een maximale aanslagvoet van 50 procent, maar men had in een plafond kunnen voorzien. Wel is er een betere samenhang met de andere herverdelende maatregelen.

01.36 Minister **Didier Reynders** : Met de afschaffing van de crisisbijdrage werd al begonnen voor de laagste inkomens; voor hen komt er een terugbetaling voor de inkomsten van het jaar 1999. Pas op 1 januari 2003 zal iedereen de beloofde 3 procent genieten.

01.37 **Jean-Pierre Viseur** (AGALEV-ECOLO): Ik stel de progressiviteit zelf niet ter discussie maar wel het feit dat zij voor de minst bedeeden het negatiefst uitvalt. Immers, terwijl er voor andere inkomensgroepen al verbeteringen komen in 2001, moeten de bestaansminimumtrekkers hiervoor 2002 afwachten.

interventions.

Il y a deux grands moyens de redistribuer les richesses : la fiscalité et la sécurité sociale. Nous attendons de la fiscalité qu'elle impulse des comportements favorables à tous.

Ce qui nous est proposé est-il redistributif ? Instaure-t-on des synergies entre les aspects fiscal et social des réformes ? Est-ce générateur de comportements nouveaux ?

Sous l'angle distributif, le crédit d'impôt pour les faibles revenus nous satisfait pleinement.

Je me réjouis de la désignation d'un commissaire du gouvernement chargé de la lutte contre les fraudes fiscales et autres fraudes à l'argent public. Naguère, j'avais proposé la création de ce poste, et je suis donc satisfait.

La priorité sera accordée à la lutte contre la grande criminalité et des membres de l'ISI seront mis à la disposition du parquet, ce que nous apprécions beaucoup. Nous sommes plus réticents au sujet de l'accélération du démantèlement de la cotisation de crise. Pour les petits revenus, elle est déjà opérante. Mais les tranches plus hautes de revenus auraient pu attendre, car il reste encore dix mille milliards de dette. On a l'impression que les revenus les plus hauts vont percevoir les bénéfices de ce démantèlement plus vite que les revenus faibles.

Une autre mesure anti-redistribution est la suppression des taux marginaux supérieurs, sans limitation. Certes, au sein de la famille libérale, on a toujours été favorable à une limitation à 50 % des impôts, mais on aurait pu plafonner ! Quant à la cohérence avec les autres mesures redistributives, nous allons dans le bon sens.

01.36 **Didier Reynders** , ministre: Nous avons déjà entamé la suppression de la cotisation complémentaire de crise pour les revenus les plus bas, qui recevront un remboursement pour les revenus de l'année 1999. Mais ce n'est qu'au 1er janvier 2003 que tout le monde profitera des 3 % de remboursements promis.

01.37 **Jean-Pierre Viseur** (AGALEV-ECOLO): La progressivité, je ne la conteste pas. Mais l'effet de l'accélération est en porte-à-faux, si l'on se place du point de vue des plus démunis, par rapport à d'autres mesures reportées à 2002. Rien avant 2002 pour les minimexés alors que les tranches de revenus élevés voient déjà des bénéfices en 2001.

01.38 Minister **Didier Reynders** : Ik wil er even aan herinneren dat de hoge inkomens waarover u het heeft gezinnen zijn waarvan het inkomen slechts 1,2 miljoen bedraagt, wat niet echt veel is. Het is dus niet zo je aan de ene kant de grote fortuinen hebt en aan de andere kant de bestaansminimumtrekkers.

01.39 **Jean-Pierre Viseur** (AGALEV-ECOLO): Een inkomen van 1,2 miljoen zet de bestaansminimumtrekkers nochtans aan het dromen.

De fiscale maatregelen die het gebruik van groene, alternatieve vervoersmiddelen aanmoedigen zijn interessant.

Over de fiscaliteit met betrekking tot producten en verpakkingen wordt niet gerept. De bedrijven, die me dunkt niet bepaald uitgeknepen worden door de fiscus, mogen niet over het hoofd gezien worden. De vermindering van de belastingdruk op de inkomsten uit arbeid is dan weer wel een goede zaak.

De in het vooruitzicht gestelde fiscale autonomie stemt mij niet direct tot vreugde. Wij zijn voorstander van harmonisatie, en nu maakt u de verschillen tussen de gewesten precies groter. Ik bezweer alle democraten geen niet meer terug te draaien proces op gang te brengen nu er volop gewag gemaakt wordt van harmonisatie op Europees niveau.

Wij zijn blij met de aandacht voor het mobiliteitsprobleem. Wij zullen de regering ons vertrouwen schenken, maar dat wil nog niet zeggen dat wij het eens zijn met alle voorstellen van de regering. De eerste minister heeft zijn toespraken voor de komende twee jaren al geschreven, hij heeft als het ware een voorsprong genomen, en dat is zeer lovenswaardig. *(Applaus bij Agalev-Ecolo)*

01.40 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): We bespreken nu de begroting 2001 en de vooruitzichten voor de daaropvolgende jaren. Deze regering geeft blijk van een grote ambitie: men spreekt van tientallen miljarden en maakt voorspellingen tot na 2010. De ambitie tot 2003 worden echter niet volledig ingevuld.

Vóór de gemeenteverkiezingen kwam bijna elke minister met een eigen plan. Al die plannen kon men moeilijk ernstig nemen en uiteindelijk moest de eerste minister ingrijpen.

Al in juni 2000 bleek er een gebrek aan politieke keuzes te bestaan en dossiers waarover meningsverschillen bestonden, werden vooruitgeschoven tot na 8 oktober. De uitslag van 8

01.38 **Didier Reynders**, ministre: Rappelez-vous que la tranche élevée dont vous parlez n'est que le revenu d'1,2 million par famille ! Ces montants ne sont pas si élevés ! Ce ne sont pas les grosses fortunes versus les minimexés !

01.39 **Jean-Pierre Viseur** (AGALEV-ECOLO): 1,2 million, ça fait pourtant rêver les minimexés !

Les aspects fiscaux qui favorisent les déplacements alternatifs et verts sont intéressants.

Par ailleurs, il n'y a rien à propos de la fiscalité sur les produits et les emballages. De plus, il ne faudrait pas oublier les entreprises qui, me semble-t-il, ne sont pas écrasées par la fiscalité. En revanche, la diminution de la pression fiscale sur les revenus du travail est une bonne mesure.

Parmi les perspectives évoquées, l'autonomie fiscale n'est pas très réjouissante. Nous sommes partisans de l'humanisation et, aujourd'hui, vous ajoutez des différences entre les régions. J'adjure les démocrates de ne pas mettre le doigt dans un tel mécanisme au moment où l'on parle d'harmonisation au niveau européen.

La réelle prise en compte des problèmes de mobilité nous satisfait également. Notre vote de soutien ne veut cependant pas dire que nous soutenons toutes les propositions émises par le gouvernement. Le premier ministre a déjà écrit les discours des deux prochaines années, il a pris de l'avance, et cela, c'est appréciable. *(Applaudissements sur les bancs Écolo-Agalev)*

01.40 **Hagen Goyvaerts** (VLAAMS BLOK): Nous débattons aujourd'hui du budget 2001 ainsi que des perspectives pour les années suivantes. Le gouvernement affiche de grandes ambitions : il jongle avec des dizaines de milliards et se livre à des prévisions au-delà de 2010. Toutefois, il n'indique pas comment il compte s'y prendre pour concrétiser toutes ses ambitions jusqu'en 2003.

Dès avant les élections communales, pour ainsi dire chaque ministre avait présenté un plan personnel. Tous ces plans manquaient de crédibilité, de sorte que le premier ministre a finalement dû intervenir.

Dès juin 2000, il est apparu clairement que le gouvernement péchait par l'indigence de ses

oktober zette echter een domper op de vreugde binnen de coalitie. Voor de maatschappelijke problemen is er geen geld, ook niet in 2001, misschien wel in 2005.

Al de plannen samen zouden 390 miljard kosten, de financiële ruimte bedraagt minder dan de helft daarvan. Ofwel moet de regering toegeven dat de bevolking bedrogen werd met mooie beloftes die men niet kan waarmaken, ofwel kan ze proberen het gezichtsverlies te beperken. Dit laatste is gebeurd: sommige ministers moesten inleveren op hun beloftes, anderen moesten hun plannen spreiden in de tijd.

Het groots aangekondigde plan voor de belastinghervorming wordt uitgesmeerd tot in 2006. Het effect ervan zal ook maar zeer geleidelijk voelbaar zijn. Wanneer de lonen en de winsten stijgen, is het niet het juiste moment om de belastingen drastisch te verlagen. Dan loopt men het risico dat de economische motor vastloopt. In 2003 zal enkel de afschaffing van de aanvullende crisisbelasting en de herindexering van de belastingsschalen nagenoeg volledig gerealiseerd zijn. Dat is een maatregel die beslist werd door de vorige regering.

De meerjarenplanning van deze regering veronderstelt het onverminderd voortduren van de gunstige economische conjunctuur. Niettemin kondigen economen en analisten nu reeds moeilijkheden aan, zoals de duurdere olieprijs, die stilaan een structureel probleem vormt. Ik denk voorts aan de stijgende inflatie en rente en de dalende trend van de aantal technologie-aandelen. Een belastinghervorming moet niet alleen de belastingdruk doen dalen, ze moet ook gezin en arbeidsvriendelijk zijn. Eindelijk pakt men de fiscale discriminatie van gehuwden aan. Ik ben benieuwd naar de concrete voorstellen.

Een belastinghervorming impliceert ook een vereenvoudiging van het fiscale stelsel en een efficiënte strijd tegen de fraude. Zullen twee nieuwe regeringscommissarissen die klus kunnen klaren? Het belastingkrediet, dat zijn effect op het netto-inkomen pas na één of twee jaar heeft, is zeker geen vereenvoudiging. Hoeveel geld trekt men hiervoor uit?

Eindelijk worden de fiscale barema's opnieuw

options politiques, et les dossiers faisant l'objet de divergences de vues ont été reportés après le 8 octobre. Mais les résultats du scrutin communal ont mis un bémol au climat d'euphorie qui régnait au sein de la coalition. Le gouvernement n'a pas d'argent à consacrer aux problèmes sociaux, pas même en 2001. Il envisage d'investir dans ce domaine en 2005...

Ensemble, tous les plans gouvernementaux devraient coûter aux alentours de 390 milliards. Or, la marge financière dont dispose la coalition arc-en-ciel est inférieure à la moitié de ce montant. Soit le gouvernement doit reconnaître qu'il a trompé la population en lui faisant des promesses qu'il est incapable de tenir, soit il cherche à sauver partiellement la face. En fait, certains ministres ont dû revoir leurs promesses à la baisse et d'autres ont bien dû étaler leurs plans dans le temps.

Le grandiose plan de réforme fiscale annoncé par le gouvernement sera étalé jusqu'en 2006. Et ses effets ne seront perceptibles que très graduellement. Ce n'est pas quand les salaires et les bénéfices augmentent qu'il est opportun de réduire drastiquement les impôts. Si on adopte cette approche, le moteur économique risque de caler. En 2003, seules la suppression de la cotisation spéciale de crise et la réindexation des barèmes fiscaux seront presque totalement réalisées. Et il s'agit là d'une mesure qui avait été décidée par le gouvernement précédent.

Le calendrier pluriannuel de l'action de votre gouvernement est entièrement tributaire de la pérennité de la conjoncture économique favorable. Or, des économistes et des analystes nous annoncent déjà des perspectives moins réjouissantes, telles que l'augmentation du prix du pétrole qui prend peu à peu les allures d'un problème structurel. Je songe aussi à une hausse de l'inflation et des taux d'intérêt, et à la dépréciation d'un certain nombre d'actions technologiques. Une réforme fiscale ne doit pas seulement se traduire par un abaissement de la pression fiscale mais doit également favoriser les ménages et stimuler l'activité. On s'attaque enfin à la discrimination fiscale que subissent les personnes mariées. Je me réjouis de prendre connaissance des propositions concrètes en ces matières.

Une réforme fiscale implique aussi une simplification de la fiscalité ainsi qu'une lutte efficace contre la fraude. Les deux nouveaux commissaires du gouvernement suffiront-ils à concrétiser ces projets ? Le crédit d'impôt, qui ne

geïndexeerd, waardoor de sluipende belastingverhoging ten gevolgen van de inflatie een halt wordt toegeroepen.

Deze coalitie beloofde vernieuwing. Snel zal die er zeker niet komen. Het is gevaarlijk om te gokken op een volgende beleidsploeg. Wanneer zal de burger, die al wel veel olie-accijnzen betaalt, eindelijk iets van de belastingverlaging voelen in zijn portemonnee? Zo een verklaring die alles voor zich uitschuift, kunnen wij niet goedkeuren.

Het communautair akkoord is opnieuw een voorbeeld van de aloude wafelijzerpolitiek. Wallonië wou geld voor het onderwijs en kreeg het. Vlaanderen moest de zwakste schakel in zijn regering, de VU, redden en deed dit door het verkrijgen van een beperkte fiscale autonomie. *(Applaus van het Vlaams Blok)*

01.41 Karine Lalieux (PS): De PS-fractie steunt de regering in haar streven om een belastinghervorming tot stand te brengen die de druk op de inkomens uit arbeid verlicht en voor een gelijkheid tussen gehuwden en samenwonenden zorgt.

Die hervorming stoelt op vier pijlers, waarvan de eerste is dat de vermindering van de belastingdruk de laagste en middelgrote inkomens ten goede moet komen. De PS heeft daarop toegezien!

Voor de laagste inkomens zal de belastingverlaging 24.000 frank per jaar en per alleenstaande belastingplichtige opleveren. Voor de hogere inkomens zal die winst 17.000 tot 22.000 frank opleveren. De verhoging van de forfaitaire lasten op de eerste inkomensschijf is een maatregel die de PS altijd heeft verdedigd want zij heeft te allen tijde voorrang gegeven aan de vermindering van de belasting van de beroeps- en vervangingsinkomens. Een tweede pijler van die hervorming is het wegwerken van de verschillende behandeling van de gehuwden en de samenwonenden, wat een goede zaak is. De regering maakt een einde aan de discriminaties, zowel in de teksten als in de praktijk.

De toekenning van het huwelijksquotiënt is maar een eerste stap, die zal moeten worden uitgediept op grond van de analyse die het comité van deskundigen belast met het wegwerken van de discriminaties in de personenbelasting, waarvan de vrouwen nog altijd het slachtoffer zijn, zal uitvoeren.

produira ses effets sur le revenu net qu'après un an ou deux, n'est assurément pas une simplification. Combien le gouvernement dépensera-t-il pour mettre en œuvre ce nouveau système ?

Les barèmes fiscaux sont enfin réindexés, de sorte qu' un coup d'arrêt est mis aux augmentations d'impôts insidieuses générées par l'inflation.

Cette coalition a fait croire en un un renouveau. Mais celui-ci n'est certainement pas pour demain. Il est dangereux de parier sur une prochaine équipe gouvernementale. Quand le citoyen, qui paie des accises élevées sur les produits pétroliers, constatera-t-il enfin dans son portefeuille les effets de la réduction d'impôt ? Il nous est impossible d'approuver une déclaration où il n'est question que des mesures qui seront prises dans le futur.

L'accord communautaire est une parfaite illustration de la bonne vieille politique du gaufrier. La Wallonie voulait de l'argent pour son enseignement et elle l'a obtenu. La Flandre devait sauver la VU, le maillon le plus faible de son gouvernement. Elle l'a fait en obtenant une autonomie fiscale restreinte. *(Applaudissements sur les bancs du Vlaams Blok)*

01.41 Karine Lalieux (PS): La volonté du gouvernement de mettre en œuvre une réforme fiscale visant à réduire la pression sur les revenus du travail et à assurer l'égalité entre couples mariés et cohabitants est soutenue par le groupe socialiste.

Le premier des quatre axes de la réforme est que la diminution de la pression fiscale doit être profitable aux faibles et moyens revenus. Le parti socialiste y a veillé !

Pour les faibles revenus, l'allègement fiscal produira un gain de l'ordre de 24.000 francs par an et par contribuable isolé. Pour les revenus supérieurs, ce gain sera de 17.000 à 22.000 francs. L'augmentation des charges forfaitaires sur la première tranche de revenus est une mesure que le PS a toujours défendue car il a toujours privilégié la réduction de l'imposition des revenus professionnels et des revenus de remplacement.

En deuxième axe de cette réforme, nous nous réjouissons de la différence de traitement entre couples mariés et cohabitants ; tant dans les textes qu'en pratique, le gouvernement met fin aux discriminations.

L'octroi du quotient conjugal n'est qu'une première étape, qui devra être approfondie sur base de l'analyse qu'effectuera le comité d'experts chargé de réduire les discriminations à l'IPP, dont les femmes sont encore les victimes.

Dankzij invoering van een nieuwe invorderingsformule zal men kunnen voorkomen dat een gescheiden belastingplichtige wordt bestraft voor de belastingsschulden van zijn voormalig echtgenoot of echtgenote. In het kader van de hervorming zal men er ook op toezien dat een echtgenoot met een vervangingsinkomen niet wordt bestraft op het stuk van de toekenning van zijn belastingvermindering wanneer zijn partner een inkomen heeft.

01.42 Minister **Didier Reynders** : De bedoeling is om in het Wetboek van de inkomstenbelastingen een einde te maken aan alle discriminaties tussen belastingplichtigen.

Wat de hervorming zelf betreft, werden alle regeringsvoorstellen over de neutraliteit van de samenlevingsvormen goedgekeurd.

01.43 **Karine Lalieux** (PS): De alleenstaanden mogen niet vergeten worden. De PS zal voor een grotere bewustwording van hun lot blijven ijveren.

De derde krachtlijn van de hervorming strekt ertoe beter rekening te houden met de kinderlast bij de belastingheffing. Ook voor eenoudergezinnen zal de fiscus meer oog hebben voor het aantal kinderen ten laste.

Wij zijn voorstander van de niet-belaste terugbetaling van de transportkosten door de werkgever. Niettemin willen we dat er wordt nagedacht over fiscale incentives in het kader van een alomvattend mobiliteitsbeleid.

De afschaffing van de hoogste marginale aanslagvoeten is geen prioriteit voor de PS, maar wij zijn blij met de intensivering van de controlemaatregelen in sectoren waarin een verhoogd risico bestaat op fiscale fraude.

De belastinghervorming mag de andere aspecten van het fiscale beleid niet geheel in de schaduw stellen. Moet er niet gedacht worden aan een uitbreiding van de belastinggrondslagen ? Het Rekenhof becijfert de reële kans dat er een fiscale controle wordt uitgevoerd van dossiers van vennootschappen en zelfstandigen op 3,6 procent. We moeten ons dringend afvragen hoe dat komt ? Wat de fiscale achterstand betreft, is de situatie zorgwekkend. Wij willen dat de correct gevestigde belasting daadwerkelijk betaald wordt.

L'introduction d'une nouvelle formule en matière de recouvrement va permettre d'éviter de pénaliser un conjoint déparé pour les dettes fiscales contractées par son ex-conjoint. La réforme veillera aussi à ce qu'un conjoint qui perçoit des revenus de remplacement ne soit pas pénalisé dans l'octroi de sa réduction d'impôt si son partenaire perçoit des revenus.

01.42 **Didier Reynders** , ministre: L'intention est de mettre fin à toutes les discriminations entre les contribuables dans le code des impôts sur les revenus. Si vous en détectez encore, faites-nous en part.

En ce qui concerne la réforme elle-même, toutes les propositions du gouvernement sur la neutralité de choix de vie ont été acceptées.

01.43 **Karine Lalieux** (PS): Il ne faut pas oublier les isolés. Le PS continuera d'encourager une politique de meilleure prise en compte de leur cas.

Le troisième axe de cette réforme vise une meilleure prise en compte de la présence des enfants dans le cadre de l'imposition des parents. De même, pour les familles monoparentales, la présence d'enfants pourra être valorisée sur le plan fiscal.

Nous sommes favorables à la mesure qui rend non imposable le remboursement des frais de transports par l'employeur. Néanmoins, nous sommes demandeurs d'une réflexion sur la fiscalité comme incitant au service d'une grande politique de la mobilité.

Par ailleurs, si la suppression des taux marginaux les plus élevés n'est pas une priorité pour les socialistes, nous nous réjouissons de l'intensification des mesures de contrôle dans des secteurs sensibles à la fraude fiscale.

Ceci dit, la mise en œuvre de cette réforme fiscale ne doit pas occulter d'autres aspects de la politique fiscale. Ainsi, ne faut-il pas songer à l'élargissement de l'assiette imposable ? De plus, selon la Cour des comptes, la probabilité réelle de contrôle des dossiers fiscaux des sociétés et des indépendants n'est que de 3,6%. Il me semble donc impératif de mener une réflexion sur les causes d'un tel constat. Enfin, la situation est inquiétante au niveau de l'arriéré fiscal. Nous demandons que les impôts correctement établis soient effectivement payés par ceux qui les doivent.

01.44 Minister **Didier Reynders** : Ik dank mevrouw Lalieux voor haar instemmende commentaar, maar voeg er toch aan toe dat, wat de onderscheiden inkomensniveaus betreft, het belastingkrediet voor de laagste inkomens wel degelijk voor enige speelruimte zal zorgen.

Wat de achterstand betreft, zeker inzake vennootschapsbelasting, mogen we niet vergeten dan sommige bedragen niet meer geïnd kunnen worden, en er wordt ook gefraudeerd. Er kan weliswaar belasting ingevorderd worden, maar we mogen ook niet blind zijn voor soms dramatische sociale toestanden. We moeten een tot over zijn oren in de schulden stekende belastingplichtige nu ook niet het hemd van het lijf stropen.

01.45 **Karine Lalieux** (PS): Dit is een kwestie van sociale gerechtigheid en billijkheid. Daarom hopen wij dat de inningsadministratie een reële autonomie krijgt en over voldoende middelen zal beschikken.

01.46 Minister **Didier Reynders** : Die administratie werd in 1998 opgericht, en bestond toen enkel uit een directeur en een adjunct-directeur. Intussen is er al meer personeel. Wij proberen voor dit bestuur een eigen personeelsbestand uit te bouwen, met eigen statuten en eigen bevoegdheden met het oog op de inning van de belasting. Uiteraard zal er rekening moeten worden gehouden met eventuele dramatische situaties van belastingplichtigen die onder torenhoge schulden geboekt gaan.

01.47 **Karine Lalieux** (PS): Ik zit geheel op dezelfde lijn.

01.48 **Alfons Borginon** (VU&ID): Sinterklaas bestaat dus, maar hij komt dit jaar niet; volgend jaar wel, hoopt hij. Dat is de essentie van het fiscale luik van deze verklaring.

De afschaffing van de crisisbelasting is een halfdode mus: van de versnelde afschaffing is geen sprake, alleen wordt in de bedrijfsvoorheffing doorgerekend wat al was gepland.

01.49 Minister **Didier Reynders** : Vanaf 1 januari 2001 zal de vermindering voelbaar worden. Dat is een versnelling, anders zou pas twee jaar later worden terugbetaald. De incorporatie in de bedrijfsvoorheffing is dus wel degelijk een versnelling.

01.44 **Didier Reynders** , ministre: Je remercie Mme Lalieux de son approbation, mais je tiens à préciser que le crédit d'impôt permettra aux plus bas revenus de respirer.

Quant à l'arriéré, notamment en matière d'impôt des sociétés, il ne faut pas oublier que certaines sommes ne sont pas recouvrables ni occulter le phénomène de fraude. Certes, il y a des éléments à récupérer, mais il faut aussi tenir compte de situations sociales parfois catastrophiques. Il ne faut pas s'acharner sur un contribuable endetté.

01.45 **Karine Lalieux** (PS): Il s'agit ici d'une question de justice sociale et d'équité. C'est pourquoi nous espérons que l'administration du recouvrement disposera d'une réelle autonomie et de moyens suffisants.

01.46 **Didier Reynders** , ministre: Depuis sa création en 1998, cette administration dont le personnel n'était composé que d'un directeur et d'un directeur adjoint, bénéficie aujourd'hui de plus de personnel.

Nous tenons à lui donner un personnel propre, des statuts et une faculté autonome de recouvrement d'impôt. Il lui faudra évidemment tenir compte des situations dramatiques de surendettement de certains contribuables.

01.47 **Karine Lalieux** (PS): Je ne peux que vous suivre dans cette voie.

01.48 **Alfons Borginon** (VU&ID): Saint-Nicolas existe donc vraiment, mais il ne passera pas cette année. Il annonce sa venue probable pour l'année prochaine. Voilà l'essentiel du volet fiscal de cette déclaration.

La suppression de la cotisation de crise ne représente pas grand-chose: il n'est aucunement question d'une suppression accélérée, puisque la prise en compte de la réduction de la cotisation de crise dans le calcul du précompte immobilier ne se fera pas plus rapidement que ce qui était déjà prévu.

01.49 **Didier Reynders** , ministre : La réduction sera perceptible dès le 1er janvier 2001. Ceci constitue une accélération, puisque, à défaut de cette décision, le remboursement n'aurait eu lieu que deux ans plus tard. L'incorporation de la réduction dans le précompte professionnel constitue donc bel et bien une accélération.

01.50 Alfons Borginon (VU&ID): Het bedrag wordt vroeger terugbetaald, maar het blijft hetzelfde bedrag.

De timing van de belastinghervorming was in de verklaring niet zo duidelijk. Nu blijkt de verlaging in 2001 nul te zijn en op te lopen tot 35 miljard in 2003. Dan zal één kwart van de fiscale discriminatie van de gehuwden zijn weggewerkt en zullen de lasten verlaagd zijn met 1.500 frank per persoon. Er moet echter nog heel wat werk worden verricht voor die maatregelen in de fiscale wetgeving zullen zijn ingeschreven. Schrijft men dat nu in de wet, mét de timing? Dat is ingewikkeld en heeft onvermoede neveneffecten, zoals het jaarlijks herzien van de belastingvoeten door de lokale overheden.

Het terugstortbaar belastingkrediet is een nobele maatregel. Maar dit zal voor mensen met een laag vervangingsinkomen geen bijkomende stimulans zijn om werk te aanvaarden, aangezien de terugstorting te laat komt. De werkloosheid blijft dus bestaan.

We zijn van oordeel dat één belangrijk element ontbreekt, namelijk een belasting van het vermogen. De groenen hebben hierin hun slag niet kunnen thuishalen. Die maatregel moet ons inziens de afschaffing van de hoogste belastingsschijven compenseren. Ook inzake de ontwikkelingssamenwerking hebben de groenen trouwens bakzeil gehaald.

De belastinghervorming blijft ontoereikend voor alleenstaande ouders. Er mag geen discriminatie zijn naargelang de gezinssituatie. Om dit te bereiken zijn we van oordeel dat het systeem van de belastingheffing volledig moet worden hervormd naar het Nederlandse voorbeeld. In plaats van tarieven te verlagen zou men dus kortingen moeten invoeren; zo kan men corrigeren volgens de gezinssituatie.

01.51 Minister Didier Reynders : De afschaffing van alle discriminaties en de invoering van een belastingkrediet is toch een grondige hervorming.

01.52 Alfons Borginon (VU&ID): U verandert de techniek niet.

01.53 Eerste minister Guy Verhofstadt : Het terugbetaalbaar belastingkrediet is een revolutie. We wachten op het verslag van de Hoge Raad van Financiën om in te grijpen in de aftrekposten. Het

01.50 Alfons Borginon (VU&ID): Le montant sera remboursé plus tôt, mais demeurera inchangé.

La déclaration était imprécise à propos du calendrier de la réforme fiscale. Il semble qu'en 2001, la réduction sera nulle et s'élèvera à 35 milliards en 2003. Cette même année, un quart de la discrimination fiscale frappant les couples mariés aura été éliminée et les charges auront été réduites à 1.500 francs par personne. Un travail très important devra encore être accompli avant que ces mesures ne soient insérées dans la législation fiscale. Va-t-on modifier la législation aujourd'hui, en précisant le calendrier de la mise en œuvre des mesures ? Il s'agit là d'une entreprise complexe qui risque de produire des effets secondaires imprévus. A cet égard, je songe à la révision annuelle des taux d'imposition par les autorités locales.

Si l'instauration d'un crédit d'impôt remboursable constitue une mesure empreinte de noblesse, elle ne contribuera guère à inciter les personnes à faibles revenus à accepter un emploi, dans la mesure où le remboursement intervient trop tard. Des pièges à l'emploi subsistent donc encore.

A nos yeux, un élément important fait défaut: un impôt sur la fortune. A ce sujet, les verts n'ont rien obtenu. Un impôt sur la fortune devrait être instauré pour compenser la suppression des tranches fiscales les plus élevées. En matière de coopération au développement également, les verts ont perdu la bataille.

La réforme fiscale n'améliore nullement la situation des familles monoparentales. La situation familiale ne peut constituer une source de discrimination. La mise en œuvre de ce principe requiert une réforme intégrale du système fiscal sur le modèle de la fiscalité néerlandaise. Plutôt que d'abaisser les taux, il serait préférable d'accorder des ristournes, ce qui permettrait de corriger l'impôt en fonction de la situation familiale du contribuable.

01.51 Didier Reynders , ministre : La suppression de toute forme de discrimination et l'instauration d'un crédit d'impôt ne constituent-elles pas une réforme fondamentale ?

01.52 Alfons Borginon (VU&ID): Vous ne changez pas la technique.

01.53 Guy Verhofstadt , premier ministre : Le crédit d'impôt remboursable est une révolution. Nous attendons le rapport du Conseil supérieur des finances pour intervenir en ce qui concerne les

gaat niet alleen om een verlaging. Wat kunnen wij meer doen?

01.54 Alfons Borginon (VU&ID): U kan bijvoorbeeld werken met heffingskortingen. De Hoge Raad zal allicht een boeiend document opstellen, maar vandaag staat er niets in de plannen over de aftrekken.

01.55 Eerste minister Guy Verhofstadt : We willen dat het een neutrale operatie wordt. De aftrekken kunnen probleemloos worden opgenomen in de begroting van volgend jaar.

01.56 Alfons Borginon (VU&ID): De echte hervormingen blijven beperkt tot het terugstortbaar belastingkrediet. Wat gebeurt er met de voorstellen om bijkomende aftrekposten te creëren, onder meer door de leeftijd voor kinderopvang op te trekken tot drie jaar? We vinden dit nergens terug in de beleidsverklaring.

De fiscale autonomie voor de gewesten is substantieel. Zo kunnen zij een echt beleid voeren. Als men de aftrekken wil onderbrengen in korven, moet men wat niet tot het federale niveau behoort, onderbrengen bij de gewestelijke fiscaliteit. Als men er van afschaft, dan moet men ook de bandbreedte aanpassen.

Ontwikkelingssamenwerking bestaat voor een groot deel uit bijdragen aan multilaterale instellingen. Op dat vlak verandert de federalisering niets. De projecten die door allerlei organisaties worden opgezet, is de versnippering zelf. Daaraan verandert ook niets. Wat de bilaterale samenwerking betreft, hangt alles af van het aantal landen waarmee men samenwerkt. De kritiek die men geuit heeft op de federalisering van deze sector, is dus ongegrond.

Ik hoop dat Sinterklaas, die nu blijkbaar ziek te bed ligt, volgend jaar hersteld is, want anders zal de eerste minister zelf over de gladde daken moeten lopen. *(Applaus bij VU & ID)*

01.57 Peter Vanvelthoven (SP): De belastinghervorming bevat veel goede elementen. De belastingverlaging heeft terecht vooral aandacht voor lage en middeninkomens. Voor de SP mocht men zelfs nog verder gaan. De progressiviteit van de belastingen neemt door de hervorming toe. De hoogste inkomens zullen in het totaal proportioneel meer inbrengen. We staan daarmee ver af van de

postes de déduction. Il ne s'agit pas uniquement d'une réduction. Que pourrions-nous faire de plus ?

01.54 Alfons Borginon (VU&ID): Vous pourriez, par exemple, instaurer des ristournes. Le Conseil supérieur rédigera sans aucun doute un document passionnant, mais aujourd'hui, vos projets ne proposent rien en matière de déductions.

01.55 Guy Verhofstadt , premier ministre : Nous souhaitons que cette opération soit neutre. Le report des déductions au budget de l'année prochaine ne pose aucun problème.

01.56 Alfons Borginon (VU&ID): Les véritables réformes se limitent au reversement du crédit d'impôt. Qu'en est-il des propositions prévoyant de nouveaux postes déductibles, notamment par l'augmentation jusqu'à trois ans de l'âge autorisé pour la fréquentation des crèches ? Cet élément ne figure pas dans la déclaration de gouvernement.

L'autonomie fiscale accordée aux Régions n'est pas négligeable. Elles seront ainsi véritablement en mesure de mener leur propre politique. Si l'objectif est de répartir les déductions dans différents paniers, ce qui ne relève pas du niveau fédéral doit relever de la fiscalité régionale. Si l'on supprime certaines déductions, il faut apporter les aménagements nécessaires.

En matière de coopération au développement, il est surtout question de contributions à des institutions multilatérales. Sur ce plan, la fédéralisation n'apporte aucun changement. Les projets élaborés par toute une série d'organisations entraînent un éparpillement des moyens. Sur ce plan également, rien ne change. En ce qui concerne la coopération bilatérale, tout dépend du nombre de pays avec lesquels on coopère. Les critiques concernant la régionalisation de ce secteur ne sont donc pas fondées.

J'espère que Saint-Nicolas – qui me paraît actuellement bien souffrant – sera rétabli l'année prochaine. Sinon, c'est le premier ministre lui-même qui devra escalader les toits glissants. *(Applaudissements sur les bancs de la VU & ID)*

01.57 Peter Vanvelthoven (SP): La réforme fiscale comporte de nombreux éléments positifs. La réduction fiscale se concentre, à juste titre, sur les revenus faibles et moyens. Le SP estime qu'il aurait même fallu aller au-delà de la réforme actuelle. La progressivité de l'impôt est accentuée. Proportionnellement, les plus hauts revenus seront davantage taxés. On est loin de l'idée originale

oorspronkelijke idee om iedereen tien procent belastingverlaging te gunnen. Wat de uitvoering en fasering betreft, vragen wij dat de laagste inkomens het eerst aan bod zouden komen.

Toch is deze belastingverlaging een gemiste kans. Er is geen echte hervorming van de personenbelasting. De aftrekken blijven dezelfde, het systeem is niet vereenvoudigd en er was geen discussie over welke inkomsten meer of minder moesten worden belast, noch over de vraag of de belasting op arbeid moet worden verlaagd ten nadele van deze op vermogens en meerwaarden.

In de buurlanden vond wel een grondige hervorming plaats, waardoor de belasting op arbeid verlaagde. In die landen was er een voorafgaandelijke adviesronde, hier is dat niet het geval geweest. Wie niet in aanmerking komt voor belastingverlaging wegens te lage inkomsten, moet andere maatregelen kunnen genieten. Wij zien echter meer heil in een doorgedreven bijdragevermindering voor de laagste lonen, omdat we vrezen dat bij voorbeeld bestuurders van vennootschappen ook aanspraak zouden kunnen maken op een belastingkrediet, terwijl zij helemaal niet behoren tot de doelgroep. Bovendien zal in veel gevallen – wanneer er geen bedrijfsvoorheffing is omdat de lonen te laag zijn – het belastingkrediet pas twee jaar later kunnen worden toegekend.

01.58 Minister **Didier Reynders** : De belastingkredieten zullen in de bedrijfsvoorheffing worden opgenomen vanaf 2002.

01.59 **Peter Vanvelthoven** (SP): Blijft dat er geen belastingkrediet kan verzekerd worden voor wie geen bedrijfsvoorheffing betaalt. Of kan men reeds maandelijks een teruggave krijgen?

01.60 Minister **Didier Reynders** : Inderdaad. Dit is slechts een technisch probleem.

01.61 **Peter Vanvelthoven** (SP): Er komen ook groene fiscale maatregelen in het woon-werkverkeer. Wij betreuren dat de maximum afstand tot tweemaal 25 km wordt beperkt, waardoor velen er nauwelijks voordeel uit halen.

d'une réduction fiscale généralisée de 10%. En ce qui concerne l'exécution et l'étalement des mesures, nous demandons d'accorder la priorité aux revenus les plus faibles.

Malgré tout, la réforme fiscale est une occasion manquée. En effet, l'impôt des personnes physiques n'est pas véritablement réformé : les déductions restent les mêmes et le système de déduction n'est pas simplifié. Par ailleurs, les questions de savoir quels revenus devraient être plus ou moins taxés et si l'impôt sur le travail devait être abaissé au détriment de l'impôt sur la fortune et les plus-values n'ont pas été débattues.

Nos voisins, eux, ont opéré une réforme fondamentale qui a eu pour effet de faire baisser sensiblement la fiscalité sur le travail. Dans les pays qui nous entourent, une concertation a eu lieu préalablement, ce qui n'a pas été le cas chez nous.

Ceux qui ne tireront aucun avantage des baisses d'impôts parce leurs revenus sont trop bas doivent pouvoir bénéficier d'autres mesures. Toutefois, nous sommes plus favorables à une diminution marquée des cotisations au bénéfice des revenus les plus bas, car nous craignons que les administrateurs de société, par exemple, bénéficient eux aussi de ce crédit d'impôt alors qu'ils ne font certainement pas partie du groupe visé par ce nouveau dispositif. En outre, dans de nombreux cas où il n'y a aucun précompte professionnel parce que les salaires sont trop bas, le crédit d'impôt ne pourra être accordé que deux ans plus tard.

01.58 **Didier Reynders** , ministre : Les crédits d'impôts seront pris en compte à partir de 2002 dans le précompte professionnel.

01.59 **Peter Vanvelthoven** (SP): Il n'empêche, le crédit d'impôt ne peut pas être porté en compte pour les personnes qui ne payent pas de précompte professionnel. Ce remboursement pourra-t-il s'opérer mensuellement ?

01.60 **Didier Reynders** , ministre : Certes, mais il s'agit d'un problème purement technique.

01.61 **Peter Vanvelthoven** (SP): De nouvelles mesures de fiscalité verte ont été adoptées pour le trajet entre le domicile et le lieu de travail. Nous regrettons néanmoins que la distance maximale soit limitée à 2 X 25 kilomètres, ce qui n'offre que très peu d'avantages.

Het autogebruik wordt nog steeds het meest gestimuleerd. Op het vlak van mobiliteit en milieu zal deze maatregel niets opleveren. De administratie zal enkel meer werk krijgen doordat meer belastingplichtigen hun reële kosten zullen willen bewijzen. Wij betreuren dat ons voorstel inzake arbeidsbonus niet werd uitgewerkt, met eenzelfde aftrek ongeacht de vervoersmodus.

Over de gebrekkige controle en invordering van belastingen rept de verklaring met geen woord, hoewel de problemen talrijk zijn. Die werden deels gecamoufleerd doordat de betere economische conjunctuur voor meer fiscale inkomsten zorgde. De investeringen in mensen en middelen is slechts een peulschil in vergelijking met de gemiste opbrengst. De gebrekkige controle in de grote steden werkt discriminerend tegenover mensen die netjes hun belastingen betalen.

01.62 Minister **Didier Reynders** : In 2001 is er een verhoging van 540 miljoen voor informatica; het gaat om een maatregel voor vijf jaar. In 2001 zullen 1500 nieuwe personeelsleden worden aangeworven om het kader op te vullen. Zodoende zal een betere inning mogelijk worden.

01.63 **Peter Vanvelthoven** (SP): Dat zijn maatregelen die we toejuichen. Toch zal het probleem van de slechte inning niet worden opgelost louter met meer informatica en meer ambtenaren. Wij verwachten dus van deze regering meer dan een belastingverlaging. (*Applaus bij de meerderheid*)

01.64 **Alexandra Colen** (VLAAMS BLOK): De premier rept in zijn goednieuwsshow met geen woord over de hoge brandstofprijzen of de dalende euro. Die twee factoren zullen onvermijdelijk aan de economische groei knagen, en dus ook aan het vertrouwensklimaat.

Een studie van het *American Enterprise Institute* is veelzeggend: *Oil, it could get ugly*. Dure olie doet de inflatie stijgen en vult de staatskas. Zo wordt het nobele gebaar van belastingverlaging meteen teniet gedaan. Waarom weigert men de accijnzen te verminderen? Zijn de liberalen misschien de gevangenen van groen en rood? De gewone man is

La voiture reste le moyen de transport dont l'utilisation est la plus encouragée. Sur le plan de la mobilité et de l'environnement, cette mesure ne produira aucun résultat. Son seul effet sera de donner plus de travail à l'administration étant donné qu'un plus grand nombre de contribuables voudront justifier leurs frais réels. Nous regrettons que notre proposition relative au bonus professionnel, qui prévoyait une déduction identique quel que soit le moyen de transport, n'ait pas été suivie et mise en oeuvre.

La déclaration de politique fédérale ne souffle mot de l'inefficacité des contrôles fiscaux et de la perception de l'impôt, quoique de nombreux problèmes se posent dans ces domaines. Ces difficultés ont été partiellement occultées par l'accroissement des recettes fiscales induit par l'amélioration de la conjoncture économique.

Les investissements dans les hommes et les moyens sont dérisoires en comparaison du manque à gagner imputable à cette réforme. Dans les grandes villes, l'inefficacité des contrôles fiscaux a pour effet de discriminer les contribuables honnêtes qui déclarent l'intégralité de leurs revenus.

01.62 **Didier Reynders**, ministre : En 2001, 540 millions supplémentaires seront consacrés à l'informatique. Il s'agit d'une mesure qui sera étalée sur cinq ans. En 2001, il sera procédé au recrutement de 1.500 agents pour compléter le cadre du personnel. Cela permettra d'améliorer la perception.

01.63 **Peter Vanvelthoven** (SP): Nous saluons ces mesures. Mais le problème de la mauvaise perception ne sera pas réglé en investissant davantage dans les moyens informatiques et en recrutant du personnel. Par conséquent, nous attendons de ce gouvernement autre chose qu'une réforme fiscale. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité*)

01.64 **Alexandra Colen** (VLAAMS BLOK): Le premier ministre n'a pas du tout abordé la question du prix élevé des carburants ni celle de la faiblesse de l'euro. Ces deux problèmes vont inévitablement avoir une incidence négative sur la croissance économique et donc sur le climat de confiance.

Une étude réalisée par la « *American Enterprise Institute* » ne laisse planer aucun doute : Oil, it could get ugly. Le prix élevé du pétrole provoque une hausse de l'inflation et remplit les caisses de l'Etat. Les effets de la réduction d'impôt s'en trouvent annihilés. Pourquoi refuse-t-on de réduire les accises ? Les libéraux seraient-ils les otages

de dupe van dit alles. Hij heeft gerevolteerd met wegblokkades, maar die werden door onze reizende premier vanuit de States weggehoond. Nochtans was deze blokkade een belastingrevolte, heeft onze blauwe premier dat niet begrepen?

Ook de zwakke euro maakt de olie duur. De euro heeft op minder dan twee jaar reeds 27 procent van zijn waarde verloren. De kleine man betaalt daarvoor de rekening. Zolang de euro zwak blijft, zal de olie duur blijven, zelfs als de OPEC de productie opdrijft en de politieke spanning in het Midden-Oosten afneemt.

De euro veroorzaakte in Europa een collectieve devaluatie. Door in het euro-project te stappen gaven wij onze sterke munt op. Wij verarmen thans even snel als de zwakke Zuid-Europese landen, waarmee wij solidair zijn. De Britten en Scandinaven waren slimmer: zij doen aan dit monetair solidariteitsmechanisme niet mee.

De invoering van de euro was een ondemocratische maatregel, die van bovenaf werd opgelegd zonder voorafgaand referendum. Economisch is de invoering ervan zinloos in een gebied waarin, omwille van taal- en cultuurverschillen, geen arbeidsmobiliteit bestaat. De euro kwam er enkel om politieke redenen.

De eerste minister heeft het evenmin over de omschakeling naar de euro van volgend jaar. Die geldverslindende operatie zal tot chaos leiden. Voor kleine bedrijfjes en plaatselijke winkeliers dreigt het faillissement. De premier denkt dat de burger vertrouwen heeft in de toekomst. Hij leeft duidelijk niet onder de mensen.

Het sop is de kool niet waard. De euro is alleen goed voor de multinationals, niet voor de kleine man. Ik roep de premier op een referendum te houden over de euro, zodat de Belgen, zoals de Denen en de Zwitsers, neen kunnen zeggen aan wat hun belangen schaadt. (*Applaus van het Vlaams Blok*)

De **voorzitter**: Wij vatten nu het hoofdstuk aan betreffende het buitenlands beleid en de hervorming der instellingen.

des verts et des rouges ? L'homme de la rue est en tout état de cause le dindon de la farce. Il s'est révolté en bloquant les routes, mais notre premier ministre, alors en séjour aux Etats-Unis, n'a témoigné que du mépris pour cette action. Il s'agissait pourtant d'une question d'impôts, notre premier ministre libéral ne l'aurait-il pas compris ?

La faiblesse de l'euro est un des facteurs qui contribuent au gonflement de la facture pétrolière. En moins de deux ans, l'euro a perdu 27% de sa valeur. C'est l'homme de la rue qui en fait les frais. Tant que l'euro ne reprendra pas du poil de la bête, les prix du pétrole continueront à flamber, même si l'OPEP décide d'augmenter la production et même si la tension politique au Moyen-Orient retombe.

L'euro a provoqué une dévaluation collective en Europe. En adoptant l'euro, nous avons abandonné notre monnaie forte. Nous nous appauvrissons à présent au même rythme que les pays pauvres du Sud de l'Europe, dont nous sommes solidaires. Les Britanniques et les Scandinaves ont fait preuve de plus d'intelligence, en rejetant ce mécanisme de solidarité monétaire.

L'introduction de l'euro est une mesure antidémocratique, imposée d'en haut et sans référendum préalable. L'introduction de cette monnaie unique dans une région où les différences linguistiques et culturelles interdisent la mobilité professionnelle est un non-sens. Si l'euro a vu le jour, c'est uniquement pour des raisons politiques.

Le premier ministre n'a pas davantage abordé le passage à l'euro, prévue pour l'année prochaine. Cette mesure très coûteuse provoquera le chaos. Les petites entreprises et les commerçants locaux risquent d'être acculés à la faillite. Le premier ministre tient pour acquis que le citoyen est confiant dans l'avenir, ce qui montre bien qu'il évolue en dehors de la réalité.

Le jeu n'en vaut pas la chandelle. L'euro ne profitera qu'aux entreprises multinationales. Je demande au premier ministre de soumettre l'introduction de l'euro au référendum, afin que les Belges puissent, à l'instar des Danois et des Allemands, dire « non » à cet euro qui nuit à leurs intérêts. (*Applaudissements sur les bancs du Vlaams Blok*)

Le **président**: Nous allons à présent discuter du chapitre relatif à la politique étrangère et aux réformes institutionnelles.

01.65 Jacques Lefevre (PSC): Na de formatie

01.65 Jacques Lefevre (PSC): Lors de sa

kondigde de regering een revolutie aan op het stuk van het Belgische buitenlandse beleid. Uiteindelijk blijkt de enige nieuwigheid te bestaan in het opruimen van de meest concrete ontwikkelingssamenwerkingsinstrumenten.

Men herinnert zich de late reactie van de heer Michel, naar aanleiding van een verzoek tot uitlevering dat vorig jaar door het Belgische gerecht geformuleerd werd.

Ook de episode van de inadequate sancties tegen Oostenrijk, die uiteindelijk door de Europese Unie werden opgeheven ook al is er in wezen niets veranderd in Oostenrijk, ligt nog vers in het geheugen.

Het toppunt was de ontvangst van een Congolese minister die beschuldigd wordt van het aanzetten tot rassenhaat tegen de Tutsi's, tegen wie door een Belgisch rechter een internationaal bevel tot aanhouding is uitgevaardigd.

Ten slotte kan men zich afvragen waarom de mensenrechten niet overal even hard worden verdedigd. Waarom wordt er niet geprotesteerd tegen de gruweldaden die in Tsjetsjenië begaan worden ?

Vragen rijzen er ook omtrent de besteding van de middelen die werden uitgetrokken voor de verbetering van het imago van België.

Met veel panache werd een partnerschap met Afrika aangekondigd. Dat leek veelbelovend. Maar tot nu toe is er in Afrika niets veranderd, en de aangekondigde stroom van initiatieven van de regering is langzaam opgedroogd. De regering wil haar verantwoordelijkheid op zich nemen in de streek van de Grote Meren, door diplomatieke demarches te koppelen aan ontwikkelingssamenwerking. Dat is allemaal prima, maar waarom wil men dan ontwikkelingssamenwerking regionaliseren ? Die hervorming zal de ontwikkelingslanden helemaal niet ten goede komen. Zij zullen zich voortaan immers tot drie of zelfs vier gesprekspartners moeten wenden, en er zullen evenveel politieke prioriteiten zijn als bevoegde beleidsinstanties. Bovendien druist de hervorming in tegen de aanbevelingen van de opvolgingscommissie betreffende het ABOS, die precies tot de conclusie gekomen was dat de steun moest worden geconcentreerd.

De minister is niet echt ingegaan op de bevoegdheden die zullen worden overgeheveld, de verdeling van de middelen en de redenen om nu een hervorming goed te keuren die pas ingaat in 2004. De PSC zal zich hoe dan ook tegen die

formation, le gouvernement avait annoncé une révolution de la politique étrangère belge. En réalité, la seule innovation réside dans l'amputation des instruments les plus concrets de coopération au développement.

On se souviendra de la réaction tardive de M. Michel, dans le sillage d'une demande d'extradition émise, l'année dernière, par la Justice belge.

On notera encore l'épisode des sanctions inadaptées prises contre l'Autriche, qui furent finalement levées par l'Union européenne, alors que le problème autrichien reste entier.

Le sommet a été atteint avec l'accueil d'un ministre congolais accusé d'incitation à la haine ethnique contre les Tutsis et faisant l'objet d'un mandat d'arrêt international délivré par un juge belge.

On peut enfin s'étonner d'une défense des droits de l'homme à géométrie variable. Pourquoi ce silence face aux atrocités en Tchétchénie ?

On est par ailleurs en droit de se poser des questions sur l'utilisation du budget destiné à améliorer l'image de la Belgique.

La perspective annoncée du partenariat avec l'Afrique avait du panache. Mais rien n'a changé pour l'heure en Afrique et les ambitions, en termes d'initiatives du gouvernement, sont réduites à une peau de chagrin. Le gouvernement dit vouloir assumer ses responsabilités dans la région des Grands Lacs, tout en alliant initiatives diplomatiques et efforts en matière de coopération. Fort bien. Mais pourquoi dès lors régionaliser la Coopération au développement ? Une telle réforme n'apportera rien aux pays en développement, bien au contraire. En effet, ceux-ci devront désormais s'adresser à trois, voire quatre interlocuteurs, et les priorités politiques seront multipliées par le même nombre. De plus, cette réforme va à l'encontre des recommandations de la commission de « suivi » de l'AGCD, qui avait conclu à la nécessité de la concentration de l'aide.

Le premier ministre est resté vague quant aux compétences transférées, aux modes de répartition des ressources et aux raisons d'annoncer maintenant une réforme qui ne sortirait ses effets qu'en 2004. Le PSC s'oppose en tout état de cause à cette régionalisation. De plus, nous comprenons mal l'attitude d'Écolo qui, voici peu de temps encore, s'était opposé à cette réforme. Écolo devrait assumer ses responsabilités jusqu'au bout.

regionalisering verzetten. Wij begrijpen trouwens de houding van Ecolo niet goed. Nog niet zo lang geleden was Ecolo tegen een dergelijke hervorming gekant. Ecolo moet consequent haar verantwoordelijkheid op zich nemen.

Het optrekken van de begroting voor ontwikkelingssamenwerking is een positieve maatregel, maar men is nog ver verwijderd van de doelstelling van 0,7 procent. Waarom vult men trouwens de spaarpot alvorens hem leeg te maken? Tijdens het tweede semester van 2001 zal België het voorzitterschap van de Europese Unie waarnemen. Wij stellen ons vragen bij de inhoud van de "allesomvattende visie" die de regering bij die gelegenheid zal uitwerken. Wat de Europese instellingen betreft, lijkt de regering met intergouvernementele vooruitzichten genoeg te nemen. Volgens ons kan men enkel dankzij de communautaire methode een efficiënt Europa uitbouwen.

Moet elke vooruitgang worden tegengehouden omdat de lidstaten niet allemaal even snel vooruit willen? Dankzij sterkere samenwerkingsverbanden en een eenvoudiger mechanisme kunnen de meest eurofiele landen concrete vooruitgang boeken.

Ten slotte betreur ik dat de regering niet genoeg doet om aan het embargo tegen Irak een einde te maken. Zullen wij blijven onze medewerking verlenen aan die volkerenmoord? Als er een einde komt aan het embargo, kan Irak zijn olieproductie opdrijven, waardoor de olieprijs opnieuw stabiel zullen worden. *(Applaus op vele banken)*

01.66 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Ik zal het hebben over duurzame ontwikkeling. Sinds 20 juli is er een actieplan voor duurzame ontwikkeling. Dat is een toekomstgericht project. Dit plan mag geen dode letter blijven, maar in elk beleidsdomein moet worden gezocht naar een evenwicht tussen economische en ecologische belangen. Daartoe moet worden gezorgd voor de nodige mensen en middelen.

Er wordt werk gemaakt van een duurzaam productiebeleid, van een ozonbeleid en van een CO₂-reductiebeleid. Wij willen het voortouw nemen op het vlak van een CO₂-belasting tijdens ons Europees voorzitterschap. Het biodiversiteitsverdrag zal worden uitgevoerd.

België moet de meest solidaire samenleving van de Unie worden. Uit een senaatscommissieverslag blijkt dat de oorzaak van het migratieprobleem, namelijk de kloof tussen arm en rijk, moet worden weggenomen. Niet minder dan zeven ministers zijn

L'augmentation du budget de la Coopération au développement constitue une mesure positive, mais on reste loin de l'objectif des 0,7 %. De plus, pourquoi remplir la tire-lire avant de la briser ?

Durant le second semestre de 2001, la Belgique assurera la présidence tournante de l'Union européenne. Nous nous interrogeons sur le contenu de la « vision globale » que le gouvernement adoptera à cette occasion. Quant à la réforme des institutions européennes, le gouvernement semble se satisfaire de perspectives intergouvernementales. A notre estime, seule la méthode communautaire permettra de construire une Europe efficace.

Faut-il bloquer tout progrès parce que les États-membres ne souhaitent pas tous avancer à la même vitesse ? Des coopérations renforcées et un mécanisme plus souple permettront aux États les plus volontaires de progresser concrètement et de façon constructive.

Enfin, je déplore l'absence de toute volonté du gouvernement de mettre fin à l'embargo en Irak. Allons-nous continuer à participer à un génocide ? Mettre fin à l'embargo permettrait à l'Irak d'augmenter sa production de pétrole, ce qui se traduirait par une stabilisation du prix de celui-ci. *(Applaudissements sur de nombreux bancs)*

01.66 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Je voudrais dire quelques mots au sujet du développement durable. Depuis le 20 juillet, un plan d'action pour le développement durable est en vigueur. Il s'agit d'un projet axé vers l'avenir. Il ne saurait rester lettre morte mais, dans chaque secteur politique, il convient de réaliser un équilibre entre les intérêts de l'économie et de l'écologie. A cette fin, il importe de chercher les hommes et les moyens requis.

Le gouvernement mène une politique de produits durables, une politique de préservation de la couche d'ozone et une politique de réduction des émissions de CO₂. Nous voulons jouer un rôle de pionnier dans le domaine des taxes CO₂ au moment où la Belgique assurera la présidence de l'Union Européenne. La convention relative à la biodiversité sera exécutée.

Notre pays doit devenir la société la plus solidaire de l'Union. Le rapport d'une commission sénatoriale

daarbij betrokken.

Een solidaire samenleving vergt een goed asiel- en migratiebeleid. De toename van het budget voor ontwikkelingssamenwerking met 2,2 miljard, gekoppeld aan schuldkwijtschelding, kan een kwalitatieve en krachtvolle ontwikkelingssamenwerking, in het uitsluitend belang van de derdewereldlanden mogelijk maken. Dat zal de migratiestromen doen afnemen.

Wij willen een coherenter Europees buitenlands beleid. Conflictpreventie moet een constant aandachtspunt zijn, zeker voor Midden-Afrika. Ons beleid moet coherent zijn met dat van Europa en de V.N. Ook het Midden-Oosten verdient al onze aandacht.

Duurzaamheid is zorgzaam. Duurzame ontwikkeling nastreven is ook een strijd voor de democratie, voor rechtvaardigheid gelijkwaardigheid.

De groenen geven hun waakzaam vertrouwen aan deze beleidsverklaring. Wij rekenen erop dat een streven naar duurzame ontwikkeling een definitieve verworvenheid is. *(Applaus bij de meerderheid)*

01.67 Ferdy Willems (VU&ID): Ik wil het uitsluitend over het luik ontwikkelingssamenwerking hebben. Er zitten heel wat goede elementen op moreel vlak in. Het enige wat daar ontbreekt is aandacht voor de rol van de vrouw. Op financieel vlak worden er eveneens positieve initiatieven genomen, hoewel ik betwijfel of de 0,7 procentnorm zal worden behaald.

Wat het meest opvalt over dit onderwerp is de overheveling van het departement naar de gewesten. Waarom zou Vlaanderen geen eigen ontwikkelingssamenwerking aankunnen? Waarom is Agalev bang om Vlaams te zijn? We streven naar een Vlaanderen dat gericht is op Europa en de wereld.

Men is van plan om alles te veranderen. Ik roep op om de nieuwe structuren aan te passen aan de verschillende Vlaamse en Waalse maatschappij. Het draagvlak voor ontwikkelingssamenwerking in Wallonië is kleiner dan in Vlaanderen, maar dit betekent niet dat aan Wallonië de Vlaamse ideeën over goede ontwikkelingssamenwerking moeten worden opgedrongen.

fait apparaître la nécessité d'éliminer la cause du problème de l'immigration, à savoir le fossé entre les riches et les pauvres. Pas moins de sept ministres y consacrent leurs efforts.

Une société solidaire requiert une bonne politique en matière d'asile et de migration. Accompagnée d'une annulation des dettes, l'augmentation du budget de la coopération au développement à hauteur de 2,2 milliards permettrait de mener une politique de coopération au développement efficace et de haut niveau, dans le seul intérêt du tiers-monde. Dans la foulée, les flux migratoires s'en trouveraient réduits.

La politique étrangère des états-membres européens doit être plus cohérente. La prévention des conflits, particulièrement en Afrique centrale, doit rester une question prioritaire. La politique belge doit être en phase avec les politiques de l'UE et des EU. Le Moyen-Orient mérite également toute notre attention.

Attentif rime avec durable. Tendre vers le développement durable, c'est également lutter pour la démocratie, la justice et l'égalité entre les sexes.

Les verts voteront la confiance au gouvernement. Nous considérons que l'objectif du développement durable est à présent définitivement acquis. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité)*

01.67 Ferdy Willems (VU&ID): Mon intervention se limitera au volet relatif à la coopération au développement, qui comporte une série d'éléments qui, sur le plan moral, peuvent être évalués positivement, même si une dimension importante - le rôle de la femme - fait défaut. Sur le plan financier également, le gouvernement a pris des initiatives positives, même si j'ai des doutes quant à la réalisation de la norme de 0,7 pour cent.

Le transfert du département aux Régions constitue l'élément le plus frappant dans ce dossier. Pourquoi la Flandre ne serait-elle pas capable de mener sa propre politique de coopération au développement. Pourquoi Agalev a-t-il peur d'affirmer son identité flamande ? Nous oeuvrons, quant à nous, en faveur d'une Flandre ouverte sur l'Europe et le monde.

On nous annonce que tout va changer. Je lance un appel en faveur de l'adaptation des nouvelles structures aux spécificités des sociétés flamande et wallonne. L'adhésion de la population à la coopération au développement est moins important en Wallonie qu'en Flandre, mais les idées de la Flandre à propos de la coopération au développement ne doivent pour autant pas être nécessairement imposées à la Wallonie

De verschillende benadering in Noord en Zuid vormt geen nadeel voor de ontwikkelingslanden. De belangen van de Derde Wereld moeten de maatstaf blijven. Wij hebben niet alleen geld te bieden, maar ook expertise. Als men vanuit de Derde Wereld naar hier komt, wil men zien hoe wij zaken organiseren, en Vlaanderen en Wallonië doen dat anders. Via de splitsing kunnen wij een eigen gezicht tonen in de wereld.

Reginald Moreels pleit tegen de splitsing, maar hij is, hoezeer ik hem ook bewonder, geen voorbeeld van Vlaamsgezindheid. De heer Van der Maelen vreest dat we met een splitsing aan verschillende partijen in een conflict hulp zouden geven. Waarom niet? Het gaat om humanitaire hulp aan de bevolking. Binnen Europa gebeurt dit nu al. In plaats van een Belgische hebben we een Europese koepel nodig.

Staatssecretaris Boutmans zei van niets te weten. Nochtans stond het al in het Vlaams regeerakkoord. Kende de staatssecretaris het akkoord niet of telt hij niet mee? Of wil minister Michel af van een lastige staatssecretaris? Dit gepest tussen twee regeringsleden is schadelijker voor de Derde Wereld dan de splitsing. Volgens de staatssecretaris verdwijnen voortdurend federale bevoegdheden tot er niets meer overblijft. Dat is de realiteit: België verdwijnt steeds meer ten voordele van Europa aan de ene kant en de deelstaten aan de andere kant. Die tendens is niet te stuiten.

De eerste minister pleitte gisteren voor voorzichtigheid in dit dossier. Dit is een gezonde houding, maar wij willen geen gefaseerde splitsing. Zal de eerste minister de overheveling van de ontwikkelingssamenwerking volledig en onmiddellijk laten doorgaan? Dit is voor de VU een noodzakelijk onderdeel van het communautair akkoord. (*Applaus bij de VU-ID*)

01.68 Herman Van Rompuy (CVP): Ik heb de berekening van de heer Leterme hermaakt en kom tot dezelfde conclusie, namelijk dat de fiscale druk tegen 2003 met twee punten van het bruto binnenlands product zal stijgen. Onze gegevens kregen we van de Nationale Bank, het ministerie van financiën, het Planbureau en van de eerste minister zelf.

La différence d'approche entre le nord et le sud ne constitue pas un inconvénient pour les pays en voie de développement. Il convient avant tout de défendre les intérêts des pays du Tiers monde. Il ne s'agit pas seulement d'une question d'argent : nous pouvons également apporter notre savoir-faire. Les représentants des pays du Tiers monde qui visitent notre pays veulent savoir comment on organise les choses chez nous. Or, la Flandre et la Wallonie n'agissent pas de la même manière. La scission permettra à chaque Région de montrer au monde son propre visage.

Reginald Moreels plaide contre la scission. Même si j'éprouve pour lui une grande admiration, il est pas précisément un ardent défenseur de l'identité flamande. M. Van der Maelen pense qu'en cas de scission, nous risquons d'accorder une aide à des parties en conflit. Mais pourquoi cela poserait-il un problème ? Il s'agit d'accorder une aide humanitaire à la population. Cela se fait déjà au sein de l'Europe. Nous avons besoin d'un organe de coordination au niveau européen, plutôt qu'au niveau belge.

Le secrétaire d'Etat Boutmans a affirmé n'être au courant de rien. Or, il en était déjà question dans l'accord de gouvernement flamand. Le secrétaire d'Etat ignorait-il le contenu de l'accord ou est-il tenu à l'écart ? Le ministre Michel cherche peut-être à se débarrasser d'un secrétaire d'Etat encombrant. Les querelles entre deux membres du gouvernement causent plus de tort aux pays du Tiers monde qu'une scission. Selon le secrétaire d'Etat, il ne restera bientôt plus rien des compétences fédérales. C'est la réalité. La Belgique perd de son importance au profit de l'Europe d'une part et des entités fédérées d'autre part. Il est impossible d'arrêter cette évolution.

Hier, le premier ministre a appelé à la prudence dans ce dossier. Voilà une attitude saine. Néanmoins, nous ne voulons pas d'une scission planifiée en phases. Le premier ministre permettra-t-il que se poursuive le transfert intégral et immédiat de la coopération au développement ? La VU-ID estime qu'il s'agit-là d'une partie importante de l'accord communautaire. (*Applaudissements sur les bancs de la VU-ID*)

01.68 Herman Van Rompuy (CVP): J'ai refait le calcul de M. Leterme et j'aboutis à la même conclusion, à savoir que la pression fiscale progressera à concurrence de 2 % du produit intérieur brut. Nos données proviennent du ministère des Finances, du bureau du Plan et du premier ministre en personne.

01.69 Minister **Didier Reynders** : Naar aanleiding van dat fraai staaltje van manipulatie zal ik drie opmerkingen formuleren. De door de heer Van Rompuy vermelde cijfers verschillen allemaal van die welke de heer Leterme heeft geciteerd. De cijfers van de CVP veranderen met de minuut. Zij kloppen trouwens niet. Wij hebben een tabel met de ramingen voor de komende jaren rondgedeeld. U heeft de begroting met nagenoeg 45 miljard in 2000 en 110 miljard in 2001 overschat. De elasticiteit die u vermeldt stemt overeen met het dubbele van wat men volgend jaar redelijkerwijs kan verwachten. Hou op met de cijfers op die manier te manipuleren. Als uw cijfers kloppen voor 2000 en 2001, des te beter. Dan zullen wij voor de belastinghervorming maar één jaar en voor het mobiliteitsplan maar twee dagen nodig hebben. Nooit werd op zo'n manier begrotingswerk geleverd. Wij werken niet op die manier. Binnen een tijdsspanne van drie uur heeft u al uw ramingen bijgestuurd. U heeft heel slecht werk geleverd. *(Applaus op vele banken)*

01.70 **Herman Van Rompuy** (CVP): Wie voert hier een nummer op? Mijn uitgangspunten zijn correct, want ik neem de officiële cijfers. Voor de bruto-belastingontvangsten 2000 trekken wij gewoon het resultaat van de eerste acht maanden door. We gebruiken twee elasticiteiten: die van het Planbureau en die van de voorbije periode. Daarop baseren wij onze conclusies.

01.71 Eerste minister **Guy Verhofstadt** : De heer Van Rompuy raamt de totale fiscale ontvangsten, zonder maatregelen, voor 2001 op 3065 miljard, terwijl wij die op 2953 miljard schatten, al lopen de cijfers voor 2000 nauwelijks uiteen. Vanwaar dan dat plotse verschil van 110 miljard? Dat is gewoon manipulatie om te kunnen bewijzen dat de fiscale druk stijgt. Wij zijn vertrokken van de laagste elasticiteiten om niet toe te geven aan een overdreven optimisme. Dit is een zware afgang voor een gewezen minister van Begroting die een goede reputatie had!

01.72 **Herman Van Rompuy** (CVP): De ramingen van de fiscale ontvangsten zijn geput uit de documenten van het Planbureau, waarnaar door de eerste minister zelf werd verwezen.

01.69 **Didier Reynders** , ministre: Je voudrais formuler trois observations à la suite de ce remarquable exercice de manipulation. Les tous les chiffres cités par M. Van Rompuy diffèrent de ceux cités par M. Leterme. Les chiffres du CVP changent quand l'horloge tourne. Mais, de surcroît, ils sont erronés. Nous nous sommes donné la peine de distribuer un tableau des estimations pour les années à venir. Vous avez surestimé le budget de quelque 45 milliards en 2000 et de 110 milliards en 2001. Le taux d'élasticité que vous avez retenu se monte au double de ce que l'on peut raisonnablement espérer pour l'année prochaine.

Cessez de manipuler les chiffres. Si vos chiffres pour 2000 et 2001 sont justes, tant mieux. Nous réaliserons alors la réforme fiscale en un an et le plan mobilité en deux jours. Nous n'avons jamais vu un tel travail budgétaire. Nous ne travaillons pas ainsi.

En trois heures, vous avez revu toutes vos estimations. C'est un travail bâclé. *(Applaudissements sur de nombreux bancs)*

01.70 **Herman Van Rompuy** (CVP): Qui donc fait son petit numéro, ici ? Les éléments sur lesquels je me fonde sont corrects, car je me réfère aux chiffres officiels. Pour estimer les recettes fiscales brutes de l'année 2000, nous reportons simplement le résultat des huit premiers mois. Nous utilisons deux élasticités : celle du Bureau du Plan et celle de la période écoulée. C'est sur ces éléments que nous fondons nos conclusions.

01.71 **Guy Verhofstadt** , premier ministre : M. Van Rompuy évalue à 3.065 milliards les recettes fiscales totales pour 2001, abstraction faite des mesures prises, alors que nous les évaluons quant à nous à 2.953 milliardset que les chiffres pour 2000 divergent à peine. A quoi peut-on dès lors attribuer cette soudaine différence de 110 milliards ? C'est une manipulation pure et simple, destinée à faire accroire que la pression fiscale est malgré tout en augmentation. Or, nous avons justement pris pour point de départ les élasticités les plus basses, afin de ne pas verser dans un optimisme outrancier. Quelle déchéance pour un ancien ministre du Budget jouissant d'une bonne réputation !

01.72 **Herman Van Rompuy** (CVP): Les estimations des recettes fiscales proviennent de documents fournis par le bureau du Plan, auxquels le premier ministre a lui-même fait référence.

De huidige federale staat is er gekomen omwille van een aantal conflicten. In 1980, 1988 en 1992 werden grote akkoorden gesloten. In totaal werd 1000 miljard frank overgeheveld. Het politieke leven werd volledig herschapen door het ontstaan van de deelstaten, met eigen regeringen en parlementen.

De Costa moest een nieuwe staatshervorming tot stand brengen. Slechts 5 keer werd er vergaderd. De werkgroep fiscale autonomie kwam slechts 2 keer samen. De échte onderhandelingen gebeurden achter gesloten deuren en op een manier die enkel nog aan de vorige politieke generatie bekend is. Het budgettaire fiscale aspect werd gekoppeld aan het communautair.

De regionalisering van Landbouw is na zes maanden nog niet afgerond. Het akkoord is bovendien slecht voor de landbouwers. Men zou tenminste de federale staatssecretaris een beslissende stem moeten geven bij een conflict tussen de ministers van Landbouw. De federalisering van delen van de ontwikkelingssamenwerking zal er niet komen: de verdeeldheid is te groot en eigenlijk is het ook geen prioriteit. De overheveling van gemeente- en provinciewet is een goede zaak, maar de aanwezigheid van de Vlamingen in de Brusselse gemeenten is niet gegarandeerd, iets wat de Vlaamse partijen nochtans hadden gevraagd.

Positief is de overheveling van enkele belastingen, maar men is ver af van de overheveling van een kwart van de personenbelasting en de autonomie van de gewesten wordt afgezwakt. Een Vlaams gezinsbeleid is hierdoor niet mogelijk gemaakt. Het aandeel van de fiscale autonomie in de totale middelen stijgt van 7 tot 19 procent, maar dit is een louter kwantitatieve vaststelling. Belastingvermindering of afschaffing van het kink- en luistergeld wordt voorlopig niet mogelijk.

Tegenover de bijkomende financiële middelen voor het Franstalig onderwijs kunnen de Vlamingen nauwelijks iets tonen. Ondanks de liberale beloftes blijft de onderwijsdotatie gekoppeld aan het aantal kinderen, zoals is bepaald in het betwiste Sint-Elooisakkoord. Het opbod waarvoor de VLD in 1999 niet terugschrikte, is nu volledig verdwenen.

Het communautair akkoord laat redelijke en zelfs essentiële eisen van de Vlamingen vallen en is er enkel gekomen om de VU binnen de Vlaamse regering te houden. *(Applaus bij de CVP)*

L'Etat fédéral actuel est né d'un certain nombre de conflits. En 1980, 1988 et 1992, d'importants accords ont été conclus. Au total, 1000 milliards de francs ont été transférés aux entités fédérées. Le paysage politique a été complètement redessiné par la création de Régions dotées de leur gouvernement et de leur parlement propres.

La COREE avait pour mission de mettre sur pied la nouvelle réforme de l'Etat. Il n'y a eu que cinq réunions. Le groupe de travail chargé de l'autonomie fiscale ne s'est réuni qu'à deux reprises. Les véritables négociations se sont déroulées à huis clos et selon des pratiques dont seule la précédente génération politique se souvient encore. L'aspect fiscal et budgétaire a été lié au dossier communautaire.

La régionalisation de l'Agriculture n'est pas encore bouclée après six mois. De plus, l'accord conclu sera néfaste aux agriculteurs. Il faudrait à tout le moins accorder au Secrétaire d'Etat fédéral une voix déterminante en cas de conflit entre les ministres de l'Agriculture. La fédéralisation de certaines parties de la Coopération au Développement restera dans les limbes : elle est l'objet de trop grandes dissensions et, au fond, elle ne constitue pas une priorité. La régionalisation des lois provinciale et communale est une bonne chose, mais la présence des Flamands dans les communes bruxelloises n'est pas garantie alors qu'elle était revendiquée par les partis flamands.

La régionalisation de quelques taxes constitue une mesure positive mais on est bien loin du transfert aux Régions d'un quart de l'impôt des personnes physiques et l'autonomie régionale est singulièrement tempérée. La Flandre s'en trouve empêchée de mener sa propre politique de la famille. La part de l'autonomie fiscale dans le total des moyens passe de 7 à 19 %, mais c'est là un constat purement quantitatif. Provisoirement, la Flandre ne peut réduire ses impôts ni supprimer sa redevance radio-télévision.

Les Flamands n'ont pas obtenu grand-chose en regard des moyens financiers supplémentaires dégagés pour l'enseignement francophone. Malgré les promesses des libéraux, la dotation accordée à l'enseignement dépend du nombre d'enfants. Cet élément figure en effet dans les accords contestés de la Saint-Eloi. La surenchère à laquelle le VLD n'avait pas hésité à se livrer s'est évanouie.

L'accord communautaire fait l'impasse sur certaines exigences raisonnables, voire essentielles des Flamands. Il était avant toute chose destiné à faire rester la VU au gouvernement flamand.

(Applaudissements sur les bancs du CVP)

01.73 André Frédéric (PS): De PS-fractie is zeer tevreden met de structurele langetermijnherfinanciering van de gemeenschappen, waardoor het beleid beter op de behoeften inzake communautaire materies, met name het onderwijs zal kunnen worden afgestemd. Er komt vers geld : 8 miljard voor 2002, 14 miljard in 2003, 20 miljard in 2004, 35 miljard in 2005 en 40 miljard in 2006. Daarbovenop komt tot 2011 één miljard door de indexering. De BTW-dotatie wordt gekoppeld aan de groei. Al die maatregelen bieden de gemeenschappen goede toekomstperspectieven. Het is ook opmerkelijk dat men nu, zonder dat er sprake is van een crisis, een hele staatshervorming bedisselt. De inbreng van nieuwe middelen, wat alle gemeenschappen meer armslag zal geven, zal met name de financieringsachterstand van de Franse gemeenschap doen verdwijnen. De gemeenschappen zullen een origineel en specifiek beleid kunnen voeren. De toekomst van het onderwijs wordt veilig gesteld, en de gemeenschappen zullen aan de Europese voorwaarden met betrekking tot de informatie- en communicatiemaatschappij kunnen voldoen.

Wel moet rekening worden gehouden met het progressieve karakter van de aangekondigde herfinanciering. In 2002 en 2003 zal de Franse Gemeenschap haar budget nog zeer schrapelijk moeten beheersen en zich moeten intomen tot de herfinanciering in haar hoogste versnelling is getreden.

Door de overheveling van nieuwe bevoegdheden naar de gewesten kan de gewestelijke autonomie versterkt worden, meer bepaald op het gebied van belastingheffing (de belasting op de inkeerstelling, het eurovignet, de registratierechten en het kijk- en luistergeld). Wij zullen er nauwlettend op toezien dat bij dat alles de budgettaire neutraliteit wordt gerespecteerd.

De gewesten krijgen een fiscale autonomie voor het aandeel van de persoonsbelasting dat zij innen. Daardoor zullen zij een eigen fiscaal beleid kunnen voeren waarbij zij geenszins aan de progressiviteit van de belasting zullen raken. Dat is belangrijk want die progressiviteit maakt elke vorm van fiscale mededinging onmogelijk. Daarnaast worden de gemeentewet en de provinciewet ook naar de gewesten overgeheveld waarbij de waarborgen die voorheen werden toegekend aan de Franstaligen in de randgemeenten en aan de Brusselse Vlamingen

01.73 André Frédéric (PS): Le groupe socialiste est très satisfait du refinancement structurel et à long terme des Communautés, qui rendra possible une politique plus appropriée aux besoins des différents secteurs communautaires, et surtout de l'enseignement. Quelque 8 milliards pour 2002, 14 milliards en 2003, 20 en 2004, 35 en 2005 et 40 en 2006 : à ces injections, s'ajoutera jusqu'en 2011 un milliard à l'indexation. De plus, la dotation TVA sera liée à la croissance. Toutes ces mesures offrent de réelles perspectives d'avenir aux Communautés. Il est également remarquable que l'on aboutisse ainsi, sans crise, à une véritable réforme de l'État. Cet apport financier, qui représente une bouffée d'oxygène pour toutes les Communautés, gommara en particulier le retard de financement de la Communauté française. Il permettra aux Communautés de poursuivre des politiques originales et spécifiques. Une réelle pérennité de l'enseignement sera assurée et les Communautés pourront combler les exigences européennes en matière de société de l'information et de la communication.

Il faut cependant tenir compte de la progressivité du refinancement annoncé. En 2002 et 2003, la Communauté française devra s'adonner à une gestion parcimonieuse de son budget et contenir les appétits, tant que l'effet démultiplicateur du refinancement n'aura pas pris son envol.

Quant au transfert de compétences aux Régions, il permet d'élargir l'autonomie régionale, notamment par le biais de la taxe de mise en circulation, de l'eurovignette, des droits d'enregistrement et de la redevance radio-télévision. Nous serons attentifs au fait que ce transfert s'opère bel et bien dans le respect de la neutralité budgétaire.

Quant à la part qu'elles perçoivent de l'IPP, les Régions obtiennent une autonomie fiscale. Cela leur permettra de mener une politique fiscale propre en ne touchant en aucun cas au principe de la progressivité de l'impôt, rempart empêchant toute concurrence fiscale. Par ailleurs, les lois communales et provinciales sont aussi transférées aux Régions en bétonnant les garanties offertes auparavant tant aux francophones de la périphérie qu'aux flamands de Bruxelles, sans oublier d'autres gages de cohérence. Enfin, relevons la régionalisation de

worden bevestigd. Ik zal het nu niet hebben over andere zaken die de coherentie van het gevoerde beleid bestendigen. Tenslotte is er de overheveling van bepaalde delen van de ontwikkelingssamenwerking vanaf 2004. Wat de politie betreft, stellen wij met genoeg vast dat zij op een enveloppe van 8 miljard kan rekenen. Die enveloppe zal alle kosten van de hervorming moeten dekken anders komt het financieel evenwicht van de lokale besturen in het gedrang. Tenslotte zijn wij verheugd over uw verklaringen over het gevaar dat extreem-rechts betekent. Het wordt tijd dat het koninklijk besluit tot oprichting van de kamer van de Raad van State die de ingediende klachten in het kader van de afschaffing van de publieke dotaties voor de niet-democratische politieke partijen moet behandelen, in werking treedt. In dat opzicht rekenen wij op de steun van alle democraten in deze vergadering. *(Applaus bij de meerderheid)*

01.74 Olivier Maingain (PRL FDF MCC): De beleidsverklaring heeft tenminste de verdienste dat zij tal van maatschappelijke beleidskeuzes nauwkeurig toelicht. In één jaar tijd heeft deze meerderheid grotere vooruitzichten geopend dan de vorige coalitie in tien jaren heeft gedaan. Dat is een aanmoediging voor de jongere generaties. Ik stel het op prijs dat het werkgelegenheidsbeleid de kern van uw politiek vormt. In ons land ontbreekt echter een beheer van de technologische vernieuwing alhoewel dat een krachtige economische hefboom is.

Wij hebben weinig informatie gekregen over de beslissingen die een relance van de technologische vernieuwing mogelijk zouden maken. In het kader van de hervorming van de vennootschapsbelasting moet het kapitaal worden gemobiliseerd om nieuwe banen te scheppen in het zog van die technologische relance.

De startbaanovereenkomst strookt met de Europese richtlijnen. De uitvoering van een gedifferentieerd beleid tussen de gewesten ten nadele van het Waalse en het Brusselse Gewest verontrust mij enigszins. De regering heeft in een mechanisme ten voordele van volgende categorieën jongeren voorzien: zij die de school zes maanden geleden verlaten hebben, zij die jonger zijn dan 25 en zij die niet ouder zijn dan 30. Die drie prioriteiten kunnen slechts de een na de ander worden uitgevoerd.

Omdat de werkloosheidsgraad lager is in Vlaanderen dan in de twee andere gewesten,

certaines matières de la coopération au développement dès 2004. En ce qui concerne la police, nous notons avec satisfaction l'attribution d'une enveloppe de huit milliards, enveloppe qui devra couvrir l'ensemble des frais de la réforme afin de ne pas menacer l'équilibre des finances des pouvoirs locaux. Finalement, nous nous réjouissons de vos propos dénonçant explicitement l'écueil que représente l'extrême-droite. Il est temps que l'arrêté royal d'application créant une chambre du Conseil d'État appelée à recevoir les plaintes dans le cadre de la suppression des dotations publiques pour les partis politiques antidémocratiques entre en vigueur. A cet égard, nous comptons sur tous les démocrates de cette assemblée. *(Applaudissements sur les bancs de la majorité)*.

01.74 Olivier Maingain (PRL FDF MCC): La déclaration a le mérite d'exposer avec richesse de nombreux enjeux de société. En un an, cette majorité a donné plus de perspective aux débats de société que dix ans de la majorité précédente n'ont pu le faire. C'est un encouragement pour les jeunes générations. J'apprécie que la politique de l'emploi soit au cœur de votre politique. L'innovation technologique est un puissant levier économique mais nous manquons d'un tableau de bord de l'innovation technologique en Belgique.

Nous sommes peu informés quant aux prises de décisions qui permettent de relancer l'innovation technologique. Dans le cadre de la réforme fiscale des sociétés, il y avait lieu de susciter une mobilisation du capital pour créer l'emploi nouveau dans le cadre de cette relance technologique.

Quant à la convention « premier emploi » pour la réinsertion des jeunes, elle est conforme aux directives européennes. Mais je m'inquiète d'une politique différenciée entre Régions, qui pourrait défavoriser la Région wallonne et la Région bruxelloise. Le gouvernement a prévu un mécanisme en faveur des jeunes sortis de l'école depuis 6 mois, des jeunes de moins de 25 et des jeunes jusqu'à 30 ans. Trois priorités, mais qui ne se réalisent que l'une après l'autre.

Comme la Flandre bénéficie d'un taux de chômage des jeunes inférieur aux deux autres régions, le risque existe que des employeurs bruxellois ne recrutent des jeunes de la troisième catégorie au détriment de Bruxellois et de Wallons plus jeunes. Il faut corriger ce mécanisme pour éviter toute

bestaat er een risico dat de Brusselse werkgevers enkel jongeren uit de derde categorie in dienst nemen, ten nadele van de Brusselse en Waalse jongeren uit de twee andere categorieën. Die regeling moet worden bijgestuurd om iedere vorm van discriminatie tussen verschillende categorieën jongeren weg te werken.

Ik verheug mij over de maatregelen die de kwaliteit van het leven zullen verbeteren. Wij vinden het een goede zaak dat de regering de sociale partners een zekere vrijheid laat. Het aantal nieuwe banen zou nochtans lager kunnen liggen dan gepland. Men stapt af van de formule van de dienstencheques, die haar nut echter heeft bewezen. Wij betreuren dat. Het stelsel zou de hulp aan personen, meer bepaald aan bejaarden, kunnen verbeteren.

De bevolking zal blijven verouderen. Men mag dan er ook niet mee volstaan werk te maken van de pensioenen, men zal ook oog moeten hebben voor de uit de toenemende lichamelijke en psychische afhankelijkheid en ouderdomsziekten voortvloeiende meerkosten. Men moet ernaar streven bejaarden en zieken zo lang mogelijk thuis te verzorgen, een oplossing waar ook de betrokkenen de voorkeur aan geven. De afhankelijkheidsverzekering werd tot nu toe altijd tegengehouden om communautaire redenen. Vlaanderen wil een eigen beleid ter zake voeren. Men mag het bejaardenvraagstuk evenwel niet door een communautaire bril bekijken. De regering moet die kwestie op federaal niveau onderzoeken. De dienstencheque moet volgens ons in dit kader worden ingepast en verder uitgebreid.

De herfinanciering van de communautaire beleidslijnen stemt mij tot tevredenheid. Dat is een belangrijke doorbraak. In tegenstelling tot wat de oppositie beweert, blijft de herfinancieringsregeling gestoeld op het principe: "Een kind is gelijk aan een kind". Enkel de aanvullende bedragen zullen aan de personenbelasting worden gekoppeld. Er is echter een addertje onder het gras. Als Vlaanderen de personenbelasting verlaagt, zal het gedeelte voor de Franse Gemeenschap groter worden.

Ik ben blij dat de herfinanciering rechtstreeks zal gebeuren, en niet via de gewesten. Dat waarborgt de autonomie en stelt het voortbestaan van de Franse Gemeenschap veilig. We zullen toezien op het invoeren van een regeling waarmee de ontsparing van de fiscale concurrentie tussen de gewesten kan worden voorkomen, en op het behoud van het progressieve karakter van de belasting.

Op één punt schenkt het akkoord ons geen

discrimination entre jeunes.

Je me réjouis des mesures d'amélioration de la qualité de la vie. Nous apprécions que le gouvernement garantisse une certaine liberté aux partenaires sociaux. Cependant, le nombre d'emplois créés risque d'être moindre que prévu. La création de titres-services, qui a déjà été étudiée, n'est pas reprise. Or, ces titres pourraient être utiles. C'est dommage, car ils pourraient améliorer l'aide aux personnes, spécialement les personnes âgées.

La persistance de la tendance au vieillissement est inéluctable. Elle montre qu'il ne suffit pas de penser aux pensions mais aussi au surcroît de dépendance physique, psychologique et de maladies de vieillesse. La politique à mener doit favoriser le maintien des personnes âgées et malades à domicile, ce qui est la solution qu'elles-mêmes préfèrent. L'assurance dépendance a toujours été rejetée pour des raisons communautaires. La Flandre veut sa propre politique. On ne peut dissocier pourtant le problème des personnes âgées suivant les régions. Le gouvernement doit mettre cette question à l'étude au niveau fédéral et nous demandons que le régime des titres services soit repris et amplifié.

Je suis satisfait du refinancement des politiques communautaires. C'est une avancée majeure. Contrairement à ce que dit l'opposition, le mécanisme de refinancement conserve le principe: « un enfant égale un enfant ». Seuls les montants complémentaires seront liés à l'impôt des personnes physiques. Il y a cependant un risque à estimer. Si la Flandre réduit l'impôt des personnes physiques, la part revenant à la Communauté française croîtra.

Je me réjouis de ce que le refinancement soit direct et ne passe pas par les Régions. Cela garantit l'autonomie et l'existence de la Communauté française. Nous serons attentifs à l'instauration de mécanismes qui éviteront les dérapages de concurrence fiscale entre Régions et le maintien de la progressivité de l'impôt.

Un point de l'accord me rend insatisfait. Il est

voldoening. Het betreft hier een erfenis van het Sint-Michielsakkoord van 1992 dat de PSC goedkeurde na de regionalisatie van de gemeente- en provinciewet te hebben aanvaard. (*Geroep bij de PSC*)

Uit de verklaring tot herziening van de grondwet van 1995 blijkt dat de PSC aanvaardde het betrokken artikel te wijzigen, wat die bewuste regionalisatie mogelijk maakte. Zolang de grondwettelijke beperking terzake niet wordt opgeheven, kanten wij ons tegen die regionalisatie. Aangezien artikel 162 niet voor herziening vatbaar werd verklaard, kan die beperking tijdens deze legislatuur niet worden opgeheven.

Als Franstaligen eisen wij in ruil voor die regionalisatie een gegarandeerde bescherming van de minderheden. Die garantie moet zoals de eerste minister beloofde in een bijzondere wet worden vertaald.

01.75 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Indien gemeente- en provinciewet kunnen worden geregionaliseerd zonder grondwetsherziening, zal het FDF dan tegen die wetten en bijzondere wetten stemmen?

01.76 Hugo Coveliers (VLD): Wij volgen de duidelijke uitspraak van het Arbitragehof in deze.

01.77 Jean-Pol Poncelet (PSC): Mijns inziens is dit een merkwaardige discussie. Een lid van de meerderheid heeft aangekondigd dat één van de geplande maatregelen niet zal worden uitgevoerd. Ik zou graag daarover enige verduidelijking aan de eerste minister willen vragen.

01.78 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Ik herhaal dat deze regeringsmededeling niet wordt gesteund door belangrijke delen van de meerderheid. Ik had graag het standpunt van de eerste minister daaromtrent.

De vergadering wordt geheven om 19.01 uur.

l'héritier de l'accord de la St Michel de 1992, accepté par le PSC lorsqu'il avait admis la régionalisation de la loi provinciale et communale. (*Brouhaha sur les bancs du PSC*).

Dans la déclaration de révision de la Constitution en 1995, il est prouvé que vous, le PSC, avez bien accepté de changer l'article concerné en faveur de cette régionalisation ! Nous ne sommes pas d'accord avec cette régionalisation, si l'hypothèque constitutionnelle n'est pas levée. L'article 162 n'étant pas soumis à révision, ce ne sera pas fait durant cette législature.

Nous, francophones, voulons en contrepartie, une garantie de la protection des minorités qu'il faudra traduire dans la loi spéciale comme l'a promis le premier ministre.

01.75 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Si les lois communales et provinciales peuvent être régionalisées sans profonde réforme de l'Etat, le FDF votera-t-il contre ces lois et lois spéciales ?

01.76 Hugo Coveliers (VLD): En l'espèce, nous nous rallions au jugement clair de la Cour d'Arbitrage.

01.77 Jean-Pol Poncelet (PSC): Je trouve cette discussion singulière. Un membre de la majorité annonce qu'une des mesures précises ne serait pas appliquée. J'aimerais entendre le premier ministre à ce sujet.

01.78 Gerolf Annemans (VLAAMS BLOK): Je le répète, cette déclaration de gouvernement n'emporte pas l'adhésion de toute la majorité, loin de là. J'aurais aimé connaître l'avis du premier ministre à ce propos.

La séance est levée à 19.01 heures.